

ส.ป. ๗๓๐๖๔๕

ก ๗๗๒ ก

๗.๓

การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิต
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
เขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ปริญญานิพนธ์

ของ

เกศกาญจน์ บัวผัน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มีนาคม ๒๕๔๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

อโณม อโณม ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์)

ด.จ. กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา)

คณะกรรมการสอบ

อโณม อโณม ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์)

ด.จ. กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความสามารถของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุชนิ โยเหลา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำและข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ และ ดร. จารุวรรณ สกุลสุวรรณ การสอบเพิ่มเติมซึ่งได้เสียสละเวลาร่วมเป็นกรรมการสอบพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ปริญญานิพนธ์นี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ ดร.มนัส บุญประกอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี อ่อนสวัสดิ์ รองศาสตราจารย์ กิติมา ศตะนาวัน และอาจารย์พวงา ปิยะปกรณชัย ที่ให้ความกรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการสร้างแบบสอบถามของการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์แผนกวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความรู้ด้านวิชาการ ขอขอบพระคุณ คุณเสถียร อักษรชู คุณศิริวรงค์ ปทุมมาศ คุณนาราวดี ศิริโรจน์ และ คุณชุลีพรวรรณ กษมานนท์ และเพื่อนรุ่นพี่และรุ่นน้อง วิชาเอกการอุดมศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่กันและกัน

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ วรรณดา มลิวรรณ ศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ จินายน อาจารย์เตือนใจ ชันติสิทธิ์ และอาจารย์ เรณูวรรณ หาญวาทย์ ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์ สุภรณ์ เหมกมลพันธ์ อาจารย์สุนิรัตน์ ภูเอี่ยม คุณสำราญ และคุณประกอบ มณีขาว อาจารย์สุพร พวงวราพันธ์ และอาจารย์พิงพิศ การงาม ที่ให้กำลังใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณ คุณลดาพรรณ บัวผัน และคุณณัฐลักษณ์ บัวผัน ที่คอยช่วยเหลือ และให้กำลังใจมาโดยตลอด ขอขอบคุณ คุณยุคนธร ทองรัตน์ คุณสุทธามาศ อนุธาตุ และเพื่อน ๆ คณาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ และสุดท้าย ผู้วิจัยขอโน้มศีรษะถึงพระคุณบิดา มารดา ที่ให้ชีวิต ให้การศึกษา อบรมสั่งสอน ให้กำลังใจ จนทำให้ประสบผลสำเร็จ สามารถนำความรู้มาพัฒนาตนเอง และเป็นประโยชน์ต่องานและหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

เกศกาญจน์ บัวผัน

ปริญญาโทฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจาก
ทุนหม่อมเจ้าหญิงบุญจิราธร ชุมพล จุฑาธุช

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	6
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
	สมมุติฐานในการวิจัย	10
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	ความหมายและทฤษฎีแบบการเรียนรู้	11
	ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้	17
	ลักษณะธรรมชาติของนิสิตพยาบาล	26
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
3	วิธีดำเนินการวิจัย	36
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	36
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
	การจัดกระทำข้อมูล	44
	การวิเคราะห์ข้อมูล	44
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
ความมุ่งหมายของการวิจัย	69
วิธีดำเนินการวิจัย	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	80
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	82
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	94
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	154

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบันการศึกษาและระดับชั้นปี ..	37
2	จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามสถาบัน และระดับชั้นปี	37
3	ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือ ตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร	48
4	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ ของนิสิตพยาบาล เป็นรายด้าน	49
5	ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม สถาบันการศึกษา	50
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามสถาบันการศึกษาเป็นรายด้าน	51
7	ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม ระดับชั้นปี	52
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปีเป็นรายด้าน	53
9	ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	54
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายด้าน	55

ตาราง	หน้า
11	ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 56
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นรายด้าน 57
13	ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล 58
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล เป็นรายด้าน 59
15	ค่าไคสแควร์และค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล กับสถาบันการศึกษาและระดับชั้นปี 60
16	เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามสถาบันการศึกษา 61
17	เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี 62
18	เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่ 63
19	เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไต่ร่องของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่ 64
20	เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรมของ นิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่ 65
21	เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่ 66
22	ค่าไอเคนแวลูส์ และค่าความสัมพันธ์คาโนนิคอลของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียน ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่าง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร 67

ตาราง		หน้า
23	ค่าดัชนีวิกส์แลมดาและค่าโคสแควร์ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียน ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่าง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร	68

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของโคล์บ	13
2 แบบการเรียนรู้ 4 แบบ ในแต่ละส่วนตามแนวคิดของโคล์บ	15
3 ตัวอย่างของภาพที่ใช้ในการทดสอบภาพซ้อน	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล มีวัตถุประสงค์คือการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพทางการพยาบาลที่จะก้าวสู่วิชาชีพเพราะวิชาชีพพยาบาลมีความสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อสังคม การจัดการศึกษาพยาบาลจึงมุ่งพัฒนาให้นิสิตพยาบาลมีความรู้ ความคิดวิจารณ์ญาณ มีทักษะทางวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้บริการทางด้านสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน (ไขนภา แก้วจันทร์. 2542 : 1) การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของบัณฑิตพยาบาล และองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญก็คือตัวนิสิตพยาบาลเอง (พยงค์ จาดช่าง. 2538 : 2) เนื่องจากนิสิตพยาบาลแต่ละคนมีพื้นฐานที่แตกต่างกันในด้านวัฒนธรรม ครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และยังมี ความมุ่งมั่น ความต้องการ ความคาดหวังและประสบการณ์ รวมทั้งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล การรับรู้ ระดับสติปัญญา (นันทนา น้ำฝน. 2536 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Child. 1985) ด้วยลักษณะที่แตกต่างกันของนิสิตพยาบาลจึงส่งผลต่อแบบการเรียนรู้ (Learning Style) ของนิสิตพยาบาลที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน (Partridge. 1983 : 243) เพราะแบบการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการเฉพาะตัว (Idiosyncratic Process) (ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล. 2525 : 46 - 47 ; อ้างอิงมาจาก Bogue. n.d.) ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลจึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาล การเรียนการสอนไม่อาจประสบความสำเร็จได้ หากวิธีการสอนที่อาจารย์ผู้สอนเลือกใช้ไม่มีความสอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของนิสิต (Smith. 1976 : 12)

แบบการเรียนรู้มีหลายแบบด้วยกัน สามารถจำแนกเป็นระบบใหญ่ ๆ ได้ คือ แบบการเรียนรู้ตามแบบการคิดและแบบการเรียนรู้ตามแบบพฤติกรรม แบบการเรียนรู้ตามแบบการคิด ได้แก่แบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของโคลบ (Kolb) ซึ่งกล่าวถึงแบบการเรียนรู้ 4 แบบ คือ 1) แบบการเรียนรู้แบบกระจาย (Divergent Learning Style) หมายถึง แบบการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถด้านการคิดเชิงรูปธรรมและการสังเกตอย่างไต่ตรอง 2) แบบการเรียนรู้แบบซึมซับ

(Assimilative Learning Style) หมายถึง แบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสามารถในด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรองและการสรุปเป็นหลักการเชิงนามธรรม 3) แบบการเรียนรู้เอกนัย (Convergent Learning Style) หมายถึง แบบการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถด้านการสรุปในหลักการเชิงนามธรรมและการทดลองปฏิบัติจริง และ 4) แบบการเรียนรู้ปฏิบัติ (Accommodative Learning Style) หมายถึง แบบการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถด้านการทดลองปฏิบัติจริงและด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (Kolb. 1984 : 47 - 49)

จะเห็นว่าแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของโคล์บมีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาชีพพยาบาลเพราะการพยาบาลเป็นงานที่ต้องปฏิบัติต่อสิ่งมีชีวิตที่มีโครงสร้างละเอียดซับซ้อนในการศึกษาจึงจำเป็นต้องเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อเป็นการเตรียมพยาบาลให้สามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้ดี เช่น การดูแลรักษา การป้องกัน การส่งเสริม และการฟื้นฟูด้านสุขภาพแก่ผู้รับบริการ การจัดการศึกษาพยาบาลจึงต้องให้นิสิตพยาบาลได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงในการดูแลผู้ป่วย การติดต่อกับผู้ร่วมงานอื่น ๆ และญาติผู้ป่วย (พรจันทร์ สุวรรณชาติ. 2531 : 60 - 70) และมีความสามารถในการใช้กระบวนการคิด การสังเกตอย่างไตร่ตรอง และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม (Brown. 1981 : 13 - 15) เพื่อให้การเรียนของนิสิตพยาบาลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรที่จะสนับสนุนให้นิสิตพยาบาลได้มีแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นในด้านการคิดเชิงนามธรรม รูปธรรม การเป็นคนช่างสังเกตอย่างไตร่ตรองและสามารถนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

โครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตออกเป็น 2 ส่วน คือ การเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยนเรศวร และการเรียนที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง ที่ประกอบด้วย วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธิศรินราช วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ โดยการเรียนที่มหาวิทยาลัยนเรศวรจะเป็นการเรียนในชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 2 วิชาที่เรียนส่วนใหญ่เป็นวิชาในหมวดวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และการศึกษาทั่วไป มีการสอนแบบบรรยายผ่านทางจอทีวีที่เรียกว่าการเรียนแบบเรือฟาง ในส่วนที่เรียนที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีทั้ง 3 แห่ง เป็นการเรียนในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 วิชาที่เรียน คือ วิชาชีพพยาบาลซึ่งมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีการเรียน

แบบบรรยาย มีการสาธิตและทดลองปฏิบัติในห้องปฏิบัติการจากนั้นจึงฝึกปฏิบัติจริงกับผู้ป่วย (ปานจิต เครื่องกำแหง และคนอื่น ๆ. 2541 : 1 - 8)

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาสภาพการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรพบว่า นิสิตพยาบาลมีปัญหาในการเรียนภาคทฤษฎี ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สมาธิในการเรียน มีน้อย จับประเด็นเนื้อหาวิชาที่สำคัญไม่ได้ ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะบางวิชาเนื้อหายากซับซ้อน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง จัดแบ่งเวลาในการเรียนไม่เหมาะสม ไม่ตั้งใจเรียน เนื่องจากมีนิสิตจำนวนมาก และผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด คือต่ำกว่า 2.00 เป็นจำนวนมาก จากผลการเรียนเช่นนี้ทำให้นิสิตพยาบาลบางส่วนหมดสภาพการเป็นนิสิต (ปานจิต เครื่องกำแหง และคนอื่น ๆ. 2541 : 1) การเรียนในภาคปฏิบัติพบว่านิสิตพยาบาลไม่เข้าใจวิธีการปฏิบัติงาน ไม่กล้าถามอาจารย์และพยาบาลประจำการ ทำงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด ไม่ชอบอาจารย์นี้เทศก์ รู้สึกเหนื่อยหน่ายกับการฝึกภาคปฏิบัติ ไม่สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นิสิตพยาบาลบางส่วน ไม่กล้าพูดคุยกับผู้ป่วยในการฝึกปฏิบัติวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ไม่กล้าให้การพยาบาล ผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง เช่น โรคเอดส์ (ชายฉกรรจ์ ศิริโพธิ์ และ อายุพร กัยวิภัยโกศล อาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ , เกศกาญจน์ บัวผัน เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช เมื่อ 20 กันยายน 2542) จากปัญหาในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติดังกล่าวมา แสดงให้เห็นว่านิสิตพยาบาลมีแบบการเรียนที่ไม่มีความสามารถในการรับรู้และการสร้างจินตนาการต่าง ๆ ขึ้นเอง ไม่สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพรวมต่าง ๆ และไม่สามารถสรุปหลักการของทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วทำให้ไม่สามารถนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติ ประกอบกับนิสิตพยาบาลไม่ชอบการลงมือปฏิบัติจึงทำให้ผลการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

จากปัญหาในการเรียนของนิสิตพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอาจกล่าวได้ว่าถ้า นิสิตพยาบาลมีแบบการเรียนที่เน้นความสามารถด้านการคิดเชิงนามธรรม รูปธรรม การสังเกต อย่างไตร่ตรอง และการทดลองปฏิบัติจริงก็จะช่วยให้นิสิตพยาบาลเรียนรู้ภาคทฤษฎีได้ดียิ่งขึ้น คือ ช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาจับประเด็นและจดบรรยายได้อย่างเข้าใจมากขึ้น สมาธิในการเรียนย่อมมีมากขึ้น ทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อหน่ายเพราะนิสิตพยาบาลมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น เช่นเดียวกับ การเรียนภาคปฏิบัติที่จะทำให้ นิสิตพยาบาลมีความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติงาน มีความพร้อมที่จะ

ลงมือให้การพยาบาลผู้ป่วยได้ดียิ่งขึ้น และทำให้การฝึกภาคปฏิบัติไม่เป็นสิ่งที่น่าเหนื่อยหน่ายแต่จะทำให้
 ให้นิสิตได้รับความรู้และประสบการณ์มากยิ่งขึ้น สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้นิสิตพยาบาลไม่ประสบผล
 สำเร็จในการเรียนอาจเนื่องมาจากวิธีการสอนของอาจารย์ไม่สอดคล้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล
 เนื่องจากแบบการเรียนเป็นผลมาจากสภาพทางร่างกายและพัฒนาการการเรียนรู้จนก่อให้เกิดเป็น
 บุคลิกภาพประจำ ซึ่งทำให้วิธีสอนบางวิธีใช้ได้ผลดีสำหรับนิสิตบางคน แต่ก็ใช้ไม่ได้ผลดีสำหรับ
 นิสิตหลายคน นิสิตจะเรียนได้ดีเมื่อวิธีสอนของอาจารย์เหมาะสมกับแบบการเรียนของนิสิต นิสิต
 แต่ละคนมีแบบการเรียนเป็นของตนเอง ถ้าหากอาจารย์ทราบแบบการเรียนของนิสิตก็จะสามารถปรับ
 สภาพห้องเรียนและการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของนิสิตได้ (Dunn. 1989 : 50)

นอกจากนี้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลก็มีความสำคัญต่อผล
 สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาล ดังนั้นการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล
 ได้แก่ สถานบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพ
 พยาบาล จึงมีความสำคัญยิ่งและได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียน ดังนี้ ประพนอม แสงจันทร์
 (2529 : 103) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในสถานศึกษา
 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษาพยาบาลที่อยู่ต่างสถาบันกันมีความพึงพอใจในการศึกษา
 วิชาชีพพยาบาลโดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน ลักษณะนี้ มีนะพันธ์ และรุจิเรศ ธารักษ์ (2527 : บทคัดย่อ)
 ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาลโรงเรียนพยาบาลรามธิบดี ชั้นปีที่ 1
 ถึง 4 ปีการศึกษา 2526 พบว่า นักศึกษาพยาบาลในระดับชั้นปีต่างกันมีแบบการเรียนแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จาคอบส์ (Jacobs. 1988 : 34 - A) ได้ศึกษาเรื่อง การจำแนกและการ
 เปรียบเทียบแบบการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่คัดเลือกมาตามลักษณะ เพศ เชื้อชาติ และระดับ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันของแบบการเรียนตามระดับผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียน เพศ เชื้อชาติ ของนักเรียนและนักเรียนแต่ละคนชอบเรียนด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน
 ไชนา แก้วจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบแบบการใช้ชีวิตของ
 นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์
 รูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 5 แบบ คือด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านความคิด
 ก้าวหน้า ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านพฤติกรรมเก็บตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 สัมพันธภาพกับเพื่อน และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลตามลำดับจากมากไปน้อย และอุษา เชาวลิต
 (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผชิญปัญหา

ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช พบว่า การที่นักศึกษาพยาบาล แสดงออกในการแก้ไขจัดการกับปัญหาด้านการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัว และด้านสังคมพบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาล คือ ตัวแปร ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงอาจสรุปได้ว่าตัวแปรที่น่าจะ ส่งผลต่อแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลก็คือ สถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล โครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช เขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยนำทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของโคลบ (Kolb) ซึ่งแบ่งแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 แบบ คือ แบบการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ แบบการเรียนรู้แบบสังเกต แบบการเรียนรู้แบบทบทวน และแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติซ้ำ เพื่อสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของนิสิตพยาบาลทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้มีความ สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตพยาบาล ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราชเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถาบันการศึกษา ระดับชั้นปีกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราชเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล กับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราชเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของ นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขต ภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิตพยาบาล ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของนิสิตพยาบาลให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตพยาบาลได้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของตนเพื่อก่อให้เกิดความ สำเร็จในการศึกษา
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับ นิสิตพยาบาลทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตร พยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ กับมหาวิทยาลัยนเรศวรที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 1,544 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยนเรศวร และ

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างทั้ง 3 แห่ง

2.1.2 ระดับชั้นปี แบ่งเป็น

2.1.2.1 ชั้นปีที่ 1

2.1.2.2 ชั้นปีที่ 2

2.1.2.3 ชั้นปีที่ 3

2.1.2.4 ชั้นปีที่ 4

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

2.1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

2.1.3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบ่งเป็น

2.1.4.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

2.1.4.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

2.1.4.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.1.5 ทักษะการคิดต่อวิชาชีพพยาบาล แบ่งเป็น

2.1.5.1 ทักษะการคิดต่อวิชาชีพพยาบาลดี

2.1.5.2 ทักษะการคิดต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลาง

2.1.5.3 ทักษะการคิดต่อวิชาชีพพยาบาลไม่ดี

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แบบการเรียนรู้ 4 แบบ คือ

2.2.1 แบบการเรียนรู้ปฏิบัติ (Accommodative Learning Style)

2.2.2 แบบการเรียนรู้ถกเถียง (Divergent Learning Style)

2.2.3 แบบการเรียนรู้เอากันย (Convergent Learning Style)

2.2.4 แบบการเรียนรู้ซึมซับ (Assimilative Learning Style)

ค่านิยมศัพท์เฉพาะ

1. แบบการเรียนรู้ หมายถึง ผลอันเกิดจากความแตกต่างระหว่างบุคคลในแง่ของขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ด้านคือ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติจริง (AE) ซึ่งเป็นสาเหตุให้นิสิตได้รับคะแนนในมาตร AC - CE และ AE - RO แตกต่างกันเกิดเป็นแบบการเรียนรู้ 4 แบบคือ

1.1 แบบการเรียนรู้ปฏิบัติ หมายถึง นิสิตที่ชอบลงมือปฏิบัติชอบทดลอง จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว มีแนวโน้มในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่ตนคิดขึ้นเอง และชอบทำงานกับบุคคล

1.2 แบบการเรียนรู้เนกนัย หมายถึง นิสิตที่มีความสามารถในการรับรู้และการสร้างจินตนาการต่าง ๆ ขึ้นเอง สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพรวมต่าง ๆ ได้ จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการความคิดหลากหลาย เช่น การระดมสมอง (Brainstroming) และเชี่ยวชาญทางด้านศิลปะ

1.3 แบบการเรียนรู้เอกนัย หมายถึง นิสิตที่มีความสามารถในการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติสามารถสรุปวิธีที่ถูกต้องที่สุดเพียงวิธีเดียวที่สามารถไปใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ นิยมใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหา ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าทำงานกับบุคคล มักมีความสนใจที่เฉพาะเจาะจงในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและจะมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น

1.4 แบบการเรียนรู้ซึมซับ หมายถึง นิสิตที่มีความสามารถในการสรุปหลักการ สนใจทฤษฎีต่าง ๆ โดยให้ความสนใจกับประสบการณ์จริงค่อนข้างน้อยแต่สนใจในหลักการเชิงนามธรรมมากกว่า ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติและมักไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average) โดยคำนวณได้จากผลรวมระหว่างผลคูณของหน่วยกิตกับระดับคะแนนของแต่ละวิชาหาร ด้วยผลรวมของหน่วยกิตของทุกวิชาที่เรียนในเทอมสุดท้ายของปีการศึกษา 2541 แบ่งเป็น 3 ระดับคือ

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่

2.01 - 3.00

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00 ลงมา

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความตั้งใจของนิสิตที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ บรรลุเป้าหมาย โดยไม่ท้อถอยเมื่อเผชิญอุปสรรค มีความพยายามที่จะฝ่าฟันอุปสรรค มีความเป็นอิสระในการแสดงออก ทั้งทางด้านความคิดและการกระทำที่ดีกว่าบุคคลอื่น เพื่อให้เท่าเทียม มาตรฐานที่ตนตั้งไว้ โดยแบ่งระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่วัดได้จากแบบสอบถาม เป็น 3 ระดับ คือ

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หมายถึง ผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.68 - 5.00

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง หมายถึง ผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.67

3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ หมายถึง ผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33

4. ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาล หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรมของนิสิตพยาบาลเกี่ยวกับวิชาชีพพยาบาลว่ามีลักษณะที่ดี หรือไม่ดี พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจ ในด้านค่านิยมของสังคม ลักษณะวิชาชีพ และด้านการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีความพร้อมหรือ หลีกเลียงที่จะประกอบวิชาชีพ โดยแบ่งระดับทักษะคิดต่อวิชาชีพที่วัดได้จากแบบสอบถาม เป็น 3 ระดับ คือ

4.1 ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาลดี หมายถึง ผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.68 - 5.00

4.2 ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลาง หมายถึง ผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.67

4.3 ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาลไม่ดี หมายถึง ผู้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33

5. นิสิตพยาบาล หมายถึง นิสิตพยาบาลที่กำลังศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต โครงการร่วมผลิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัย นครสวรรค์ ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

6. โครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง , วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง สวรรค์ประชารักษ์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง) หมายถึง การร่วมมือระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ในการผลิตบัณฑิตพยาบาลศาสตรบัณฑิตโดยใช้หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนร่วมกันผลิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับปริญญาพยาบาลศาสตรบัณฑิต หรือ พย.บ. (Bachelor of Nursing Science : B. N. S.)

สมมติฐานในการวิจัย

1. แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรมีความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรได้

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับดังนี้

1. ความหมายและทฤษฎีแบบการเรียนรู้
2. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนรู้
 - สถาบันการศึกษา
 - ระดับชั้นปีของนิสิต
 - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาล
3. ลักษณะธรรมชาติของนิสิตพยาบาล
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและทฤษฎีแบบการเรียนรู้

ความหมายของแบบการเรียนรู้

แบบ (Style) ของการเรียนรู้ ถือว่าเป็นลักษณะที่สำคัญอันหนึ่งของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน หรือเรียกว่า “ Learning Style ” ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับ “ วิธีการ ” ที่ผู้เรียนชอบในการเรียนรู้ สิ่งต่าง ๆ เช่น บางคนชอบการลงมือปฏิบัติเอง รวมทั้งสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ (อัจฉรา ธรรมมาภรณ์. 2530 : 31)

แบบการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการที่ชอบในการแก้ปัญหา การคิด หรือการเรียนรู้ที่แต่ละคนชอบ บางครั้งอาจเรียกว่าแบบการคิด (Cognitive Styles) ซึ่งอาจจะอยู่ในความนึกคิดหรือไม่ก็ตาม เป็นการเฉพาะเจาะจงหรือโดยทั่วไปก็ได้ (Page. 1977 : 203) ซึ่งสอดคล้องกับราวน์ทรีที่ให้ความหมายของแบบการเรียนรู้ว่า แบบการเรียนรู้ก็คือ ลักษณะนิสัยของนิสิตนักศึกษาในการแก้ปัญหา การคิด หรือการเรียนรู้ (Rowntree. 1981 : 155) และเช่นเดียวกับ อรพรรณ ลีอนุญธวัชชัย (2537 : 31)

ที่กล่าวว่า แบบการเรียนรู้ก็คือ ลักษณะ วิธีการ หรือนิสัยที่นักศึกษาแต่ละคนใช้ในการเรียนรู้ การคิด หรือการแก้ปัญหา และราชพร บำรุงศรีก็ได้กล่าวถึงแบบการเรียนรู้ว่า เป็นแบบจำลองที่แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวที่แตกต่างกันของแต่ละคน ตลอดจนทิศทางของพัฒนาการและการเติบโตของมนุษย์ที่มีได้จำกัดเฉพาะทางการศึกษา แต่ยังคงเกี่ยวข้องกับปรับตัวในเรื่องต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญห การตัดสินใจ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล (ราชพร บำรุงศรี. 2535 : 10) นอกจากนี้แบบการเรียนรู้ ยังหมายถึง ลักษณะทางด้านสติปัญญา จิตใจ และร่างกายที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกมีปฏิสัมพันธ์ และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการเรียนซึ่งแตกต่างกัน (ดาร์รงค์ นิมมานพิสุทธิ์. 2536 : 16 , 2535 : 10) และฮันท์ (Hunt. 1981 : 647) ได้กล่าวถึงแบบการเรียนรู้ว่า เป็นลักษณะที่สามารถประเมินได้ โดยมีการพุ่งเล็งไปที่แง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ถูกกลบหายไป ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างเรื่องแบบการเรียนรู้ ยังเป็นการแนะนำให้ผู้สอนได้ใช้ในการเรียนการสอนที่เหมาะสมอีกด้วย

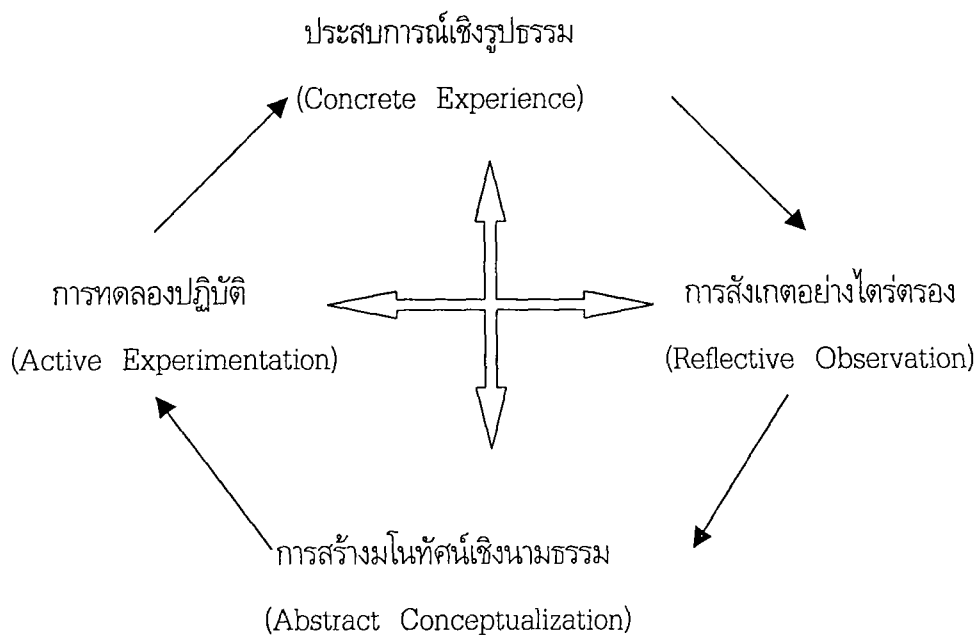
จึงสรุปว่าแบบการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการเรียนรู้ การคิด ที่เป็นแบบเฉพาะของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนที่ใช้ในการเรียนเพื่อสามารถแก้ไขปัญหาในการเรียน และช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

ทฤษฎีแบบการเรียนรู้

นักการศึกษาได้พยายามศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ตลอดจนลักษณะหรือแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะว่าการที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการดังกล่าวแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ (ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล. 2525 : 16) ที่มุ่งพัฒนาความเป็นอิสระทางปัญญา (Intellectual Independent) เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือใช้สติปัญญาของเขาอย่างเต็มที่ (ประโยชน์ คุปต์กาญจนกุล. 2525 : 46 - 47 ; อ้างอิงมาจาก Bogue. n.d.)

นักการศึกษาได้ศึกษาและจัดแบ่งแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาไว้หลายแบบด้วยกันคือ การแบ่งตามแบบการคิดและการแบ่งตามแบบพฤติกรรม แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงการจำแนกตามแบบการคิดของผู้เรียน (Partridge. 1983 : 243) การจำแนกแบบการเรียนรู้ตามแบบการคิดระบบที่น่าสนใจในกลุ่มนี้มี 2 ระบบคือ

1.1 ระบบของโคล์บ (Kolb, 1984 : 27 - 49) ได้เสนอแบบการเรียนรู้โดยเริ่มจากการศึกษากระบวนการเรียนรู้หรือการปรับตัวของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอนที่ดำเนินไปเป็นวงจรที่ต่อเนื่องกัน ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของโคล์บ

โคล์บได้อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์เชิงรูปธรรม (Concrete Experience หรือ CE) เป็นขั้นของการเข้าไปมีส่วนร่วมและรับรู้ในประสบการณ์ต่าง ๆ และยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนประสบในขณะนั้น

ขั้นที่ 2 การสังเกตอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation หรือ RO) เป็นขั้นที่มุ่งจะเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ โดยการสังเกตอย่างระมัดระวังเป็นการไตร่ตรองพิจารณาโดยใช้ความคิด

ขั้นที่ 3 การสร้างมโนทัศน์เชิงนามธรรม (Abstract Conceptualization หรือ AC) เป็นขั้นที่มุ่งใช้เหตุผลและใช้ความคิดในการสรุปเป็นหลักการต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 การทดลองปฏิบัติ (Active Experimentation หรือ AE) เป็นขั้นที่มุ่งนำความรู้ที่ได้จากขั้นที่ 3 ไปทดลองปฏิบัติเพื่อจะดูว่าถูกต้องหรือไม่

โคล์บ กล่าวว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะเน้นขั้นตอนต่าง ๆ แตกต่างกันไป ทำให้มีการใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ไม่เท่ากัน บางคนจะเน้นขั้นที่ 1 บางคนจะเน้นขั้นที่ 2 ในขณะที่บางคนเน้นขั้นที่ 3 หรือบางคนก็เน้นขั้นที่ 4 เช่น การเรียนรู้แบบเนกนัย นิสิตมีจุดเริ่มต้นที่การเรียนรู้ในเชิงรูปธรรมมาก่อนเกี่ยวกับทักษะการสัมภาษณ์โดยการไปฝึกสนทนาเบื้องต้นก่อน จากนั้นต้องสังเกตว่าการสัมภาษณ์ที่มีประสิทธิภาพต้องมีองค์ประกอบใดบ้าง แล้วสรุปออกมาเป็นความเข้าใจหลักการเบื้องต้นของการสัมภาษณ์และแนวทางการปฏิบัติ สุดท้ายคือการนำเอาแนวคิดที่ได้ไปทดลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะการสัมภาษณ์ที่ดี ด้วยกระบวนการเรียนรู้นี้จะผลักดันให้นิสิตเกิดประสบการณ์ใหม่ที่เกิดจากแบบการเรียนทำนองเดียวกันถ้าเป็นการเรียนรู้แบบนิรนัย อาจจะเริ่มต้นที่ความคิดเชิงนามธรรมว่าองค์ประกอบของการสัมภาษณ์ที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยอะไรบ้าง จากนั้นนำไปประยุกต์และทดลองปฏิบัติตามสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถึงหลักการสัมภาษณ์ที่ดี สุดท้ายคือการสังเกตอย่างไต่ร่องเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งในกระบวนการนี้จะแสดงให้เห็นถึงการบูรณาการจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติของนิสิต (Council on Social Work Education, 1998 : 31)

ตามแนวคิดของโคล์บเห็นว่าขั้นการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นจะมีลักษณะตรงข้ามกันและสามารถจัดคู่ได้เป็นสองคู่ คือ

ขั้นที่ 1 (CE) มีลักษณะตรงข้ามกับ ขั้นที่ 3 (AC)

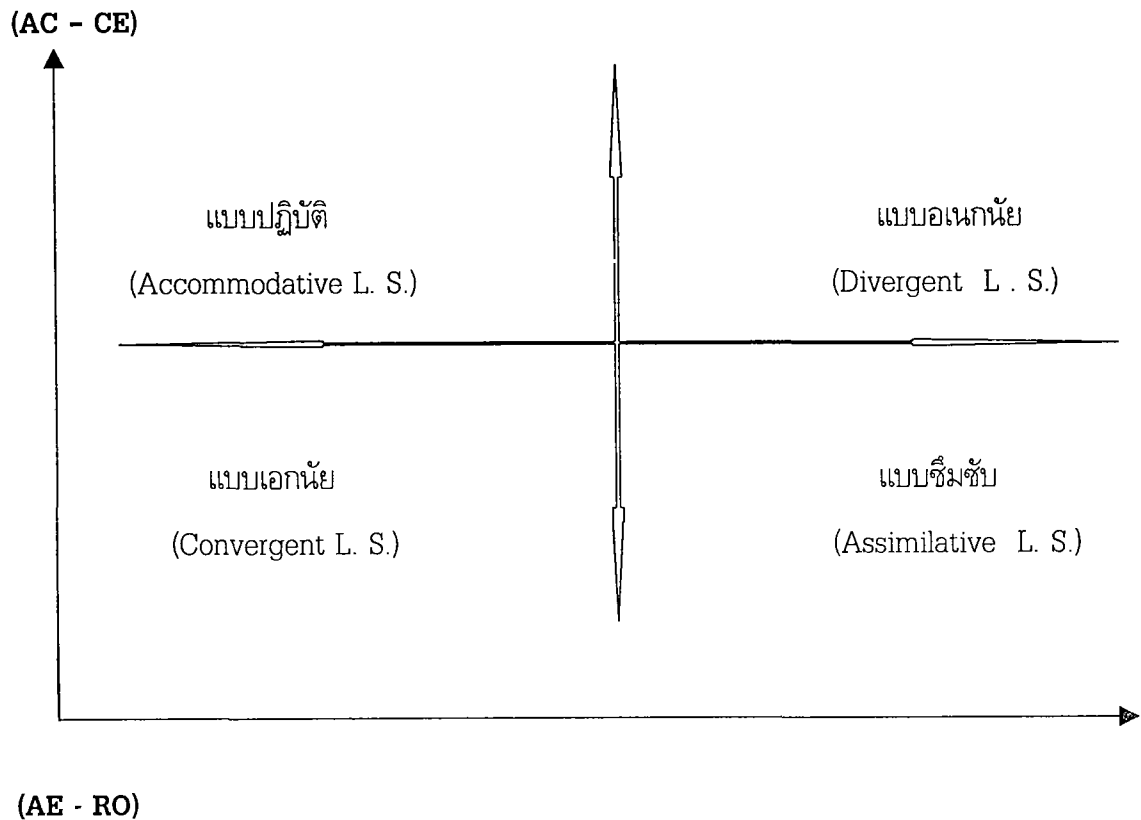
ขั้นที่ 2 (RO) มีลักษณะตรงข้ามกับ ขั้นที่ 4 (AE)

ด้วยเหตุนี้โคล์บจึงได้เสนอวิธีการวัดแบบการเรียนรู้โดยอาศัยแกน 2 แกน คือ

แกนที่ 1 (Y) เป็นแกนความแตกต่างของขั้นที่ 3 และขั้นที่ 1 (AC - CE)

แกนที่ 2 (X) เป็นแกนความแตกต่างของขั้นที่ 4 และขั้นที่ 2 (AE - RO)

แกนทั้งสองตัดกันเป็นพิภาค หรือ โค-ออร์ดิเนท (Co - ordinate) และแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ส่วนหรือ ควอดแดรนต์ (Quadrants) ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แบบการเรียนรู้ 4 แบบในแต่ละส่วนตามแนวคิดของโคล์บ

โคล์บถือเอาแต่ละควอดแดรนต์ (Quadrant) เป็นแบบการเรียนรู้แต่ละแบบและได้แบ่งแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 แบบ คือ

1.แบบการเรียนรู้แบบอเนกนัย (Divergent Learning Style) เป็นคนที่มีความสามารถในการรับรู้และการสร้างจินตนาการต่าง ๆ ขึ้นเองสามารถไตร่ตรองจนสามารถมองเห็นภาพโดยรวม (Gestalt) จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องการความคิดหลากหลาย เช่นการระดมสมอง (Brainstorming) เรียกว่า นักคิดอเนกนัย (Diverger) ส่วนมากมักมีพื้นฐานทางด้านมนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์เช่น นักแนะแนว ผู้จัดการฝ่ายบุคคล เป็นต้น

2.แบบการเรียนรู้แบบซึมซับ (Assimilative Learning Style) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสรุปหลักการ สนใจในทฤษฎีต่างๆ สนใจในหลักเชิงนามธรรมมากกว่า ไม่ชอบลงมือปฏิบัติและ

มักไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ เรียกว่านักดูดซึม (Assimilator) เช่น ผู้ที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน สาขาคณิตศาสตร์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

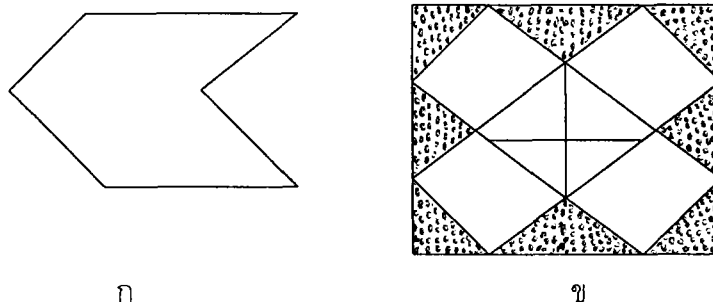
3. แบบการเรียนรู้เอกนัย (Convergent Learning Style) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติ สามารถสรุปวิธีที่ถูกต้องที่สุดเพียงวิธีเดียวที่จะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าบุคคล มักสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเชี่ยวชาญในสิ่งนั้น เรียกว่านักคิดเอกนัย (Converger) มักอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ เช่น วิศวกร เป็นต้น

4. แบบการเรียนรู้ปฏิบัติ (Accommodative Learning Style) เป็นผู้ที่ชอบลงมือปฏิบัติ ชอบทดลอง จะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้การปรับตัว มีแนวโน้มจะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยวิธีการที่ตนเองคิดขึ้นเองแบบลองผิดลองถูก และชอบทำงานกับบุคคลเรียกว่านักปรับปรุง (Accommodator) มักมีพื้นฐานในสาขาที่ต้องใช้การประยุกต์และใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น นักบริหาร นักการตลาด และพนักงานขาย เป็นต้น

1.2 ระบบของวิหคินและคนอื่น ๆ (Witkin and others. 1977 : 1 - 64) ได้จำแนกแบบการคิดของคนเป็น 2 แบบดังนี้

1. แบบพึ่งพิงสภาพแวดล้อม (Field Dependent)
2. แบบไม่พึ่งพิงสภาพแวดล้อม (Field Independent)

ซึ่งสามารถอธิบายความแตกต่างของแบบการคิดทั้ง 2 แบบได้โดยวิธีการทดสอบภาพซ้อน (Embedded - Figures Test) ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างของภาพที่ใช้ในการทดสอบภาพซ้อน

วิธีการทดสอบคือให้ผู้รับการทดลองดูรูปที่ง่าย (Simple) (ภาพ ก) หลังจากนั้นผู้ทดลองจะเก็บภาพที่ง่ายนั้นกลับไปแล้วนำภาพที่ซับซ้อน (Complex) (ภาพ ข) ให้ผู้รับการทดลองดูแล้วให้ตอบว่าภาพใดในภาพซับซ้อนที่มีเส้นโครงเช่นเดียวกับภาพง่ายที่ได้ดูไปเมื่อเริ่มทดลอง การจำแนกกลุ่มแบบการคิดตามแนวคิดของวิทคินจะใช้เวลาที่ผู้รับการทดลองใช้ในการแก้ปัญหาเป็นเกณฑ์ คนที่ไม่สามารถตอบได้ภายในเวลาที่กำหนดจัดเป็นแบบฟังฟังสภาพแวดล้อม ส่วนคนที่สามารถตอบได้ภายในเวลาที่กำหนดจัดเป็นแบบไม่ฟังฟังสภาพแวดล้อม เนื่องจากกลุ่มนี้ไม่ขึ้นกับเส้นโครงสร้างของภาพย่อยอื่น ๆ ที่ซับซ้อน บุคคลที่มีแบบการคิดแตกต่างกันตามการจำแนกของวิทคิน จะมีแบบการเรียนที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. การใช้ตัวกลางในการเรียนรู้ (Mediating Mechanisms in Learning) ผู้ที่มีแบบการคิดแบบไม่ฟังฟังสภาพแวดล้อม จะมีความสามารถในการสรุปหลักการต่าง ๆ จากประสบการณ์ของตนได้ดีกว่า แบบฟังฟังสภาพแวดล้อม เช่น การเรียนเนื้อหาที่มีโครงสร้างคลุมเครือ ผู้เรียนต้องสรุปหลักการด้วยตนเอง ผู้เรียนที่มีแบบการคิดแบบไม่ฟังฟังสภาพแวดล้อมจะสามารถใช้ประโยชน์จากตัวกลางในการเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ และสรุปเป็นหลักการได้ดีกว่ากลุ่มที่ฟังฟังสภาพแวดล้อม

2. การใช้ประโยชน์จากความเด่นชัดของตัวนะ (Cue Salience) เป็นที่ยอมรับในวงการศึกษามากว่า ตัวนะที่เด่นชัดมากจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายกว่าตัวนะที่เด่นชัดน้อย ด้วยหลักนี้ตัวนะที่เด่นชัดจะส่งผลต่อผู้ที่คิดแบบฟังฟังสภาพแวดล้อมมากกว่าแบบไม่ฟังฟังสภาพแวดล้อม

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียน

จากการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล ได้แก่ สถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

สถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา (Academe) หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การวิจัย 3) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541 : 2) ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง สถาบันการศึกษา 2 แห่งด้วยกัน คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างทั้ง 3 แห่ง และ มหาวิทยาลัยนเรศวรที่ร่วมมือกันในการผลิตบัณฑิตพยาบาลศาสตร์ที่เข้ามาศึกษาตามหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ดังนั้นลักษณะของนิสิตจึงแตกต่างกันอย่างเช่น วิธีการรับนิสิตที่มาจากการคัดเลือกที่ต่างกันคือ นิสิตพยาบาลที่สังกัดวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างเป็นนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกมาจากการสอบจากส่วนกลางตามระบบ (Entrance) และส่วนหนึ่งมาจากการรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาตามโครงการก้าวเข้าสู่วิชาชีพพยาบาลเพื่อชาวชนบท (กระทรวงสาธารณสุข. 2540 : 1 - 6) ส่วนนิสิตพยาบาลที่สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นนิสิตที่ผ่านการคัดเลือกโดยการสอบโควต้าของมหาวิทยาลัยนเรศวรในเขตภาคเหนือ และการรับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่น (มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2539 : 47 - 48) เมื่อนิสิตได้เข้ามาในสถาบันการศึกษาทั้งสองแห่งแล้ว สิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมและบุคลิกของนิสิต ก็คือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมทางการเรียนของสถาบันที่แตกต่างกัน รวมทั้งนโยบายหรือหลักการบริหารของสถาบัน (Sanford. 1972 : 17) จึงทำให้ลักษณะของนิสิตพยาบาลทั้ง 2 สถาบันแตกต่างกัน คือ นิสิตพยาบาลที่สังกัดวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจะอยู่ในระเบียบวินัยมากกว่านิสิตพยาบาลที่สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร เช่น ระเบียบการแต่งกาย การเข้าออกหอพัก แต่ในด้านการคิดและการกล้าแสดงออกทางวิชาการ และการทำกิจกรรมต่างๆ กับสถาบันการศึกษา นิสิตพยาบาลที่สังกัดวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจะมีน้อยกว่านิสิตพยาบาลที่สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวรทั้งที่การคิดการกล้าแสดงออกดังกล่าวเป็นสิ่งที่นิสิตโดยทั่วไปสามารถแสดงออกได้อย่างอิสระ

จากการวิจัยของประนอม แสงจันทร์ พบว่านักศึกษาพยาบาลที่ต่างสถาบันกันมีความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลโดยรวมทุกด้าน และในแต่ละด้าน คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียน

การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ประนอม แสงจันทร์. 2529 : 103) และจากการวิจัยของ ปานจิต เครื่องกำแหงและคณะ พบว่านิสิตต่างสถาบันที่เรียนร่วมกันมีความรู้สึกเกี่ยวกับความเหลื่อมล้ำและความภาคภูมิใจในการเรียนในมหาวิทยาลัย มีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันทำให้ส่งผลต่อการเรียนของนิสิต (ปานจิต เครื่องกำแหง และคณะอื่น ๆ. 2541 : 61) จากงานวิจัยที่กล่าวถึง แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษาที่นิสิตสังกัดมีอิทธิพลต่อนิสิตนักศึกษาต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอนจึง อาจสรุปได้ว่า สถาบันการศึกษาส่งผลต่อแบบการเรียนของนิสิตได้ เนื่องจากสถานศึกษาแต่ละแห่งมีลักษณะการบริหารงาน หรือการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จึงอาจก่อให้เกิดสภาวะการสนใจในการเรียนที่แตกต่างกันได้ (สุเมธ เตียววิศเรศ. 2527 : 12)

ระดับชั้นปีของนิสิต

การจำแนกลักษณะของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยตามระดับชั้นปี มีดังนี้
(ทองเรียน อมรัชกุล. 2525 : 38 - 39)

1. นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อมุ่งหวัง ดังนี้
 - 1.1 ความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจศึกษาหาความรู้ความคิดต่าง ๆ
 - 1.2 ต้องการเข้าใจตนเอง (Self Understanding) เข้าใจปัญหาของสังคม รวมทั้งมีการแสวงหาเอกลักษณ์ของตน
 - 1.3 แสวงหาสถานภาพของตนเอง
 - 1.4 ความเป็นมิตร ผูกพันกับเพื่อนและชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อน
 - 1.5 มีมนุษยธรรม สุภาพเรียบร้อย ให้ความคุ้มครอง และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

พวกนี้จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย
2. นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นิสิตนักศึกษาส่วนมากมักจะเกิดความไม่พอใจมหาวิทยาลัย แต่ในบางกรณีก็เพียงแต่จะมีความเบื่อและรู้สึกเฉย ๆ ไม่ยินดียินร้ายต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัย ลักษณะของนิสิตนักศึกษาเหล่านี้ก็คือ การริเริ่มสร้างความเป็นแบบแผนของกลุ่มย่อยขึ้นจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเพื่อนฝูงขึ้น
3. นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 นิสิตนักศึกษาในชั้นปีนี้จะมีความเฉลียวฉลาดและความเป็นอยู่ของตนเองเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สูงมาก ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยกันเองจะมีความคิดเห็น

แตกแยกออกไปน้อยมาก คือจะมีความคิดไปแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ค่านิยมคล้ายคลึงกัน และจะมีความไม่พอใจมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์มหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2

4. นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจไปจากมหาวิทยาลัย จะไม่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยส่วนมากแล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัวเฉพาะอย่างยิ่ง ภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว

และจากผลการวิจัยที่ศึกษาสภาพนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา มีลักษณะที่ใกล้เคียงกับสภาพนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย คือ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 43)

1. นิสิตนักศึกษาปีที่ 1 มักจะรู้สึกสนใจ ตื่นเต้นต่อทุก ๆ สิ่งที่อยู่รอบด้าน ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมการเรียน หรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย นิสิตนักศึกษาอยากเรียน มีความตั้งใจในการศึกษา และอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะสนิทสนมและเชื่อฟัง คำสั่งสอนของอาจารย์

2. นิสิตนักศึกษาปีที่ 2 ไม่ค่อยพอใจครู อาจารย์ เริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งและ เป็นปฏิปักษ์ต่อมหาวิทยาลัย มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น

3. นิสิตนักศึกษาปีที่ 3 มักสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน ๆ มากกว่า มีความเฉยเมยต่อสังคมมหาวิทยาลัย และต่อการเรียน อาจมีความคิดที่จะมีเพื่อนต่างเพศที่สนิทสนมพอที่จะเป็นคูรัก

4. นิสิตนักศึกษาปีที่ 4 ไม่ค่อยยุ่งกับมหาวิทยาลัย ส่วนมากมักจะยุ่งเกี่ยวกับการหางาน การศึกษาต่อ และความก้าวหน้าในอนาคตมากกว่ากิจกรรมของมหาวิทยาลัย

จะเห็นว่าลักษณะของนิสิตนักศึกษาตามชั้นปีที่จำแนกโดย ทองเรือน อมรชุกุล และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา มีความสอดคล้องกัน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามระดับชั้นปี ก็มีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันดังนี้ (สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยนครสวรรค์. 2540 : 44 - 45)

1. ชั้นปีที่ 1 เป็นการศึกษาในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และการศึกษาทั่วไป

2. ชั้นปีที่ 2 เป็นการศึกษาในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาเลือก และในหมวดวิชา
พื้นฐานวิชาชีพพยาบาล

3. ชั้นปีที่ 3 เป็นการศึกษาในหมวดวิชาชีพการพยาบาล(ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ)

4. ชั้นปีที่ 4 เป็นการศึกษาในหมวดวิชาชีพการพยาบาล(ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ)

จากการจัดการเรียนการสอนตามระดับชั้นปีที่ต่างกันและลักษณะของนิสิตที่แตกต่างกัน
ในแต่ละชั้นปีน่าจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาที่มีแบบการเรียนที่แตกต่างกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามให้บรรลุเป้าหมายที่
ต้องการ หรือระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือโดยทั่วไป (อุษา เชาวลิขิต.
2540 : 42 ; อ้างอิงมาจาก เดโซ สวานานนท์. 2512 : 3 - 4)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งมีวิธีการ
ประเมินผลหลายวิธี ดังนี้ (อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม. 2530 : 3)

1. กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยทั่วไป (Published Achievement Test)

2. กระบวนการที่ได้จากเกรดเฉลี่ยของโรงเรียน (School Grade) โดยมีวิธีการ
หลายขั้นตอนในการรวบรวมคะแนน และช่วงเวลาที่ยาวนาน ซึ่งมีวิธีคิดโดยคำนวณได้จากผลรวม
ระหว่างผลคูณของหน่วยกิตกับระดับคะแนนของแต่ละวิชา ทหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของทุกวิชา
ที่เรียนในเทอมนั้น ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้ (อุษา เชาวลิขิต. 2540 : 43 - 45 ;
อ้างอิงมาจาก สุรัตน์ อังกูรวีโรจน์. 2532 : 4 - 6)

1. ความรับผิดชอบ เกิดจากการที่บุคคลมีความสำนึกถึงภาระหน้าที่ว่าตนนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ตนเป็นอยู่ การที่บุคคลมีความรับผิดชอบย่อมจะช่วยให้การทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ด้วยเหตุนี้เป้าหมายของการศึกษาจึงต้องการให้นิสิตมีการพัฒนาเพื่อให้มีความรับผิดชอบ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิต

2. ความวิตกกังวล เกิดจากความขัดแย้งระหว่าง ความต้องการทางสัญชาตญาณ กับความต้องการทางสังคม ความวิตกกังวลเล็กน้อยจะช่วยให้มีแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น แต่ถ้ามีมากเกินไปจะขัดขวางความสามารถในการเรียนรู้เพราะทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและขาดความปฏิบัติการของร่างกาย

3. อัคตโมทัศน์ เนื่องจากบุคคลมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อัคตโมทัศน์ จึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. สภาพของระบบสถานศึกษา เนื่องจากจะต้องมีการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนการทำงานเป็นหมู่คณะ สถานภาพทางสังคมมีต่อนิสิตจึงมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. นิสัยและทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้านิสิตมีความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ วิธีการสอนของอาจารย์ สถาบันการศึกษา และกระบวนการเรียนการสอนย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจ มานะพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่ถ้ามีทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนแล้ว ย่อมเป็นเหตุให้เกิดการเบี่ยงเบนในการเรียนทำให้ผลการเรียนตกต่ำด้วย

6. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูงขึ้นไปเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนให้ก้าวหน้าขึ้น ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก

7. ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้อาจส่งผลต่อการที่บุคคลจะเลือก หรือทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ ความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันจึงอาจเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายามของนิสิตที่มีความสนใจในการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย

8. องค์ประกอบเกี่ยวกับที่บ้าน ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านในด้านที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนิสิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้งสิ้น

9. กระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน โปรแกรมการเรียนการสอน สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะตัวผู้เรียนหรือนิสิต อันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะการเรียนการสอนไม่ว่าระดับใดก็ตามจะดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่ออาจารย์ผู้สอนได้รู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สามารถแบ่งเป็นสาเหตุใหญ่ ได้ดังนี้

1. สาเหตุเกิดจากลักษณะเฉพาะของนิสิต
2. สาเหตุที่เกิดจากสถาบันการศึกษาและการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา
3. สาเหตุเกิดจากภูมิหลังทางครอบครัวของนิสิต

ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุดก็คือ ลักษณะเฉพาะของนิสิตดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนอันเป็นลักษณะเฉพาะของนิสิต

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953 : 110 - 111) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่าเป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความมีมาตรฐานดีเยี่ยมหรือทำให้ดีกว่าผู้อื่น การพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เมื่อประสบผลสำเร็จจะทำให้สบายใจ แต่ถ้าประสบความล้มเหลวจะทำให้เกิดความวิตกกังวล ส่วนความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) มุ่งเน้นในเรื่องความต้องการความสำเร็จ (Need for

Achievement) ที่เปรียบเทียบกับได้กับความต้องการขั้นสูงสุดของมาสโลว์ (Maslow) คือ ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน (Self - Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด และศักยภาพอื่น ๆ เพื่อที่จะใช้ความสามารถ และ ศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่เพื่อให้ประสบความสำเร็จ

อุษา เชาวลิต (2540 : 48) ได้สรุปความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะบรรลุถึงผลสำเร็จในงานที่ยุ่ยากซับซ้อนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จต้องการอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อพบความสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อพบความล้มเหลว

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

กิลฟอร์ด (Guiford. 1959 : 437 - 439) กล่าวถึง ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม คือ การทำงานให้เป็นผลสำเร็จ มีความอดทน คือ เต็มใจที่จะลำบากแม้จะยากเพียงใดก็ตาม

ได้มีผู้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้ ไวนเนอร์ (Weiner. 1972 : 203 - 215)

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานที่สลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเป็นผู้ที่ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่า และมีความภูมิใจที่ได้เลือกงานที่ยาก มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

นอกจากนี้ พรณี ชุทัยเจนจิต (2523 : 29) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง

2. เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีแผน
3. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังสูง

จะเห็นว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความกระตือรือร้น ตั้งใจทำงาน มีความพยายามสูงในการที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ชอบคิดริเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความอดทนแม้จะทำสิ่งที่ยากลำบากซึ่งจะตรงข้ามกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำซึ่งจะมีลักษณะดังกล่าวตรงข้ามกัน ด้วยเหตุนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงน่าจะเกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตแต่ละคน ที่จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ใด ๆ ในทางเข้าหา หรือเบนห่าง และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในทางเอนเอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อได้พบกับสิ่งนั้นอีก (Hilgard. 1967 : 480) และทัศนคดียังหมายถึง แนวโน้มที่จะแสดงออกว่าชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น สถาบัน วิชาชีพ บุคคล ฯลฯ ซึ่งสามารถสรุปพาดพิงได้จากพฤติกรรมภายนอกทั้งที่ต้องใช้ภาษาและไม่ต้องใช้ภาษา (Anastasi. 1976 : 3) จึงสรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความคิดความเข้าใจ ความรู้สึกและความเชื่อของบุคคลที่มีต่อ สิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์ เป็นอย่าง ๆ ไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อ สิ่งของ บุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ (ไขนาภา แก้วจันทร์. 2542 : 45)

ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ทัศนคติของบุคคลที่เข้ามาในวิชาชีพการพยาบาล จำแนกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ (ทัศนาศา บุญทอง. 2533 : 58)

ประเภทที่ 1 บุคคลที่เข้ามาในวิชาชีพการพยาบาลที่ตนเองมีความรู้สึกไม่ชอบวิชาชีพนี้ แต่พ่อแม่ ผู้ปกครองชอบ และสนับสนุนให้เข้าศึกษาเพราะเห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาชีพ แต่ผู้เข้าศึกษาเองไม่ชอบและมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาชีพโดยส่วนตัว บุคคลกลุ่มนี้จะมีความรู้สึกฝืนใจ

ขาดแรงจูงใจและขาดความสุขในการทำงาน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานทำให้กลายเป็นบุคคลที่ขาดความกระตือรือร้น ขาดกำลังใจ หรือกลายเป็นคนต่อต้านก้าวร้าวได้

ประเภทที่ 2 บุคคลที่เข้ามาในวิชาชีพนี้โดยไม่มีทัศนคติทั้งในทางบวก หรือทางลบ ไม่เคยมีความรู้สึกในเรื่องวิชาชีพพยาบาล แต่เมื่อได้เข้ามาในวิชาชีพแล้วจึงตระหนักในความเป็นจริงอีกหลาย ๆ อย่าง ซึ่งตนเองไม่ทราบมาก่อนเกี่ยวกับลักษณะงานพยาบาล เมื่อได้พบกับลักษณะงานดังกล่าวแล้วจึงตระหนักว่าไม่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งถ้าบุคคลบางคนที่ยังปรับตัวไม่ได้ไม่สามารถยอมรับความจริงดังกล่าวได้จะทำให้มีความคิดที่จะเบนเข็มชีวิตไปศึกษาวิชาชีพอื่น แต่ถ้าต้องทนอยู่ในวิชาชีพแต่ใจยังไม่ยอมรับในวิชาชีพแล้วก็จะทำให้กลายเป็นคนเฉื่อยชา หรือไม่ยินดียินร้ายต่อชีวิตและงานพยาบาล

ประเภทที่ 3 บุคคลที่เข้ามาในวิชาชีพการพยาบาลด้วยความสมัครใจคือ ชอบวิชาชีพนี้ อยากจะเป็นพยาบาลด้วยความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นความสำคัญและคุณค่าของการประกอบวิชาชีพซึ่งได้ช่วยเหลือผู้อื่น บุคคลกลุ่มนี้จะอยู่ในวิชาชีพด้วยความสุข มีความเต็มใจที่จะปฏิบัติกรพยาบาล โดยไม่ทอดทิ้ง ความสำเร็จของการประกอบวิชาชีพในความรู้สึกของบุคคลประเภทนี้จะอยู่ที่การได้ช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความสุขในการทำงาน

จะเห็นได้ว่าทัศนคติเป็น ความรู้สึกที่ได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ที่ได้รับและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนิสิตแต่ละคนมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งด้านบวกจะหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะเข้าหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ พอใจ เห็นด้วยต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ส่วนทัศนคติด้านลบ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะถอยหนีหรือ หลีกเลียงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ ไม่พอใจ (มาลี แนนทนา. 2534 : 19) ดังนั้นทัศนคติของนิสิตพยาบาลทั้งด้านบวกและด้านลบ ต่างก็ส่งผลต่อวิธีการเรียน หรือแบบการเรียนของนิสิตในการศึกษาวิชาชีพพยาบาล และส่งผลต่อการทำงานพยาบาลต่อไปในอนาคตได้

ลักษณะธรรมชาติของนิสิตพยาบาล

ผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะมีอายุโดยเฉลี่ย 18 - 22 ปี ลักษณะของผู้เรียน โดยเฉพาะชั้นปีที่ 1 จะเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ค่อนข้างสูง จึงเป็นผู้ที่ไวต่อความรู้สึก(วัลลภา เทพหัสติน ณ อรุณยา. 2530 : 30)

และโดยปกติทั่วไปผู้เรียนในวัยนี้มักไม่ชอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน แต่มักชอบถามอาจารย์นอกห้องเรียนมากกว่าถ้าถามไม่ได้มักจะหันไปฟังความคิดเห็นจากเพื่อน (ทศพร วรณทอง. 2539 : 23 ; อ้างอิงมาจาก ไพฑูรย์ สินลาร์ตน์. 2524)

นิสิตพยาบาลเป็นนิสิตสาขาวิชาชีพ ที่มีอายุระหว่าง 17 - 21 ปีหรือ 18 - 22 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัยที่กำลังปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงทั้งความเชื่อทัศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ เป็นวัยที่เริ่มต้นด้วยความสับสน ยุ่งยากและมีอุดมคติที่ค่อนข้างแน่วแน่ชัด (ไพฑูรย์ สินลาร์ตน์. 2532 : 56) เป็นวัยที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองแบ่งแยกตนเองออกจากผู้อื่นและสร้างบุรณภาพของตนเอง ซึ่งมักจะเรียกว่า “การแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง” (พรชูลี อาชาอรุณ. 2525 : 247)

ในแง่บุคคลนั้นนิสิตแต่ละคนมีความแตกต่างกันมาก ทั้งด้านภูมิหลัง บุคลิกลักษณะ คือลักษณะที่มองเห็นได้ภายนอก เช่น รูปร่างและหน้าตา ส่วนลักษณะที่อยู่ภายในตัวนิสิต ได้แก่ระดับสติปัญญา และเจตคติ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ความสามารถในการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของนิสิตจึงแตกต่างกัน (สำเนาวิ ขจรศิลป์. 2538 : 13) นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมก็จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนิสิต เช่น ลักษณะที่พักอาศัยจะมีส่วนสำคัญในการแสวงหาความรู้ได้หลายแบบ ถ้าสถานที่พักอาศัยนั้นเอื้อให้นิสิตมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจารย์จัดให้ได้ โดยเฉพาะกิจกรรมทางวิชาการที่จัดขึ้นในหลาย ๆ รูปแบบ (นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์. 2531 : 52) กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้น เมื่อสอดคล้องกับแบบการเรียนของนิสิตก็จะทำให้นิสิตเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนได้เร็วซึ่งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตอีกด้วย (ทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์. 2524 : 2)

นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคเหนือเป็นนิสิตที่สังกัดทุนกระทรวงสาธารณสุข และสังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่ทำสวน รองมาคืออาชีพรับราชการ ส่วนน้อยมีอาชีพค้าขายหรืออาชีพอื่น ๆ สำหรับด้านที่พักของนิสิตพยาบาล ส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 จะพักอยู่ที่หอพักมหาวิทยาลัยนเรศวร รองลงมาคือหอพักวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือ ส่วนน้อยจะพักหอพักเอกชนและพักที่บ้านแต่สำหรับในชั้นปีที่ 3 และ ปีที่ 4 ส่วนใหญ่จะพักหอพักวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือ ส่วนน้อยจะพักหอพักเอกชน

และพักที่บ้าน จะเห็นว่าสภาพภูมิหลัง สิ่งแวดล้อมที่นิสิตอยู่และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนิสิตไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก แต่พบว่านิสิตมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด เช่นการไม่เข้าใจ เนื้อหาสาระที่อาจารย์สอน มีปัญหาในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สมาธิในการเรียนมีน้อย การแบ่งเวลาไม่เหมาะสม ฯลฯ (ปานจิต เครื่องกำแหง และคนอื่น ๆ. 2541 : บทคัดย่อ)

จะเห็นว่าลักษณะธรรมชาติของนิสิตนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันไป การเข้าใจลักษณะธรรมชาติของนิสิตนักศึกษาจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมขึ้น ทำให้ช่องว่างระหว่างอาจารย์และนิสิตนักศึกษาน้อยลง ช่วยให้การจัดเนื้อหาวิชาเป็นไปตามลักษณะความต้องการของนิสิตนักศึกษา และสอดคล้องกับแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียนมากยิ่งขึ้น (ธนพร ศรีพงษ์. 2537 : 7 ; อ้างอิงมาจาก วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2524 : 9) ในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่อาจารย์จะต้องคำนึงถึงลักษณะของนิสิตนักศึกษาประกอบด้วย จึงจะให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้ดีมีประสิทธิภาพ (สัจด์ อุทรานนท์. 2529 : 30)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประอรนุช ตูลยาทร (2526 : 158 - 177) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ด้านต่าง ๆ 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดเตรียมประสบการณ์และการมอบหมายงาน 2) ด้านผู้สอนและวิธีจัดการเรียนการสอน 3) ด้านผู้เรียน 4) ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน 5) ด้านวินัยและระเบียบในการปฏิบัติงาน 6) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน 7) ด้านสถานที่และบรรยากาศบนหอผู้ป่วย 8) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมวิชาชีพ และ 9) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาลในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 4 แห่ง จำนวน 772 คน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักศึกษาพยาบาลแต่ละสถาบันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภาคปฏิบัติที่เป็นจริงของนักศึกษาพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยนี้จะส่งผลให้วิธีการเรียนรู้หรือแบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาลในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันแตกต่างกัน (กอบกาญจน์ ศรีประสิทธิ์. 2529 : 31)

ราชพร บำรุงศรี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์แบบการเรียนของ นิสิต นักศึกษาต่างสาขาวิชาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ วิเคราะห์แบบการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่างสาขาวิชาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรด้าน สาขาวิชา ระดับชั้นปีการศึกษาและเพศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาของรัฐสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำนวน 3,384 คน พบว่า

1. นิสิตนักศึกษาต่างสาขามีแบบการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือ
 - 1.1 นิสิตนักศึกษาสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา มีแบบการเรียนแบบอเนกนัยแตกต่างกับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีแบบการเรียนแบบเอกนัย นิสิต นักศึกษา
 - 1.2 สาขาวิชาจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์มีแบบการเรียนแบบอเนกนัยแตกต่างกับ นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาแพทยศาสตร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีแบบการเรียนแบบเอกนัย
 - 1.3 นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีแบบการเรียนแบบซิมซับ แตกต่างกับ นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและ ซึ่งมีแบบการเรียนแบบเอกนัย นิสิตนักศึกษาสาขา วิศวกรรมศาสตร์ มีแบบการเรียนแบบเอกนัยแตกต่างกับนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ซึ่งมีแบบการเรียน แบบอเนกนัย
2. ไม่พบว่านิสิตนักศึกษาต่างระดับชั้นปีการศึกษา มีแบบการเรียนแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ
3. นิสิตนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแบบการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาชายมีแบบการเรียนแบบเอกนัย แตกต่างกับนิสิตนักศึกษาหญิง ซึ่งมีแบบการเรียน แบบอเนกนัย

ธนพร ศรีพงษ์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษา 7 สถาบัน ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 , 2 , 3 และ 4 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 429 คน โดยใช้เครื่องมือ คือแบบสอบถามแบบการเรียน 6 แบบของไรซ์แมนและกราล์ซา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีแบบการเรียนแบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วมในระดับสูง ส่วนแบบการเรียนแบบพึ่งพา แบบอิสระ และแบบแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง และแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับต่ำ
2. นักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแบบการเรียนแบบพึ่งพาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบการเรียนแบบอื่น ๆ พบว่าไม่มีความแตกต่าง
3. นักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ชั้นปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแบบการเรียนแต่ละแบบไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ชั้นปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแบบการเรียนแบบอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแบบการเรียนแบบอื่น ๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน
5. นักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ชั้นปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีแบบการเรียนแต่ละแบบไม่แตกต่างกัน

อุษา เชาวลิต (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อค้นหาตัวแปรที่สามารถทำนายการเผชิญปัญหา และเปรียบเทียบการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร ด้านระดับชั้นปี เหตุการณ์ในชีวิต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพกับเพื่อน บุคลิกภาพ สภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และบรรยากาศในครอบครัว โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 - 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราชปีการศึกษา 2539 จำนวน 172 คน พบว่า ตัวแปรในการ

ทำนายการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สัมพันธภาพกับเพื่อน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เท่านั้น

ไชนภา แก้วจันทร์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ระดับชั้นปี ภูมิภาค ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว รายได้ของนักศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หัตถ์ศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล สภาพแวดล้อมในสถาบัน สัมพันธภาพกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2541 ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพมหานคร จำนวน 622 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปีมีรูปแบบการใช้ชีวิตด้านก้าวหน้าสูงเป็นอันดับที่หนึ่ง ส่วนรูปแบบการใช้ชีวิตอันดับรองลงไป คือ ด้านวิชาชีพ ด้านวิชาการ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม และด้านพฤติกรรมเก็บตัว

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล

2.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธภาพกับเพื่อน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ชีวิตด้านวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล และสัมพันธภาพกับเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ชีวิตด้านวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล และสัมพันธภาพกับเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ชีวิตด้านการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล และสัมพันธภาพกับเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ชีวิตด้านความคิดก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการใช้ชีวิตด้านพฤติกรรมเก็บตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิลด์ (Guild. 1980 : 1033 - A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแบบการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต (University of Massachusetts) เพื่อที่จะให้อาจารย์นำแบบการเรียนมาใช้ประโยชน์ในการสอนในชั้นเรียน พบว่า

1. นักศึกษามีแนวทางในการเรียนแตกต่างกันซึ่งอาจจะจัดเป็นลักษณะแบบการเรียนของแต่ละคน
2. คุณลักษณะของแบบการเรียนสามารถประเมินและจำแนกได้
3. คุณลักษณะของแบบการเรียนมีผลต่อบุคคลในทิศทางที่ต่างกันและมีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อแบบการเรียนของบุคคล
4. ทฤษฎีแบบการเรียน มีความสำคัญในการที่จะนำมาใช้สำหรับการเรียนการสอนในชั้นเรียน
5. แบบการสอนที่ดีจะมีผลต่อแบบการเรียนและผลของการเรียน

แคทซ์ (Katz. 1988 : 361 - 379) ได้ศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างเพศ และคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจแบบการเรียนของ Kolb ฉบับแปลเป็นภาษาฮีบรู (Hebrew) ปรากฏว่าหญิงชาวอิสราเอลได้รับคะแนนจากมาตรฐานเชิงรูปธรรม (CE) สูงกว่าชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลจากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหญิงชาวอิสราเอลมีแบบการเรียนที่มุ่งเน้นต่อลักษณะประสบการณ์เชิงรูปธรรมมากกว่าลักษณะแนวคิดนามธรรม (AC) สำหรับคะแนนของชายและหญิงที่ได้จากการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO) และการทดลองปฏิบัติจริง (AE) ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับข้อมูลของโคลบ (Kolb) ซึ่งได้จากการสำรวจแบบการเรียนของกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพจำนวน 2,682 คน ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วหญิงจะได้รับคะแนนจากมาตรฐานเชิงรูปธรรมสูงกว่าชาย ในขณะที่ชายได้รับคะแนนจากมาตรฐานแนวคิดนามธรรมสูงกว่าหญิง สำหรับคะแนนของชายและหญิงที่ได้จากมาตรฐานการทดลองปฏิบัติจริง และการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างไรก็ตามโคลบ (Kolb) ได้สรุปว่าความแตกต่างของคะแนนที่ชายและหญิงได้รับนั้น อาจเป็นผลกระทบที่ได้มาจากตัวแปรอื่น เช่น การศึกษา อาชีพ และประสบการณ์

โพลฟ์นิคค์ (Plovnick. 1975 : 849 - 855) ได้ศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยบอสตัน ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ผลการวิจัยปรากฏว่าสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลให้นักศึกษามีแบบการเรียนแตกต่างกัน โดยพบว่า นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ได้รับคะแนนมาตรฐาน AC และ AC - CE สูง ส่วนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 ได้รับคะแนนมาตรฐาน AE และ AE - RO สูง ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการเรียนในชั้นปีแรก ๆ เน้นที่ภาคทฤษฎี แต่เมื่อศึกษาในชั้นปีที่สูงขึ้นการเรียนจะเน้นไปที่การนำทฤษฎีไปใช้ในภาคปฏิบัติ

จากการศึกษาของทัศนีย์ หาญพล (Hanpol. 1987 : Abstract) ที่ทำการศึกษาวจัยในหลักสูตรดุริยบัณฑิต ณ มหาวิทยาลัยมิสซูรี โคลัมเบีย เรื่อง ความสัมพันธ์ของกลุ่มแบบการเรียน ความเข้าใจในแบบการเรียนการสอน และความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 74 กลุ่ม ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาชีววิทยาเบื้องต้นและกำหนดแบบการเรียนโดยใช้รายการแบบการเรียนของโคลบ์ (Kolb) กำหนดแบบการเรียนเป็น 2 แบบคือ แบบการใช้เทปบันทึกภาพของอาจารย์ผู้สอน (Vedio) กับการสอนโดยใช้เครื่องมือสมบูรณ์ ซึ่งกำหนดโดยอาจารย์ผู้สอนเป็นภาษาไทย และอยู่ในขอบข่ายของรายการของโคลบ์ ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนกับแบบการเรียน และความสำเร็จของนักศึกษาเลย งานวิจัยนี้จะต้องพิจารณาถึงค่าของความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนกับแบบการสอนอย่างรอบคอบกว่านี้

ออสท์โม (Ostmoe. 1984 : 27 - 30) ได้ศึกษานักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรีว่าชอบแบบการเรียนชนิดใดใน 28 แบบ ที่นักศึกษาเคยได้รับประสบการณ์เรียนรู้มา ผลปรากฏว่านักศึกษาชอบแบบการเรียนที่มีลักษณะตามแผนการเรียน(Traditional) และการเรียนโดยมีอาจารย์เป็นผู้ชี้แนวทาง (Teacher - directed) และ เรซเลอร์ และ เฟรนช์ (Rezler and French. 1975 : 20 - 26) ได้ศึกษาวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาสาธารณสุข 7 สาขาซึ่งมีนักศึกษาพยาบาลรวมอยู่ด้วย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบประสบการณ์การเรียนรู้โดยอาจารย์เป็นผู้สอนในเนื้อหาวิชาที่มีลักษณะรูปธรรม (Concrete) มากกว่าลักษณะนามธรรม (Abstract)

เจมส์ (James. 1962 : 43 - 47) ได้ศึกษาการจัดผู้เรียนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนแบบต่าง ๆ ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพอใจในกระบวนการทางการศึกษาของผู้เรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน

500 คน กลุ่มแรกทดลองให้เรียนแบบอิสระ ให้อ่านหนังสือและศึกษาด้วยตนเอง อีกกลุ่มหนึ่งให้เรียนแบบบรรยายผ่านเครื่องบันทึกเสียงแล้วประเมินผล โดยให้ตอบข้อสอบ และสำรวจความชอบในวิธีการสอน ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่า วิธีเรียนมีความสัมพันธ์กับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือมีความแตกต่างของคะแนนระหว่างผู้เรียนโดยวิธีสอนที่ตนชอบกับผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนที่ตนไม่ชอบ

เจค็อบส์ (Jacobs. 1988 : 34 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจำแนกและการเปรียบเทียบแบบการเรียนของกลุ่มนักเรียนที่คัดเลือกมาตามลักษณะ เพศ เชื้อชาติและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์จะเปรียบเทียบแบบการเรียนของนักเรียนอเมริกันเชื้อสายอัฟริกันและนักเรียนอเมริกันเชื้อสายยุโรปที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง กลาง และต่ำ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนจำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่ามี ความแตกต่างกันของแบบการเรียนตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ เชื้อชาติ ของนักเรียนและนักเรียนแต่ละคน ชอบเรียนด้วยวิธีการที่แตกต่างกันไป

บีซ็อพ (พรทิพย์ บุญรอด. 2534 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Bishop. 1986) ก็ได้ศึกษาแบบการเรียนของนักศึกษา เพื่อนำมาใช้พัฒนานักศึกษาและสถาบันโดยใช้เครื่องมือวัดแบบการเรียน 3 ชนิดของ กราล์ชา และไรช์แมน (Grasha and Reichman) ของโคลบ (Kolb) และของฮิลล์(Hill) ผลการศึกษาพบว่า แบบการเรียนของ กราล์ชา และไรช์แมนนั้น นักศึกษาหญิงชอบการเรียนแบบร่วมมือ แบบอิสระ และแบบมีส่วนร่วม จากการวัดของโคลบแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหญิงมีความสามารถในการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ และมีความสามารถในการนำไปใช้ และผลของแบบวัดของฮิลล์ พบว่านักศึกษาเป็นผู้เรียนแบบ Visual ขึ้นอยู่กับความรู้สึกในการรับรู้สำหรับการเรียน และใช้เหตุผลหลายรูปแบบ พวกเขาหนักแน่น รู้สึกตัวเอง มีความสำนึกเรื่องเวลา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่านักศึกษาหญิงมีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วม และแบบร่วมมือมากกว่านักศึกษาชาย

แอทเวลล์ (Atwell. 1989 : 1894 - A) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของแบบการเรียนที่มีต่อความสำเร็จในขอบเขตวิชาการของนักศึกษาอเมริกันพื้นเมืองของวิทยาลัยมอนทานา โดยใช้แบบวัดแบบการเรียนแคนฟิลด์ (Canfield Learning Style CLS) ผลการศึกษาได้พบความแตกต่าง

ที่สำคัญทั้งหมด 39 ประการ ในความแตกต่างเหล่านี้ได้แนะนำว่าแบบการเรียนจะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในขอบเขตของวิชาทั้งหมด นักศึกษาคควรจะมีระดับความหวังในเรื่องแบบการเรียน และควรจะได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียน ผู้สอนก็ควรจะใช้วิธีสอนต่าง ๆ กัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษาจะเห็นว่าแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษา คือ วิธีการเรียนรู้ การคิด ที่เป็นแบบเฉพาะของนิสิตนักศึกษาแต่ละคนที่ใช้ในการเรียนเพื่อสามารถแก้ไขปัญหาในการเรียน และช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ ดังนั้นแบบการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบที่อาจารย์ผู้สอนควรสนใจเป็นอย่างมาก เพราะการที่อาจารย์ผู้สอนทราบถึงแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษาแล้ว ก็สามารถใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษา และช่วยให้มีความเข้าใจในตัวนิสิตนักศึกษามากยิ่งขึ้นทั้งในด้านการเรียนและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียน เช่น สถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ที่ส่งผลต่อแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษาตามแนวคิดของโคลบ(Kolb) 4 แบบ ได้แก่แบบการเรียนแบบอเนกนัย แบบการเรียนแบบชิมชั๊บ แบบการเรียนแบบเอกนัย และแบบการเรียนแบบปฏิบัติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างประกอบด้วย วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี 3 แห่งคือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช , วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวนทั้งสิ้น 1,544 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี 3 แห่ง ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 30% ของประชากร อนึ่งนิสิตชั้นปีที่ 3 ไม่มีนิสิตพยาบาลของมหาวิทยาลัยนเรศวรเพราะมีการโอนนิสิตที่สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวรให้เป็นนิสิตพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีนิสิตพยาบาลเฉพาะวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช และมหาวิทยาลัยนเรศวร เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราชเป็น

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีแห่งแรกที่ได้รับร่วมผลิตบัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตร์กับมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 463 คน

2. แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยนเรศวร และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี และสุ่มตัวอย่างจากทั้งสองกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กันได้กลุ่มละ 230 และ 233

3. สุ่มจำนวนนิสิตพยาบาลในแต่ละชั้นปีโดยให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีมีสัดส่วนใกล้เคียงกับสัดส่วนของประชากรโดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แล้วทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย รายละเอียดดังในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบันการศึกษาและระดับชั้นปี

สถาบันการศึกษา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
วิทยาลัยพยาบาล ฯ พุทธชินราช	38	16	148	37	197	53	145	12	528	118
วิทยาลัยพยาบาล ฯ สวรรค์ประชารักษ์	40	16	167	37	171	52	-	-	378	105
วิทยาลัยพยาบาล ฯ อุตรดิตถ์	40	16	153	38	160	52	-	-	353	106
มหาวิทยาลัยนเรศวร	200	49	41	41	-	-	44	44	285	134
รวม	318	97	509	153	528	157	189	56	1,544	463

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร คือ แบบการเรียน 4 แบบ ได้แก่ แบบการเรียนอ่อนเกินยัย แบบเข้มซับ แบบเอเกินยัย และแบบปฏิบัติ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้แก่ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จำนวน 22 ข้อ และแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ สถาบันการศึกษาที่สังกัด ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ที่ได้รับในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

เกณฑ์การแปลความหมายระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ผู้วิจัยได้กำหนดตามเกณฑ์การประเมินผล การเรียนของมหาวิทยาลัยนเรศวร ดังนี้

- 3.01 ขึ้นไป หมายถึง นิสิตพยาบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
- 2.01 - 3.00 หมายถึง นิสิตพยาบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
- 2.00 ลงมา หมายถึง นิสิตพยาบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม(CE) ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาและปรับปรุงจากแบบสอบถามของ ราชพร บำรุงศรี (2535 : 119 - 122) แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ โดยแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้จะมีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ ดังนี้ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ได้แก่ ข้อ 1, 4, 6, 11, 13, 20, 22, 25, 26 ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) ได้แก่ ข้อ 1, 7, 15, 16, 19, 24, 27, 31 ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) ได้แก่ ข้อ 3, 11, 12, 17, 21, 23, 29, 32 และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) ได้แก่ ข้อ 2, 5, 8, 9, 14, 18, 28, 30 ซึ่งขั้นตอนการเรียนรู้ดังกล่าว นำมาพิจารณาเป็นแบบการเรียน 4 แบบ ดังนี้

1. แบบการเรียนอ่อนเน้นัย คือ แบบการเรียนที่เน้นความสามารถในการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) และการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO)
2. แบบการเรียนแบบซึมซับ คือ แบบการเรียนที่เน้นความสามารถในการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) และการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)
3. แบบการเรียนเอกนัย คือ แบบการเรียนที่เน้นความสามารถในการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และการทดลองปฏิบัติ (AE)
4. แบบการเรียนแบบปฏิบัติ คือ แบบการเรียนที่เน้นความสามารถในการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) และประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)

ซึ่งแบบการเรียนทั้ง 4 แบบสามารถหาได้จากกราฟจุดโคออร์ดิเนตของค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลในมาตร AC - CE และ AE -RO ดังรายละเอียดแสดงในภาคผนวก จ

แบบสอบถามแบบการเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามในแต่ละข้อตามระดับความคิดเห็น โดยที่ข้อคำถามแต่ละข้อผู้วิจัยได้กำหนดให้คะแนนดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริงมาก	ให้	4	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริง	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล
ผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้

3.68 – 5.00	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับสูง
2.34 – 3.67	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม
โดยศึกษาและปรับปรุงจากแบบสอบถามของ อุษา เชาวลิต (2540 : 213 – 217) และ
ไชนภา แก้วจันทร์ (2542 : 160 – 162) แบบสอบถามนี้เป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า
5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 22 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถาม
ในแต่ละข้อตามระดับความคิดเห็นของตน โดยที่ข้อคำถามแต่ละข้อที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้
คะแนนดังนี้

		คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
จริงมากที่สุด	ให้	5	1
จริงมาก	ให้	4	2
จริงปานกลาง	ให้	3	3
ค่อนข้างไม่จริง	ให้	2	4
ไม่จริง	ให้	1	5

เกณฑ์การพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้

3.68 – 5.00	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
2.34 – 3.67	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง
1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนิสิตพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาและปรับปรุงจากแบบสอบถามของวินตรา แนนหนา (2539 : 96 – 100) และไชนา แก้วจันทร์ (2542 : 149 – 151) แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามในแต่ละข้อตามระดับความคิดเห็นของตน โดยที่ข้อคำถามแต่ละข้อที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้คะแนนดังนี้

	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
จริงมากที่สุด	ให้ 5	1
จริงมาก	ให้ 4	2
จริงปานกลาง	ให้ 3	3
ค่อนข้างไม่จริง	ให้ 2	4
ไม่จริง	ให้ 1	5

เกณฑ์การพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้

3.68 – 5.00	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี
2.34 – 3.67	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลาง
1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสิตพยาบาลมีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลไม่ดี

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในด้านภาษาและความถูกต้องในด้านเนื้อหา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วนำแบบสอบถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ช) พิจารณาตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา เพื่อให้สามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

2. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจหาความเที่ยงตรงและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - out) กับนิสิตพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนนำมาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้การทดสอบค่าที (t - test) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.717 ขึ้นไปมาใช้เป็นแบบสอบถาม

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

แบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล	จำนวน 32 ข้อ	มีค่าความเชื่อมั่น 0.92
แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	จำนวน 22 ข้อ	มีค่าความเชื่อมั่น 0.78
แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล	จำนวน 30 ข้อ	มีค่าความเชื่อมั่น 0.79

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

2. ผู้วิจัย นำแบบสอบถามไปสอบถามนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี 3 แห่ง คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ ระหว่างวันที่ 4 มกราคม - 7 มกราคม 2543 และรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนตามจำนวนดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งไปและ ได้รับคืน จำแนกตามสถาบันและระดับชั้นปี

สถาบันการศึกษา ชั้นปี	มหาวิทยาลัยนเรศวร		วิทยาลัยพยาบาลฯ		รวม	
	จำนวน ที่ส่งไป	จำนวน ที่ได้รับคืน	จำนวน ที่ส่งไป	จำนวน ที่ได้รับคืน	จำนวน ที่ส่งไป	จำนวน ที่ได้รับคืน
ชั้นปีที่ 1	49	47	48	48	97	95
ชั้นปีที่ 2	41	38	112	112	153	150
ชั้นปีที่ 3	-	-	157	156	157	156
ชั้นปีที่ 4	44	43	12	12	56	55
รวม	134	128	328	328	463	456
ร้อยละ	100	95.52	100	100	99.36	98.49

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ไว้ แล้วหาค่าร้อยละของแบบสอบถามที่สมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนน
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS for Window 9.0

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนมภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์โดยหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปีกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนมภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยใช้ค่าไคสแควร์ (χ^2)
3. ศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล กับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนมภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยใช้การวิเคราะห์ Discriminant Analysis

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าความสอดคล้อง โดยใช้ค่า I. C
 - 2.2 ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้ t - test
 - 2.3 ค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้ไคสแควร์ (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (Contingency Coefficient)
 - 3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ Discriminant Analysis

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่จะได้ค่าสถิติทดสอบนั้น
χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์
c	แทน	สัมประสิทธิ์แสดงความสัมพันธ์ (Contingency Coefficient)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียน และค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามตัวแปรสถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร สถาบันการศึกษา และระดับชั้นปีกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่า Discriminant Analysis เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามตัวแปร สถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ดังแสดงในตาราง 3 - 14

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบการเรียน	นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ (n = 456)	
	จำนวน	ร้อยละ
แบบปฏิบัติ	124	27.2
แบบอเนกนัย	100	21.9
แบบเอกนัย	119	26.1
แบบซึ่มซับ	113	24.8
รวม	456	100

จากตาราง 3 แสดงว่านิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 และมีแบบการเรียนแบบซึ่มซับ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล
เป็นรายด้าน

ขั้นตอนการเรียนรู้	นิสิตพยาบาล (n = 456)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	3.81	0.49	สูง
ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	3.61	0.51	ปานกลาง
ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)	3.76	0.50	สูง
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	3.62	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่านิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.81$, S.D = 0.49) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.76$, S.D = 0.50) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ($\bar{X} = 3.61$, S.D = 0.51) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.62$, S.D = 0.53) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาลเป็นรายข้อ แสดงในตาราง 30 - 33 (ภาคผนวก จ)

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตามสถาบันการศึกษา

แบบการเรียน	มหาวิทยาลัยนเรศวร		วิทยาลัยพยาบาลฯ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบปฏิบัติ	38	29.7	86	26.2	124	27.2
แบบอเนกนัย	27	21.0	73	22.3	100	21.9
แบบเอกนัย	29	22.7	90	27.4	119	26.1
แบบซึมซับ	34	26.6	79	24.1	113	24.8
รวม	128	28.1	328	71.9	456	100

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 128 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และมีแบบการเรียนแบบซึมซับ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6

นิสิตพยาบาลที่สังกัดวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 328 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 และมีแบบการเรียนแบบซึมซับ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล
จำแนกตามสถาบันการศึกษาเป็นรายด้าน

ขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล	สถาบัน มหาวิทยาลัยนเรศวร (n = 128)			วิทยาลัยพยาบาลฯ (n = 328)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	3.78	0.49	สูง	3.83	0.49	สูง
ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	3.54	0.52	ปานกลาง	3.63	0.51	ปานกลาง
ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)	3.73	0.52	สูง	3.77	0.50	สูง
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	3.55	0.52	ปานกลาง	3.64	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่านิสิตพยาบาลสังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.78$, S.D = 0.49) และด้านสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.73$, S.D = 0.52) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ($\bar{X} = 3.54$, S.D = 0.52) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.55$, S.D = 0.52) อยู่ในระดับปานกลาง

นิสิตพยาบาลสังกัดวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเขตภาคเหนือตอนล่าง มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.83$, S.D = 0.49) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.77$, S.D = 0.50) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 0.51) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.64$, S.D = 0.53) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามสถาบันการศึกษาเป็นรายข้อ แสดงในตาราง 34 - 37 (ภาคผนวก จ)

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี

แบบการเรียน	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบปฏิบัติ	34	35.8	41	27.3	37	23.7	12	21.8	124	27.2
แบบอเนกนัย	19	20.0	36	24.0	36	23.1	9	16.4	100	21.9
แบบเอกนัย	18	18.9	36	24.0	47	30.1	18	32.7	119	26.1
แบบซิมซับ	24	25.3	37	24.7	36	23.1	16	29.1	113	24.8
รวม	95	20.8	150	32.9	156	34.2	55	12.1	456	100

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 95 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และมีแบบการเรียนแบบซิมซับ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3

นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 150 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และมีแบบการเรียนแบบซิมซับ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 156 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และมีแบบการเรียนแบบซิมซับ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1

นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 จำนวน 55 คน มีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 มีแบบการเรียนรู้แบบอเนกนัย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 และมีแบบการเรียนรู้แบบซิมซัพ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปีเป็นรายด้าน

ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1 (n = 95)			ชั้นปีที่ 2 (n = 150)			ชั้นปีที่ 3 (n = 156)			ชั้นปีที่ 4 (n = 55)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
ขั้นตอนการเรียนรู้												
ด้านประสบการณ์เชิง รูปธรรม (CE)	3.58	0.45	ปาน	3.71	0.46	สูง	4.01	0.46	สูง	3.96	0.45	สูง
ด้านการสังเกตอย่าง ไต่ตรอง (RO)	3.39	0.49	ปาน	3.51	0.46	ปาน	3.78	0.52	สูง	3.75	0.49	สูง
ด้านการสรุปเป็น หลักการนามธรรม (AC)	3.59	0.51	ปาน	3.70	0.46	สูง	3.89	0.51	สูง	3.84	0.48	สูง
ด้านการทดลอง ปฏิบัติ (AE)	3.40	0.47	ปาน	3.50	0.50	ปาน	3.81	0.52	สูง	3.75	0.55	สูง

จากตาราง 8 แสดงว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีขั้นตอนการเรียนรู้ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.71$, S.D = 0.46) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 0.46) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง ($\bar{X} = 3.51$, S.D = 0.46) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.50$, S.D = 0.50) อยู่ในระดับปานกลาง นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับสูง

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปีเป็นรายข้อ แสดงในตาราง 38 - 41 (ภาคผนวก จ)

ตาราง 9 ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง (n = 40)		ปานกลาง (n = 331)		ต่ำ (n = 85)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบปฏิบัติ	9	22.5	90	27.2	25	29.4	124	27.2
แบบอเนกนัย	6	15.0	73	22.1	21	24.7	100	21.9
แบบเอกนัย	12	30.0	87	26.3	20	23.5	119	26.1
แบบซุ่มซับ	13	32.5	81	24.5	19	22.4	113	24.8
รวม	40	8.8	331	72.6	85	18.6	456	100

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 40 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีแบบการเรียนแบบซุ่มซับ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จำนวน 331 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และมีแบบการเรียนแบบซุ่มซับ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 85 คน มีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 มีแบบการเรียนรู้แบบอเนกนัย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 และมีแบบการเรียนรู้แบบซึ่มซับ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายด้าน

ขั้นตอน การเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล	สูง (n = 40)			ปานกลาง (n = 331)			ต่ำ (n = 85)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	3.95	0.41	สูง	3.81	0.47	สูง	3.74	0.58	สูง
ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	3.77	0.44	สูง	3.58	0.51	ปานกลาง	3.61	0.55	ปานกลาง
ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)	3.83	0.45	สูง	3.75	0.49	สูง	3.74	0.57	สูง
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	3.78	0.50	สูง	3.60	0.52	ปานกลาง	3.59	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับสูง

นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีขั้นตอนการเรียนรู้ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.81$, S.D = 0.47) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.75$, S.D = 0.49) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ($\bar{X} = 3.58$, S.D = 0.51) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.52) อยู่ในระดับปานกลาง

นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีขั้นตอนการเรียนรู้ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.74$, S.D = 0.58) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.74$, S.D = 0.57) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ($\bar{X} = 3.61$, S.D = 0.55) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.59$, S.D = 0.60) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลอง

ปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายข้อ แสดงในตาราง 42 - 45 (ภาคผนวก จ)

ตาราง 11 ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์	สูง (n = 296)		ปานกลาง (n = 159)		ต่ำ (n = 1)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบปฏิบัติ	88	29.7	36	22.6	-	-	124	27.2
แบบอเนกนัย	68	23.0	32	20.1	-	-	100	21.9
แบบเอกนัย	72	24.3	47	29.6	-	-	119	26.1
แบบซึมซับ	68	23.0	44	27.7	1	0.2	113	24.8
รวม	296	64.9	159	34.9	1	100	456	100

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จำนวน 296 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 และมีแบบการเรียนแบบซึมซับ จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0

นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง จำนวน 159 คน มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20.1 มีแบบการเรียนแบบเอกนัย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และมีแบบการเรียนแบบซึมซับ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7

นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จำนวน 1 คน มีแบบการเรียนแบบซึมซับ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล
จำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นรายด้าน

ขั้นตอน การเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล	สูง (n = 296)			ปานกลาง (n = 159)			ต่ำ (n = 1)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	3.97	0.45	สูง	3.54	0.39	ปานกลาง	1.75	0.00	ต่ำ
ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	3.77	0.48	สูง	3.31	0.41	ปานกลาง	1.50	0.00	ต่ำ
ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)	3.94	0.44	สูง	3.42	0.39	ปานกลาง	1.63	0.00	ต่ำ
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	3.79	0.49	สูง	3.29	0.42	ปานกลาง	1.75	0.00	ต่ำ

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับสูง นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับต่ำ

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาลจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นรายข้อ แสดงในตาราง 46 - 49 (ภาคผนวก จ)

ตาราง 13 ค่าความถี่และร้อยละของแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตาม
ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ทัศนคติต่อวิชาชีพ พยาบาล	ดี (n = 282)		ปานกลาง (n = 174)		ไม่ดี (n = 0)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบปฏิบัติ	86	30.5	38	21.8	-	-	124	27.2
แบบอเนกนัย	62	22.0	38	21.8	-	-	100	21.9
แบบเอกนัย	74	26.2	45	25.9	-	-	119	26.1
แบบซึมซับ	60	21.3	53	30.5	-	-	113	24.8
รวม	282	61.8	174	38.2	-	-	456	100

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี จำนวน 282 คน มีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 มีแบบการเรียนรู้แบบอเนกนัย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และมีแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3

นิสิตพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลาง จำนวน 174 คน มีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 มีแบบการเรียนรู้แบบอเนกนัย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และมีแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล
จำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลเป็นรายด้าน

ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ขั้นตอน	ดี (n = 282)			ปานกลาง (n = 174)			ไม่ดี (n = 0)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
การเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล									
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	3.82	0.45	สูง	3.80	0.54	สูง	-	-	-
ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO)	3.63	0.48	ปานกลาง	3.55	0.57	ปานกลาง	-	-	-
ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)	3.80	0.47	สูง	3.70	0.55	สูง	-	-	-
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	3.62	0.50	ปานกลาง	3.60	0.59	ปานกลาง	-	-	-

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.82$, S.D = 0.45) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.80$, S.D = 0.47) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง ($\bar{X} = 3.63$, S.D = 0.48) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.62$, S.D = 0.50) อยู่ในระดับปานกลาง

นิสิตพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลางมีขั้นตอนการเรียนรู้ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ($\bar{X} = 3.80$, S.D = 0.54) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 0.55) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง ($\bar{X} = 3.55$, S.D = 0.57) และด้านการทดลองปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.59) อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลเป็นรายข้อ แสดงในตาราง 50 - 53 (ภาคผนวก จ)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าไคสแควร์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร สถาบันการศึกษา และระดับชั้นปีกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ดังแสดงใน ตาราง 15

ตาราง 15 ค่าไคสแควร์และค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลกับสถาบัน การศึกษาและระดับชั้นปี

ตัวแปร	χ^2	df	Critical values of chi square	p	c
สถาบันการศึกษา	1.50	3	7.82	0.68	0.06
ระดับชั้นปี	9.80	9	16.92	0.37	0.15

จากตาราง 15 แสดงว่า ค่าไคสแควร์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลกับสถาบัน การศึกษามีค่า 1.50 ที่ df เท่ากับ 3 ค่า critical values of chi square เท่ากับ 7.82 และค่า p เท่ากับ 0.68 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลกับสถาบัน การศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แสดงความสัมพันธ์ c มี ค่าใกล้เคียง คือ 0.06 แสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์ต่ำ ค่าไคสแควร์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล กับระดับชั้นปีมีค่า 9.80 ที่ df เท่ากับ 9 ค่า critical values of chi square เท่ากับ 16.92 และ ค่า p เท่ากับ 0.37 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลกับระดับ ชั้นปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แสดงความสัมพันธ์ c มีค่า ใกล้เคียง คือ 0.15 แสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์ต่ำ

เนื่องจากไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลกับสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปี จึงทำการเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้อของนิสิตพยาบาล จำแนกตามสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปี ดังแสดงในตาราง 16 - 21

ตาราง 16 เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้อของนิสิตพยาบาลจำแนกตามสถาบันการศึกษา

ขั้นตอนการเรียนรู้	มหาวิทยาลัยนเรศวร (n = 128)		วิทยาลัยพยาบาลฯ (n = 328)		t	p
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	3.78	0.49	3.83	0.49	-0.91	0.36
ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO)	3.54	0.52	3.63	0.51	-1.68	0.10
ด้านการสรุปเป็นหลักนามธรรม (AC)	3.73	0.52	3.77	0.50	-0.62	0.54
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	3.55	0.54	3.64	0.53	-1.71	0.90
AC - CE	-0.05	0.41	-0.06	0.40	0.33	0.75
AE - RO	0.01	0.39	0.01	0.36	-0.14	0.89

จากตาราง 16 แสดงว่านิสิตพยาบาลที่มีสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี

ขั้นตอนการเรียนรู้	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	ระหว่างกลุ่ม	3	14.03	4.68	22.38**
	ภายในกลุ่ม	452	94.47	0.21	
	รวม	455	108.50		
ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรง (RO)	ระหว่างกลุ่ม	3	11.49	3.83	15.89**
	ภายในกลุ่ม	452	108.92	0.24	
	รวม	455	120.41		
ด้านการสรุปเป็นหลักการ นามธรรม (AC)	ระหว่างกลุ่ม	3	6.23	2.08	8.56**
	ภายในกลุ่ม	452	109.58	0.24	
	รวม	455	115.81		
ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	ระหว่างกลุ่ม	3	13.55	4.52	17.52**
	ภายในกลุ่ม	452	116.55	0.56	
	รวม	455	130.10		
AC - CE	ระหว่างกลุ่ม	3	1.63	0.54	3.45*
	ภายในกลุ่ม	452	71.38	0.16	
	รวม	455	73.02		
AE - RO	ระหว่างกลุ่ม	3	0.15	0.05	0.36
	ภายในกลุ่ม	452	61.99	0.14	
	รวม	455	62.14		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงว่านิสิตพยาบาลที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มาตรฐาน AC - CE แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 18 - 21

ตาราง 18 เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
	\bar{X}	3.58	3.71	3.95	4.01
ชั้นปีที่ 1	3.58				
ชั้นปีที่ 2	3.71				
ชั้นปีที่ 3	3.95	*	*		
ชั้นปีที่ 4	4.01	*	*		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2

ตาราง 19 เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรองของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
	\bar{X}	3.39	3.51	3.75	3.78
ชั้นปีที่ 1	3.39				
ชั้นปีที่ 2	3.51				
ชั้นปีที่ 3	3.75	*	*		
ชั้นปีที่ 4	3.78	*	*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 และ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรองสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรองสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2

ตาราง 20 เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาล
จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
	\bar{X}	3.59	3.70	3.84	3.89
ชั้นปีที่ 1	3.59				
ชั้นปีที่ 2	3.70				
ชั้นปีที่ 3	3.84	*			
ชั้นปีที่ 4	3.89	*	*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรมสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 นิสิตพยาบาลปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรมสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2

ตาราง 21 เปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่

ระดับชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
	\bar{X}	3.40	3.50	3.75	3.81
ชั้นปีที่ 1	3.40				
ชั้นปีที่ 2	3.50				
ชั้นปีที่ 3	3.75	*	*		
ชั้นปีที่ 4	3.81	*	*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 และ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 กับนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติสูงกว่า นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่า Discriminant Analysis เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับ แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่าง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสุพรรณบุรีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ดังแสดงในตาราง 22 - 23

ตาราง 22 ค่าไอเกนแวลูส์ และค่าความสัมพันธ์ค่าโคเนคชันของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการ ร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครสุพรรณบุรีเขตภาคเหนือ ตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ฟังก์ชัน (Function)	ไอเกนแวลูส์ (Eigenvalues)	เปอร์เซ็นต์ของความแปรปรวน (% of Variance)	คummulative (Cumulative%)	ความสัมพันธ์ค่าโคเนคชัน (Canonical Correlation)
1	.034	92.7	92.7	.180
2	.002	6.3	99.0	.048
3	.000	1.0	100.0	.019

จากตาราง 22 การวิเคราะห์ค่า Discriminant Analysis มีตัวแปรต้น คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ตัวแปรตาม คือ แบบการเรียนของนิสิตพยาบาล 4 แบบ คือ แบบปฏิบัติ แบบบอเนกนัย แบบเอกนัย และแบบชิมชั๊บ ได้ฟังก์ชัน 3 ฟังก์ชัน พบว่า ฟังก์ชันที่ 1 มีค่าไอเกนแวลูส์ 0.034 ค่าความสัมพันธ์ค่าโคเนคชัน 0.180 ฟังก์ชันที่ 2 มีค่าไอเกนแวลูส์ 0.002 ค่าความสัมพันธ์ค่าโคเนคชัน 0.048 และฟังก์ชันที่ 3 มีค่าไอเกนแวลูส์ 0.000 ค่าความสัมพันธ์ค่าโคเนคชัน 0.019

ตาราง 23 ค่าดัชนีวิกส์แลมดาและค่าไคสแควร์ของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิต
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง
กับมหาวิทยาลัยนเรศวร

เทสต์ ออฟ ฟังก์ชัน (Test of Functions)	วิกส์แลมดา (Wilks' Lambda)	ไคสแควร์ (Chi-square)	ดีกรีอิออฟฟร็ดอม (df)	ซิกนิฟิแคน (Sig.)
1 through 3	.965	16.073	9	.065
2 through 3	.997	1.184	4	.881
3	1.000	.164	1	.686

จากตาราง 23 แสดงผลการทดสอบนัยสำคัญของค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น
และตัวแปรตาม พบว่า ฟังก์ชันที่ 1 มีค่าดัชนีชี้ความสัมพันธ์วิกส์แลมดา .965 ค่าไคสแควร์ 16.073
df 9 ค่า p .065 ฟังก์ชันที่ 2 มีค่าดัชนีชี้ความสัมพันธ์วิกส์แลมดา .997 ค่าไคสแควร์ 1.184
df 4 ค่า p .881 ฟังก์ชันที่ 3 มีค่าดัชนีชี้ความสัมพันธ์วิกส์แลมดา 1.000 ค่าไคสแควร์ .164
df 1 ค่า p .686 แสดงว่า ตัวแปรต้นไม่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปีกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร นิสิตชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542 ประกอบด้วย นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 97 คน นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 153 คน นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 จำนวน 157 คน และ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 จำนวน 56 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 463 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล จำนวน 32 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 22 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.79 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 456 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.49

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรโดยใช้คำร้อยละ
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถาบันการศึกษา ระดับชั้นปีกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรโดยใช้ค่าไคสแควร์
3. ศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้ Discriminant Analysis

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่านิสิตพยาบาลมีแบบการเรียนเรียงตามลำดับ ดังนี้ แบบปฏิบัติ ร้อยละ 27.2 แบบเอกนัย ร้อยละ 26.1 แบบซิมซับ ร้อยละ 24.8 และแบบเอกนัย ร้อยละ 21.9 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) อยู่ในระดับสูง ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับปานกลาง
2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้านสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปีกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปี จากการเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล จำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตพยาบาลที่มีสถาบันการศึกษาต่างกันมีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) ไม่แตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล

จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นิสิตพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัวไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาล

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่านิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร มีแบบการเรียนตามลำดับ ดังนี้ แบบปฏิบัติ ร้อยละ 27.2 แบบเอกนัย ร้อยละ 26.1 แบบซึมซับ ร้อยละ 24.8 และแบบอเนกนัย ร้อยละ 21.9 การที่นิสิตพยาบาลมีแบบเรียนแบบปฏิบัติมากที่สุด ร้อยละ 27.2 โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) อยู่ในระดับสูง และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรพยาบาลเป็นหลักสูตรที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติเป็นอย่างมาก การฝึกหัดทักษะการปฏิบัติการพยาบาลเป็นทักษะไม่สามารถเรียนรู้หรือพัฒนาขึ้นมาได้โดยการเรียนจากตำรา แต่จะพัฒนาขึ้นมาได้จากการฝึกหัดจริงภายใต้การนิเทศอย่างใกล้ชิด (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2532 : 84) ดังนั้นการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ จึงให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติมากเพราะการพยาบาลจะสมบูรณ์ได้ในลักษณะของความเป็นวิชาชีพยังต้องคำนึงถึงทักษะและความสามารถในการปฏิบัติอันเป็นศิลปะของวิชาชีพ (ผ่องศรี เกียรติเลิศนภา. 2536 : 32 - 33) และการพยาบาลจะไร้คุณค่าถ้าพยาบาลมีทักษะแต่ขาดความรู้หรือมีความรู้แต่ขาดความชำนาญในการปฏิบัติการพยาบาล ด้วยเหตุนี้ในการจัดโครงสร้างหลักของการศึกษาพยาบาลจึงให้ความสำคัญกับเนื้อหาทางทฤษฎี และปฏิบัติด้วยน้ำหนักที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน (Butterfield. 1985 : 99 ; citing Chrisman. n.d.) โดยการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติจะกระทำควบคู่กันไปตลอดหลักสูตรเพื่อให้ นิสิตพยาบาลมี

ความรู้ทั้งด้านรูปธรรมและนามธรรม รวมทั้งมีทักษะในการปฏิบัติงานทางคลินิกโดยวิธีวิทยาศาสตร์ (Tulloch and Silva. 1973 : 80 - 81)

และหลักสูตรพยาบาลของโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรมีลักษณะ เช่นเดียวกับหลักสูตรพยาบาลสากล คือ มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป โดยมีการจัดให้นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 เรียนภาคทฤษฎี คือ วิชาแนวคิดพื้นฐานและหลักการพยาบาลแล้วจึงขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนตึกผู้ป่วย นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และ 4 เรียนภาคทฤษฎีในหมวดวิชาชีพพยาบาลที่มีความซับซ้อนมากขึ้น จากนั้นจึงขึ้นฝึกปฏิบัติให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มีปัญหาซับซ้อนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ มีประสบการณ์ตรง โดยการเข้าไปปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลกับผู้ป่วยจริงด้วยตนเอง จึงทำให้มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) อยู่ในระดับสูง และการนำแนวคิดหรือทฤษฎีทางการพยาบาลไปทดลองปฏิบัติหรือลงมือปฏิบัติ ทำให้มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น จึงส่งผลให้นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ มีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติมากที่สุด

การที่นิสิตพยาบาลมีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัยเป็นลำดับรองลงมา ร้อยละ 26.1 โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) อยู่ในระดับสูง และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเอกลักษณ์ของวิชาชีพ คือ การนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ จิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์ มาเป็นพื้นฐานของความรู้เพื่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพ มีองค์แห่งความรู้เฉพาะที่ลึกซึ้ง เช่น ทฤษฎีการพยาบาล การวินิจฉัยทางการพยาบาล เป็นต้น ทำให้สามารถมีการตัดสินใจได้อย่างอิสระในทางวิชาชีพตามหลักการพื้นฐานทางวิชาการ (นันทนา น้าฝน. 2536 : 22)

จากลักษณะเฉพาะของวิชาชีพพยาบาลที่ต้องใช้ทฤษฎีการพยาบาล อันเป็นหลักเหตุผล ที่ถูกต้อง มีขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังเช่นการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ ในการให้การพยาบาลผู้ป่วยในโรงพยาบาล นิสิตพยาบาลจะต้องนำทฤษฎีการพยาบาลมาใช้ในการดูแลผู้ป่วย โดยมีการประชุมชี้แจง (Conference) ว่าจะให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างไร จึงจะถูกต้องเหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย กับอาจารย์นิเทศก์ก่อน เมื่อให้การพยาบาลแล้วต้องมีการประเมินผลการพยาบาลที่ให้แก่ผู้ป่วย (Postconference) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นิสิตพยาบาลมีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) อยู่ในระดับสูง และมีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับ

ปานกลาง ดังนั้นจึงส่งผลให้นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย ซึ่งเป็นแบบการเรียนรู้ที่เป็นการนำแนวคิดที่เป็นนามธรรมไปใช้ในการปฏิบัติ

การที่นิสิตพยาบาลมีแบบการเรียนรู้แบบซิมซิมเป็นลำดับรองลงมา ร้อยละ 24.8 พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) อยู่ในระดับสูง และด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาของไทยโดยส่วนใหญ่มีลักษณะเฉื่อยชาในด้านการเรียน มักจะรอรับความรู้จากผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ เรียนเพื่อเกรด ต้องการจบเร็ว ๆ การเรียนเป็นงานประกอบ เพราะชอบทำกิจกรรม (วัลลภา เพทหัสติน ณ อุทยาน. 2523 : 8 - 9) นอกจากนี้นิสิตในวัยนี้ยังขาดประสบการณ์ ความรอบคอบ การสังเกตอย่างไต่ตรอง ต้องอาศัยพึ่งพาอาจารย์ หรือพยาบาลรุ่นพี่คอยชี้แนวทาง ประกอบกับการเรียนการสอนเน้นการถ่ายทอดความรู้ และฝึกปฏิบัติภายใต้การนิเทศของผู้สอน (ชนพร ศรีพงษ์. 2537 : 51)

ลักษณะธรรมชาติของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ ก็เช่นเดียวกัน คือ การเรียนในภาคทฤษฎีจะเป็นการเรียนรู้แบบท่องจำเพื่อนำไปใช้ในการสอบในชั้นเรียน สอบประมวลความรู้ตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย สอบเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพของสภาการพยาบาล ในการเรียนภาคปฏิบัติเมื่อนิสิตไม่เข้าใจวิธีการปฏิบัติ นิสิตจะไม่กล้าถามอาจารย์และพยาบาลประจำการ ไม่ชอบอาจารย์นิเทศก์ ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติ ไม่สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จะรอรับความรู้จากอาจารย์นิเทศก์เป็นส่วนใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีขั้นตอนการเรียนรู้ ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) อยู่ในระดับสูง ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) อยู่ในระดับปานกลาง ส่งผลให้มีแบบการเรียนรู้แบบซิมซิม ซึ่งเป็นแบบการเรียนรู้ที่นิสิตมีความสามารถในการสรุปหลักการสนใจทฤษฎีต่าง ๆ แต่ไม่ชอบการลงมือปฏิบัติและไม่คำนึงถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้

สำหรับแบบการเรียนรู้แบบเอกนัยเป็นแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลที่มีน้อยที่สุด ร้อยละ 21.9 พิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) อยู่ในระดับสูง และด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง (RO) อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการเรียนรู้การสอน ที่ผู้สอนให้สาระความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง คอยจดจำสาระความรู้จากอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น การที่ผู้เรียนสนใจแต่อาจารย์ผู้สอนอย่างเดียว เพราะมีเป้าหมายว่าจะพยายามทำให้ได้คะแนนดีเพียงอย่างเดียว และเพื่อให้จบเร็ว ๆ ทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยจะเอาใจใส่วิชาการนัก เมื่อถึงเวลาใกล้สอบจะหยุดกิจกรรมต่าง ๆ แสวงหาความรู้อย่างเร่งรีบและพยายามจำอย่างยัดเยียด เช่น ให้เพื่อนสอนให้ ฯลฯ เมื่อสอบวิชาหนึ่งเสร็จก็พยายามทำสมองให้ว่าง แล้วดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมในวิชาต่อไป (เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. 2523 :

ในการจัดการเรียนการสอนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ ส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายทำให้โอกาสที่นิสิตพยาบาลจะมีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนิสิตพยาบาลกับอาจารย์มีน้อย จึงทำให้นิสิตพยาบาลเป็นฝ่ายรับเพียงอย่างเดียว การปฏิบัติการพยาบาลตามคำแนะนำของอาจารย์และพยาบาลประจำการ ทำให้นิสิตพยาบาลไม่สามารถคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จึงพบว่า นิสิตพยาบาลมีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) อยู่ในระดับสูง ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO) อยู่ในระดับปานกลาง ส่งผลให้มีแบบการเรียนแบบอเนกนัย ซึ่งเป็นแบบการเรียนที่เน้นในด้านการสร้างจินตนาการต่าง ๆ ขึ้นเอง สามารถไตร่ตรองจนมองเห็นภาพรวมต่าง ๆ ได้ และจะทำงานได้ดีในสถานการณ์ที่ต้องใช้ความคิดหลากหลาย

การที่นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ มีแบบการเรียนแบบปฏิบัติร้อยละ 27.2 แบบเอกนัยร้อยละ 26.1 แบบเข้มซับ ร้อยละ 24.8 และแบบอเนกนัย ร้อยละ 21.9 นั้นเป็นผลมาจากหลักสูตรพยาบาลมีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญของการเรียนภาคปฏิบัติเท่ากับภาคทฤษฎี ลักษณะธรรมชาติของวิชาชีพพยาบาลที่มุ่งเน้นหลักการทฤษฎีทางการพยาบาลที่เป็นเหตุเป็นผล มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน และวิธีการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่มุ่งให้ความรู้โดยการบรรยาย สาธิต และทดลองปฏิบัติ อันเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ มีแบบการเรียนดังกล่าว จะเห็นว่าสำหรับวิชาชีพพยาบาลควรมีแบบการเรียนแบบอเนกนัยมากที่สุด รองลงมาคือ แบบเอกนัย แบบปฏิบัติ และแบบเข้มซับน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาพยาบาลมุ่งพัฒนาให้นิสิตมีความรู้ความคิดวิจารณ์ญาณ มีทักษะทางวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในหน้าที่ และความรับผิดชอบในการให้บริการทางด้านสุขภาพอนามัยแก่ประชาชน

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปี กับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า

2.1 แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก ประการแรกในด้านหลักสูตรการศึกษาวชิชาชีพพยาบาลของไทยในปัจจุบัน มีมาตรฐานระดับเดียวกัน เพราะควบคุมโดยคณะกรรมการหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ทบวงมหาวิทยาลัย และมีการรับรองสถาบันการศึกษาโดยสภาการพยาบาลเหมือนกัน (นันทนา น้ำฝน. 2536 : 22) ประการที่สอง เมื่อพิจารณาปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาวชิชาชีพการพยาบาล พบว่า แต่ละสถาบันการศึกษามีปรัชญา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาวชิชาชีพการพยาบาลแตกต่างกันไปในรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ และนโยบายของ

แต่ละสถาบัน แต่ในจุดมุ่งหมายหลักที่มุ่งสร้างผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความสามารถปฏิบัติการพยาบาลในบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพในภาพรวมนั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (คณะอนุกรรมการการศึกษาระดับอุดมศึกษาและวิจัยทางการศึกษาพยาบาล. ม.ป.ป. : 10) ประการที่สาม การปฏิบัติการพยาบาลเป็นการกระทำกิจกรรมพยาบาลอย่างเป็นอิสระโดยใช้กระบวนการพยาบาล (Nursing Process) เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาในการดูแลรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคเช่นเดียวกัน (จารุวรรณ เสวกรวรรณ. 2534 : 185) ดังนั้นนิสิตพยาบาลจากมหาวิทยาลัยนเรศวร และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง จึงมีการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ควบคุมโดยคณะกรรมการหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ ทบวงมหาวิทยาลัยที่มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ สร้างผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความสามารถปฏิบัติการพยาบาลในบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาในการดูแลรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรคเช่นเดียวกัน นอกจากนี้จะเห็นว่านิสิตพยาบาลจากมหาวิทยาลัยนเรศวร และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่างมีความคล้ายคลึงกันในด้านอาจารย์ผู้สอนกลุ่มเดียวกัน คือ เป็นอาจารย์ที่มาจากมหาวิทยาลัยนเรศวร และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง จากการเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ด้านการทดลองปฏิบัติ มาตรฐาน AC - CE และ AC - RO จำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า นิสิตพยาบาลทั้ง 2 กลุ่ม มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะนิสิตมีสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนด้านหลักสูตร และอาจารย์เหมือนกัน

2.2 แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้นปี ทั้งนี้เนื่องจากพัฒนาการของแบบการเรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ในขั้นความจำเพาะของแบบการเรียน (Specialization) บุคคลจะถูกหล่อหลอมจากสังคมการศึกษา และองค์กรต่าง ๆ ทำให้เขาพัฒนาความสามารถในการปรับตัวหรือพัฒนาแบบการเรียนที่จำเพาะ (ราชพร บำรุงศรี. 2535 : 11) ด้วยเหตุนี้ นิสิตพยาบาลจึงถูกหล่อหลอมจากสังคมการศึกษาพยาบาลให้มีความสามารถปฏิบัติการพยาบาลในบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพเหมือนกัน ส่งผลให้นิสิตพยาบาลมีแบบการเรียนที่จำเพาะตามวิชาชีพ ดังนั้นนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครเหนือตอนล่าง จึงได้รับการหล่อหลอมจากสังคมการศึกษาพยาบาลให้มีความสามารถปฏิบัติการพยาบาลในบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพเหมือนกัน จะเห็นได้จากการจัดการเรียนการสอนของโครงการร่วมผลิตหลักสูตร

พยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 เรียนวิชาในหมวดวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และการศึกษาทั่วไป นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 เรียนวิชาในหมวดวิชาชีพการพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้นจึงทำให้นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีแบบการเรียนรู้เหมือนกันเรียงตามลำดับ ดังนี้ แบบปฏิบัติ แบบชิมชั๊บบ แบบอเนกนัย และแบบเอกนัย นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีแบบการเรียนรู้แบบเอกนัยมากที่สุด

จากการเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกต อย่างไต่ร่อง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม ด้านการทดลองปฏิบัติ มาตรฐาน AC - CE และ AE - RO จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นิสิตพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ทุกด้านสูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนิสิตพยาบาลที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีความแตกต่างกันในด้านประสบการณ์ในการเรียนรู้ คือ นิสิตพยาบาลในระดับชั้นปีสูง ๆ เช่น นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีประสบการณ์ในการเรียนรู้มากขึ้นย่อมมีความรู้ แนวคิดและการพัฒนาในการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น จึงพบว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน สูงกว่านิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 และนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล กับแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล พบว่า

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลได้ ทั้งนี้เนื่องจาก ในการประเมินผลการเรียนการสอนมักจะประเมินผลรวม (Summative Evaluation) โดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย (ผ่องศรี เกียรติเลิศนา. 2536 : 38 - 45) ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนว่าได้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา มากน้อยเพียงใด (เชิดศักดิ์ โฉมาสินธุ์. 2525 : 79) ด้วยเหตุนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพยาบาลส่วนใหญ่จึงได้มาจากการสอบ โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งเป็นวิธีการวัดที่ไม่เน้นขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียนมากนัก จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ที่วัดได้อาจไม่ตรงกับลักษณะของวิชาชีพพยาบาล ที่ใช้กระบวนการพยาบาล (Nursing Process) ซึ่งเป็นหลักการแก้ปัญหาตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ที่ช่วยให้พยาบาลสามารถวิเคราะห์ปัญหาของผู้รับบริการที่เป็นบทบาทอิสระของพยาบาลในการช่วยเหลือ และแก้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากแบบการเรียนรู้ 4 แบบ ของ โคลบ (Kolb) ได้แก่ แบบปฏิบัติ แบบบอกนัย แบบเอहनัย และแบบชิมชั้บ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ด้าน คือ ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไ้ตรงตรง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) แสดงให้เห็นความสอดคล้องกับลักษณะวิชาชีพพยาบาลที่ต้องใช้ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนในการศึกษาวิชาชีพพยาบาล จะเห็นว่านิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแบบการเรียนรู้แบบชิมชั้บมากที่สุด นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติเช่นเดียวกับนิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อพิจารณาขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน พบว่า นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับสูง นิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสังเกตอย่างไ้ตรงตรง (RO) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับนิสิตพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แบ่งเป็นระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ได้มาจากผลรวมระหว่างผลคูณของหน่วยกิตกับระดับคะแนนของแต่ละวิชาหารด้วยผลรวมของหน่วยกิตของทุกวิชา ซึ่งไม่ใช้การวัดขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ตามทฤษฎีของโคลบโดยตรง ดังนั้น จึงพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับแบบการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิดา สุขมงคล และคนอื่น ๆ (2535 : 92) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับแบบการเรียนรู้แบบใด เนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแบบการเรียนรู้แต่ละแบบใกล้เคียงกันและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละแบบก็สอดคล้องกัน ทำให้ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นการวัดในสิ่งที่ไม่ตรงกับลักษณะของวิชาชีพ ไม่ได้วัดขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง ด้วยเหตุนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลได้

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลได้

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเข้าสู่สถาบันการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนิสิตต่างก็มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาและความคาดหวังและเป้าหมายจากการศึกษาวิชาชีพพยาบาลต่างกันไป เป็นต้นว่า ค่านิยมของบุคคล ครอบครัวและสังคมที่มุ่งหวังจากการศึกษา (Simpsons. 1979 : 73 - 74) การศึกษาของไทยยังมีค่านิยมในปริญญาบัตร บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนและช่วยตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อการสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในสังคมผลักดันให้นิสิตมุ่งเข้าสู่สถาบันการศึกษาโดยมิได้ตระหนักในความสามารถ ความสนใจ ตลอดจนความมุ่งหมายของชีวิตของตน นิสิตที่เข้ามาเรียนด้วยความไม่เต็มใจจะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน และนิสิตที่สอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตามระบบการสอบรวมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งมีโอกาสในการเลือกเรียนในคณะและสถาบันได้หลายอันดับ การสอบได้ในคณะที่ไม่ตรงตามความต้องการ ทำให้เกิดความไม่ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน

ไม่สนใจการศึกษาค้นคว้าเท่าที่ควร ซึ่งในการศึกษาพยาบาลนิสิตจะต้องมีความตั้งใจในการศึกษามาก เพราะนิสิตจะต้องนำความรู้ไปใช้ในการให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ต้องมีความระมัดระวังในเรื่องอันตรายที่จะเกิดกับชีวิตของบุคคล สำหรับนิสิตที่มีความคาดหวังและเป้าหมายจากการศึกษาวิชาชีพพยาบาลที่เห็นว่าการศึกษานิวชาชีพพยาบาลมีกำหนดการประกอบอาชีพไว้แล้วว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถมีงานทำทันทีในอัตราารับที่กำหนดแน่นอนสำหรับการรับราชการ และมีรายรับในอัตราที่น่าพอใจ ในกรณีทำงานในภาคเอกชน นอกจากนี้ยังสามารถทำรายได้พิเศษตามความสนใจของแต่ละบุคคล อีกด้วย การมีงานทำและมีรายได้ดีจึงเป็นสิ่งกระตุ้นอย่างหนึ่งให้นิสิตเลือกเรียนนิวชาชีพพยาบาล (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530ข : 15 - 19) ดังนั้นความคาดหวังและเป้าหมายจากการศึกษาวิชาชีพพยาบาลจึงเป็นแรงจูงใจให้นิสิตพยาบาลมีความตั้งใจเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนในบทบาทพยาบาลวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อผลลัพธ์ในบั้นปลายที่จะเกิดขึ้นตามความสามารถในการทำงานของตน (นันทนา น้ำฝน. 2536 : 62) จากการวิจัยพบว่านิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับสูง นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลางจะมีความสามารถในการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูงขึ้น เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ให้ก้าวหน้าขึ้น เมื่อพิจารณาแบบการเรียนแล้ว พบว่า นิสิตพยาบาลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและปานกลาง มีแบบการเรียนแบบอเนกนัยใกล้เคียงกัน ทำให้ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน จึงทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลได้

3.3 ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทศนคติไม่ได้มีติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล ทศนคติจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้ และประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับเพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของทศนคติและประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับมาด้วย (เบญจวรรณ เนตรเชม. 2541 : 32 ; อ้างอิงมาจาก สุชา จันทน์เอม. 2524) เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประสบการณ์ที่ผู้ประสบเกิดความรูสึกพอใจย่อมจะทำให้เกิดทศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดทศนคติที่ไม่ดี หรือทศนคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบในสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อเห็นคนอื่นประพฤติก็จะแปลพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นรูปทศนคติ ถ้ายอมรับนับถือหรือเคารพคนนั้นก็ย่อมรับแนวความคิดของเขาตามที่เร้าใจ (เบญจวรรณ เนตรเชม. 2541 : 31 ; อ้างอิงมาจาก อารีย์ สุขก้องวารี. 2537) นันทนา น้ำฝน และคนอื่น ๆ (สุทิพร ไชยบุตร. 2538 :

48 ; อ้างอิงมาจาก นันทนา น้ำฝน และคนอื่น ๆ. 2524 : 43) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 และปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลกระทรวงสาธารณสุขในแต่ละภาคและแต่ละชั้นปี พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคและแต่ละชั้นปี พัทธมวดี เสรินทวัฒน์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาพยาบาลต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 และปีที่ 4 จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีความพอใจในประสบการณ์การศึกษาวิชาชีพพยาบาลต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาชีพต่างกัน กองการวิทยาลัยพยาบาล (2530 : 18 - 25) ได้ศึกษาระยะยาวเพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาล 4 ปี จากนักศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 - 2527 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในปลายปีการศึกษาแต่ละชั้นปี ตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 กับความคิดเห็นของนักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาในทุกชั้นปีจะต่ำลงตามลำดับจากเมื่อเริ่มเข้าศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนในวิชาชีพพยาบาลมีการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งต้องประสานกันอย่างมีขั้นตอน วิธีการที่ใช้ยึดหลักการจัดประสบการณ์ให้เรียนรู้จากสิ่งง่าย ไม่สลับซับซ้อน ไปสู่สิ่งที่มีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน ต้องใช้ทั้งความรู้ความสามารถในการวินิจฉัยปัญหา การหาแนวทางการแก้ไขปัญหาลดลงจนการตัดสินใจด้วยเหตุผลทางวิชาการ และจริยธรรม (นันทนา น้ำฝน. 2536 : 20) จากการที่นิสิตต้องฝึกปฏิบัติงานบนเตียงผู้ป่วยในการเรียนภาคปฏิบัติทำให้เกิดความเครียดทั้งนี้เนื่องมาจากประสบการณ์น้อย จากลักษณะผู้ป่วยวิกฤต การเสียชีวิต อุบัติเหตุร้ายแรง ผู้ป่วยที่หยาบคาย ไม่ร่วมมือ ญาติและผู้ป่วยเรียกร้องบริการมากเกินไป และสัมพันธภาพที่ไม่ดีของแพทย์และพยาบาล (Hawley. 1992 : 211) ด้วยเหตุนี้อาจทำให้นิสิตพยาบาลมีทัศนคติต่อวิชาชีพลดลงได้ ทำให้เกิดการเบื่อหน่ายในการเรียน ความสามารถในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จึงพัฒนาได้ไม่ดีเท่าที่ควร จากการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดีจะมีความสามารถในการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับสูงและปานกลาง เช่นเดียวกับนิสิตพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลาง ซึ่งทำให้นิสิตพยาบาลที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี และปานกลาง มีแบบการเรียนใกล้เคียงกันคือ แบบเอहनัย และแบบอนहनัย ทำให้ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลจึงไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัย พบว่า นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร มีแบบการเรียนรู้เรียงตามลำดับ คือ แบบปฏิบัติ ร้อยละ 27.2 แบบเอहनัย ร้อยละ 26.1 แบบซึ่มซึบ ร้อยละ 24.8 และแบบอहनัย ร้อยละ 21.9 แสดงว่านิสิตพยาบาลเห็นความสำคัญของการฝึกปฏิบัติในวิชาชีพพยาบาล จึงมีแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติมากที่สุด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนอาจารย์ผู้สอนควรส่งเสริมให้นิสิตพยาบาลใช้ปัญหาผู้่วยเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน และเรียนในเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ซึ่งเรียกวิธีการนี้ว่า การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem Based Learning) ให้มากยิ่งขึ้น เพราะการที่นิสิตจะแก้ปัญหาทางวิชาชีพได้ ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพหลายวิชามาบูรณาการเพื่อแก้ปัญหา โดยตัวผู้เรียนควรมีลักษณะที่สำคัญ คือ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ และใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องพบในการปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหา การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการทำงานเป็นกลุ่ม จากรูปแบบการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก เป็นทางเลือกหนึ่งที่เหมาะสมในการพัฒนาการคิดในการศึกษาพยาบาล คือ การคิดรวบยอด การคิดเหตุผล การคิดวิเคราะห์วิจารณ์ การคิดตัดสินใจ การคิดแก้ปัญหา และการคิดสร้างสรรค์ของนิสิตพยาบาล ซึ่งจะเป็นการพัฒนาให้นิสิตมีแบบการเรียนรู้แบบอहनัย แบบเอहनัย แบบปฏิบัติ และแบบซึ่มซึบ ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวิชาชีพพยาบาล และเพื่อทำให้มีแบบการเรียนรู้แบบซึ่มซึบลดลง จึงควรจัดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนให้นิสิตพยาบาลได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เช่น การสัมมนาปัญหาในเนื้อหาที่นิสิตพยาบาลจะต้องเรียน โดยเฉพาะเนื้อหาที่เป็นทฤษฎีที่คำนึงถึงการพัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO) ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนในวิชาชีพพยาบาล ซึ่งนิสิตพยาบาลต้องพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของตน เนื่องจากพบว่านิสิตพยาบาลมีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO) และด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) อยู่ในระดับปานกลาง จึงควรปรับปรุงให้อยู่ในระดับสูง

2. ผลการวิจัย พบว่า แบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษา และระดับชั้นปี เมื่อพิจารณาขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน คือ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับสูง ส่วน นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE) และด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)

อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านอื่นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE) เป็นรายชื่อ พบว่า ข้อ 3 ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ ข้อ 4 ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่ และข้อ 5 ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งในนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 แสดงว่า นิสิตพยาบาลที่มีชั้นปีสูงขึ้น มีความสนใจในการทดลองปฏิบัติลดลง มุ่งความรู้ความจำในภาคทฤษฎีเพื่อนำไปใช้ในการสอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการประเมินผลการเรียนของนิสิตพยาบาลในระดับชั้นปีสูงขึ้นมีมาก เช่น นิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 4 ต้องได้รับการประเมินผลจากสถาบันการศึกษาเพื่อสำเร็จการศึกษา ได้รับการประเมินให้ผ่านตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาลเพื่อรับใบประกอบวิชาชีพ การสอบประมวลความรู้จากมหาวิทยาลัยนเรศวร ดังนั้นวิธีการประเมินผลนิสิตที่จะสำเร็จการศึกษาจึงไม่ควรมุ่งเน้นด้านความรู้ความจำแต่เพียงทฤษฎี ควรใช้วิธีการที่สามารถนำผลการเรียนในภาคปฏิบัติมาร่วมด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ นิสิตพยาบาลมีทั้งความรู้ในภาคทฤษฎีและมีความชำนาญในภาคปฏิบัติควบคู่กันไปจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

3. ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลได้ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้มาจากการวัดความสามารถเป็นส่วน ๆ และเน้นวัดความจำ และแบบสอบแต่ละอย่างที่ใช้ก็ยังมีจุดอ่อน เช่น แบบสอบเรียงความก็ขาดความเชื่อมั่น แบบเลือกตอบก็ขาดความตรง (พวงแก้ว ปุณยกนก. 2532 : 23) ดังนั้นการประเมินผล จึงควรใช้แบบทดสอบ เอ็ม อี คิว (Modified Essay Questions : MEO) ซึ่งหมายถึง แบบทดสอบที่มีลักษณะเป็นการเสนอกรณีศึกษาตามลำดับเหตุการณ์ แล้วตั้งคำถามตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด โดยแทรกคำถามเป็นระยะ ๆ คำถามเป็นแบบปลายเปิด ซึ่งผู้สอบต้องหาคำตอบมาตอบเอง โดยอาศัยข้อมูลตามที่ข้อสอบกำหนดให้ เมื่อได้คำตอบแล้ว ผู้สอบจึงจะเปิดไปทำคำถามต่อไป แต่จะกลับไปแก้คำตอบที่ทำไปแล้วไม่ได้ การที่ผู้สอบต้องสังเคราะห์คำตอบเอง จึงทำให้แบบทดสอบแบบ เอ็ม อี คิว สามารถประเมินกระบวนการคิด ตลอดจนเจตคติของผู้ตอบได้ (Feletti. 1980 : 933) นอกจากนี้ควรใช้แบบทดสอบทางคลินิกตามวัตถุประสงค์ (The Objective Structured Clinical Examination : OSCE) ซึ่งแบบทดสอบทางคลินิกตามวัตถุประสงค์ มีลักษณะเป็นการสอบพฤติกรรมคลินิกที่เป็นสถานีย่อย แต่ละสถานี ใช้เวลาสถานีละ 4 - 5 นาที แล้วจะมีสัญญาณให้เปลี่ยนไปสถานีถัดไป จำนวนสถานีที่ใช้ประเมินมีประมาณ 20 สถานี สถานีแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ สถานีประเมินปฏิบัติการพยาบาล (Procedure) ใช้เครื่องมือ คือ แบบเลือกปฏิบัติการพยาบาล และแบบมาตราประมาณค่า และสถานีคำถามใช้ข้อสอบปรนัย ข้อดีของแบบทดสอบ OSCE คือ ผู้ประเมินสามารถควบคุมทั้งเนื้อหา และความยากให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละชั้นปี

ประเมินปฏิบัติการพยาบาล (Procedure) ได้หลายชนิดขึ้นอยู่กับจำนวนสถานี่ ใ้ใช้กับผู้เรียน จำนวนมาก ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ เป็นการประเมินความก้าวหน้าเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน หรือการประเมินผลรวมทั้งสองแบบ

4. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่สามารถพยากรณ์ผลการเรียนของ นิสิตพยาบาลได้ ดังนั้นในการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในวิชาชีพพยาบาลจึงควรมีการสอบวัด แนวพยาบาลด้วย เพื่อสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในวิชาชีพพยาบาลอย่าง แท้จริง เนื่องจากวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพเฉพาะโดยทำการปรับปรุงแบบสอบถามขั้นตอนการเรียนรู้อีก 4 ด้านตามทฤษฎีเชิงประสบการณ์ของโคลบ์ ให้ได้มาตรฐานเหมาะสมสำหรับนิสิตพยาบาลในระดับ อุดมศึกษาของไทย แล้วจึงนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในวิชาชีพพยาบาล อีกประการหนึ่งคือ การศึกษาทางวิชาชีพพยาบาล คือ การให้ผู้ที่จะสมัครเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาล ต้องมีประสบการณ์ในการศึกษาดูงานที่แผนกต่าง ๆ ของโรงพยาบาล และได้ไปรับรองจากพยาบาล หัวหน้าแผนกผู้ป่วยนั้น ๆ ว่าผู้ที่จะสมัครเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาล ผ่านการศึกษาดูงานวิชาชีพพยาบาล อยู่ในระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ผ่านในระยะเวลา 1 สัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่จะศึกษาวิชาชีพพยาบาล ได้เข้าใจและยอมรับในลักษณะของงานพยาบาลเมื่อเข้ามาศึกษาวิชาชีพพยาบาลแล้วต้องฝึกปฏิบัติ การพยาบาลในโรงพยาบาลจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย และท้อแท้ในการเรียน

5. ผลการวิจัย พบว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาล ไม่สามารถพยากรณ์ผลการเรียนของ นิสิตพยาบาลได้ แสดงว่า ทักษะคิดของนิสิตพยาบาลเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ดังนั้นในการจัด การเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การปฏิบัติการพยาบาล และความพึงพอใจในวิชาชีพพยาบาล เพื่อให้ นิสิตพยาบาลได้เห็นแบบอย่าง ที่ดี ในการปรับปรุงตนเองเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลอย่างยั่งยืน และส่งเสริมให้สามารถ พัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้านให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษาวิชาชีพพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนิสิตพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ เช่น หลักสูตร ธรรมชาติของวิชา วิธีการสอน วิธีการประเมินผลวิชาชีพพยาบาล ว่ามีผลต่อ แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลอย่างไร เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาผลการเรียนของนิสิตพยาบาลที่สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัย เอกชนอื่น ๆ ว่ามีแบบการเรียนที่เหมาะสมกับลักษณะวิชาชีพพยาบาลอย่างใดควรจะเป็นหรือไม่ เพื่อ การปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยสนับสนุนให้นิสิตพยาบาลมีความสามารถด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้นิสิตพยาบาลได้พัฒนาการเรียนของตนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการศึกษาวิชาชีพพยาบาล

4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลกับรูปแบบการสอนของอาจารย์ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติว่ามีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด เพื่อจะได้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. คำสั่งที่ ศช. 0216/34 เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาตาม
โครงการก้าวสู่วิชาชีพพยาบาลเพื่อชาวชนบท. ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2540.
- กองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. เอกสารหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์
พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ : กองงานวิทยาลัยพยาบาล, 2528.
- กอบกาญจน์ ศรประสิทธิ์. การศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษา
พยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2529. อัดสำเนา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. การพัฒนารูปแบบการฝึกภาคปฏิบัติการพยาบาลเน้นชุมชนสำหรับนักศึกษา
พยาบาล : วิธีการเชิงสมรรถนะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2532. อัดสำเนา.
- ไชนภา แก้วจันทร์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. อัดสำเนา.
- คณะอนุกรรมการการศึกษาศาภาพการศึกษพยาบาล. รายงานการวิจัยเรื่อง สถานภาพการศึกษา
พยาบาล. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2527.
- ชายนิษฐ์ ศรีโพธิ์ และอายุพร กัยวิทย์โกศล เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เกศกาญจน์ บัวผัน
เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช เมื่อวันที่ 20 กันยายน
2542.
- จรรุวรรณ เสวกรวรรณ. "การบริหารเพื่อคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลในทศวรรษหน้า," ใน
เอกสารประกอบการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม,
2534.
- เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. "สภาพชีวิตการศึกษาในมหาวิทยาลัยของเรา," ใน เอกสารประกอบนิทรรศการ.
หน้า 31 - 35. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

- ชลบุรี, วิทยาลัยพยาบาล. คู่มือการฝึกปฏิบัติวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ. ม.ป.ท., 2537.
 อัดสำเนา.
- เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
 จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ด่าง นิมมานพิสุทธิ์. การศึกษาแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพ ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2536. อัดสำเนา.
- ทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์. "หลักการเรียนและการสอน," ใน คู่มืออาจารย์ด้านการเรียนการสอน.
 กรุงเทพฯ : หน่วยพัฒนาคณาจารย์ ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ทองเรียน อมรัชกุล. การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
 หน่วยศึกษานิเทศ กรมการฝึกหัดครู, 2525.
- ทัศน บุญทอง. "การพยาบาลกับการพัฒนาบุคลิกภาพ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์
 วิชาชีพการพยาบาล หน่วยที่ 1 - 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- ทัศนีย์ ศิริวัฒน์. แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
 ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2532. อัดสำเนา.
- ธนพร ศรีพงษ์. แบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ปรินูญานิพนธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- นิภา ลีสุคนธ์. "ของฝากสำหรับผู้คิดจะเรียนพยาบาล," วารสารแนะแนว. 21(107) : 62 ;
 ตุลาคม - พฤศจิกายน 2529.
- นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์. การนำเสนอแนวทางพัฒนาหอพักนักศึกษาในสภามหาวิทยาลัยอยุธยา.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- นันทนา น้ำฝน. องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์เชิงวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล.
 ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
 อัดสำเนา.

- เบญจวรรณ เนตรเชม. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพสังกัด
กระทรวงสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลในจังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- ประกอบ คุปรัตน์. ความเป็นผู้นำ เป้าหมายและอำนาจในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
โครงการตำราและเอกสาร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ประนอม แสงจันทร์. ความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในสถาบัน
ศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล. แบบการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ประอรนุช ตุลยาทร. สภาพแวดล้อมทางการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในทัศนะของ
อาจารย์ และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ปานจิต เครื่องกำแหง และคนอื่น ๆ. การศึกษาสภาพการเรียนของนิสิตพยาบาลศาสตร์โครงการ
ร่วมผลิตระหว่างกระทรวงสาธารณสุข กับมหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก : วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช, 2541. อัดสำเนา.
- ผ่องศรี เกียรติเลิศณา. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักทางการพยาบาล.
วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2537. อัดสำเนา.
- พรจันทร์ สุวรรณชาติ. “ปัจจัยที่ส่งเสริมการสอนทางคลินิกให้มีประสิทธิภาพ,” ใน รายงานสัมมนา
ทางวิชาการ เรื่อง สอนทางคลินิกอย่างไรจึงจะสัมฤทธิ์ผล วันที่ 18 - 19 ตุลาคม 2531.
กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยคริสเตียน, 2531.
- พรชูลี อาชาวอ่ารุง. นิสิต นักศึกษา : หลักการ ปัญหาและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์,
2525.
- พรทิพย์ บุญรอด. แบบการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

- พรรณณี ชูหทัยเจนนจิต. “ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม,” จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว. สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2523.
- พยงค์ จาดช้าง. การศึกษาการใช้เวลาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. อัดสำเนา.
- พวงแก้ว ปุณยกนก. “แบบสอบอัตนัยประยุกต์ (เอ็ม อี คิว) เพื่อวัดความแก้ปัญหา,” ใน รายงานผลการวิจัยทุนรัชดาภิเษกสมโภชน์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- พัฒน์วดี เสรินทร์วัฒน์ และจรรยาวัตร คมพยัคฆ์. “ทัศนคติของนักศึกษาพยาบาลต่อวิชาชีพพยาบาล,” รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- ไพฑูริย์ สีนลาร์ตน์. นิสิต นักศึกษากับการเรียนการสอน นวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการเนื่องในโอกาสคล้ายวันสถาปนา คณะครุศาสตร์. หน้า 10 - 12. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรกฎาคม 2532.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2539. หน้า 47 - 48. ม.ป.ท., 2539.
- มาลี เน้นหนา. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติการดูแลตนเองของประชาชนของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรและอาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.
- ราชพร บำรุงศรี. การวิเคราะห์แบบการเรียนของนิสิตนักศึกษาต่างสาขาวิชาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธา. “นิสิตนักศึกษา,” ใน การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. หน้า 53 - 67. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- . อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- วิเนตรา แนนทนา. ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- ศุภววรรณ พันธุ์ภักดี. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. อัดสำเนา.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. ทฤษฎีการวัดและประเมิน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สังัด อุทรานันท์. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาควิชา การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สุทธิดา สุขมงคล และคนอื่น ๆ. แบบการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล นครราชสีมาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน. กรุงเทพฯ : กองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวง สาธารณสุข, 2535.
- สุทิพร ไชยบุตร. การศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลและความสามารถทางการพยาบาลตาม การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่มาจากระบบการศึกษาแตกต่างกัน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- สุเมธ เดียววิศเรศ. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนาการพิมพ์, 2527.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2538.
- อธิการบดี, สำนักงาน. โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงตามมติคณะกรรมการ กลั่นกรองฝ่ายเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2540). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2540. อัดสำเนา.
- อรพรรณ ลือบุญธวัชชัย. การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนของนิสิตนักศึกษา กับ แบบการสอนของอาจารย์ต่อการพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. อัดสำเนา.
- อัจฉรา ธรรมมาภรณ์. "แบบการเรียน : องค์ประกอบช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน," วารสารศึกษาศาสตร์. 4(10) : 31 - 39 ; ตุลาคม - มกราคม 2530.

- อัจฉรา สุขารมณี และอรพินท์ ชูชม. รายงานการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- อุษา เชาวลิต. ปัจจัยบางประการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผชิญปัญหาของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรีรัษฎา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- Anastasi, Anne. *Psychological Testing*. 2nd ed. New York : The Macmillan Company, 1976.
- Atwell, Beverly Arlene. "The Effect of Learning Styles of Native Americans on Achievement in Academic Subject Areas in Montana Tribal Colleges," *Dissertation Abstracts International*. 50(7) : 189-A ; January, 1989.
- Brown, Sylvia T. "Faculty and Students Perceptions of Effective Clinical Teacher," *Journal of Nursing Education*. 9 : 4 - 15 ; November, 1981.
- Butterfield, Shona E. "Professional Nursing Education : What is Its Purpose?," *Journal of Nursing Education*. 24 : 99 - 103 ; March, 1985.
- Coker, Linda Sue Chapman. "An Investigation of Cognitive Learning Styles in Adult Nurse Learner," *Dissertation Abstracts International*. 44 : 2373-A ; February, 1984.
- Council on Social Work Education. "Improving Field Education Through KOLB LEARNING THEORY," *Electronic Media*. 27 April, 1998.
- Cronbach, Lee J. *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper And Row, 1970.
- Dunn, Rita and others. "Survey of Research on Learning Styles," *Educational Leadership*. 46(6) : 50 - 59 ; March, 1989.
- Edwards, Allen L. *Statistical Analysis*. 2nd ed. New York : Rinehart, 1957.

- Feletti, Grahame I. "Reliability and Validity Studies on Modified Essay Questions," Journal of Medical Education. 55 : 933 - 941 ; November, 1980.
- Guilford, J.P. Personality. New York : McGraw - Hill, 1959.
- Guild, P. "Learning Styles : Knowledge, Issues and Application for Classroom Teachers," Dissertation Abstracts International. September, 1980.
- Hallock, J.A. and others. "A Comparison of the Clinical Performance of Students in Three - and Four - year Curriculum," Journal of Medical Education. 32(8) : 658 - 663 ; August, 1977.
- Hanpol, Tassana. "The Relationships Among Learning Styles Perceived Teaching Style and Achievement in a Thai University Course," Dissertation Abstracts International. January, 1987.
- Hawley, Mary Patricia. "Sources of Stress for Emergency Nurses in Four Urban Canadian Emergency Department," Journal of Emergency Nursing. 18(3) : 211 - 216 ; June, 1992.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3rd ed. New York : Harcourt Brace & World Inc., 1967.
- Hunt, David E. "Learning Styles and the Interdependence of Practice and Theory," Phi Delta Kappa. 9 : 647 ; May, 1981.
- Jacobs, Roy L. Sr. "The Classification and Comparison of Learning Styles Preferences of Selected Groups Students According to Race and Achievement Levels. Dissertation Abstracts International. 49 : 34-A ; 1988.
- James, N.E. "Personal Preference for Method as a Factor in Learning," Journal of Educational Psychology. 53 : 43 : 47 ; 1962.
- Katz, N. "Individual Learning Styles," Journal of Cross - Cultural Psychology. 19(1) : 849 - 855 ; September, 1988.

- Kolb, David A. Organization Psychology : An Experimental Approach. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1984.
- Lindgren, Henry C. Educational Psychological in Classroom. 3rd ed. New York : John Willey & Son Inc., 1967.
- McClelland, David and others. The Achievement Motive. New York : Appleton - Century Groffs, Inc., 1953.
- Ostomoe, Patricia M. and others. "Learning Styles Preference and Selection of Learning Strategies : Consideration and Implications for Nurse Educators," Journal of Nursing Education. 23(1) : 27 - 30 ; January, 1984.
- Page, Terry G., J.E. Thomas and A.R. Marshall. Interaction Dictionary of Education. New York : The Anchor Press Ltd., 1977.
- Partridge, Rebecca. "Learning Styles : A Review of Selected Models," Journal of Nursing Education. 1983.
- Plovnick, M.S. "Primary Care Career Choices and Medical Student Learning Styles," Journal of Medical Education. 50 : 849 - 885 ; September, 1975.
- Rezler, Agnes G. and Ruth M. French. "Personality Type and Learning Preference of Students in Six Allied Health Profession,' Journal of Allied Health. 4 : 20 - 26 ; Winter, 1975.
- Rowntree, D. A Dictionary of Education. London : Harper and Row, 1981.
- Sanford, Nevitt. "Implication of Personality Studies for Curriculum and Personal Planning," Personality Factors on the College Campus. Texas : University Of Texas, 1972.
- Simpson, Ida H. From Student to Nurse. London : Cambridge University Press, 1979.
- Smith, L.H. Learning Styles : Measurement and Education Significance Unpublished Ph.D. Dissertation. University of Connecticut, 1976.

Tulloch, Edna E. "Some Consideration for Nursing Education with Particular Reference to Developing Countries," *International Nursing Review*.
20 : 80 - 81 ; May - June, 1973.

Weiner, Bernard. "Attribution Theory Achievement Motivation and the Education Process," *Review of Educational Research*. 42 : 215 ; Spring, 1972.

Witkin, H.A. and others. "Field - Dependent and Field - Independent Cognitive Styles and Their Education Implication," *Review of Educational Research*.
47 : 1 - 64 ; Winter, 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือนำ

ที่ ทม 1007/0111

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 มกราคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครสวรรค์ กับมหาวิทยาลัยนเรศวร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวิทย์ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นิสิตพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2 และ 4 จำนวน 134 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครเขตนครสวรรค์ กับมหาวิทยาลัยนเรศวร ในระหว่างเดือนมกราคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664 โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๕1๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ มกราคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ตัวแปรที่เกี่ยวกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยเรศวร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนารงค์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภวิทย์ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำนิสิตพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 106 คน แบบสอบถามการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยเรศวร ในระหว่างเดือนมกราคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 258-4119. 664-1000 ต่อ 5644, 5664 โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ปี ๒๕๔๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

|| มกราคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกศกานจน์ บัวผัน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภณี โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นิสิตพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 105 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร ในระหว่างเดือนมกราคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกศกานจน์ บัวผัน ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาสากรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664 โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 01๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ มกราคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวิทย์ โยเหลา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตทำนิสิตพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 118 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร ในระหว่างเดือนมกราคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิชาสากรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664 โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แผนกวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพมหานคร

มกราคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน นิสิตพยาบาลศาสตร์โครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

ด้วยดิฉันนางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อทำเป็นวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์ เป็นประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขมณี โยเหล็ก เป็นกรรมการ

การวิจัยครั้งนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขอความร่วมมือจากนิสิตพยาบาลในการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้รับจากนิสิตเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งและถือว่าเป็นความลับโดยจะนำผลมาเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และการเสนอผลในรูปของส่วนรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อนิสิตพยาบาลแต่ประการใด

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากนิสิตพยาบาลเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เกศกาญจน์ บัวผัน

(นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา

ผู้ทำวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตร
พยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับ
มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล
โครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือ
ตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล
โครงการร่วมผลิตฯ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านสถาบันการศึกษา ระดับ
ชั้นปี กับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตฯ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิง
พยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล กับ
แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิต ฯ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตร
พยาบาลศาสตรบัณฑิต ฯ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการ
ร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ฯ ได้แก่ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบสอบถาม
ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

3. คำตอบของท่านมีคุณค่าและจะเป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการจัด
การเรียนการสอนของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
คำตอบในแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบใดที่ถูก หรือ คำตอบใดที่ผิด จึงขอให้ท่านตอบคำถามตาม
ความเป็นจริง

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริงสำหรับตัวท่าน

1. สถาบันการศึกษาที่ท่านสังกัด

- มหาวิทยาลัยนเรศวร
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

2. ระดับชั้นปีที่ท่านศึกษา

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

3. คะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ที่ท่านได้รับในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542

- คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป
- คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01 - 3.00
- คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 ลงมา

ตอนที่ 2

แบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต
ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่สอดคล้องกับระดับความคิดเห็นของท่าน
โดยให้นำหน้าห้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	จริงมากที่สุด
4	หมายถึง	จริงมาก
3	หมายถึง	จริงปานกลาง
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่จริง
1	หมายถึง	ไม่จริง

ตัวอย่าง

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
1.	ข้าพเจ้าชอบเข้าชั้นเรียนเพราะอยากเรียนรู้			✓		
2.	ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษาในชั้นเรียนมี คุณค่ามาก		✓			

ข้อที่ 1 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องจริงปานกลาง แสดงว่า ท่านเข้าชั้นเรียนเพราะอยากเรียนรู้นั้น
เป็นความจริงในระดับปานกลาง

ข้อที่ 2 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องจริงมาก แสดงว่า ท่านคิดว่าการศึกษาในชั้นเรียนมีคุณค่ามาก
นั้น เป็นความจริงในระดับมาก

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
1.	ข้าพเจ้าชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ อย่างพิถีพิถัน					
2.	ข้าพเจ้าชอบการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง					
3.	ข้าพเจ้าตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ โดยใช้หลักเหตุผล					
4.	ข้าพเจ้าตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า					
5.	ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					
6.	ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอนขณะที่อยู่ในห้องเรียน					
7.	ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าพบเห็น					
8.	ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ					
9.	ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่					
10.	ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง					
11.	ข้าพเจ้าตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น					
12.	ข้าพเจ้าชอบใช้ความคิดเพื่อสรุปหลักการ					
13.	ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้บทเรียนโดยเข้าไปทำกิจกรรมด้วยตนเอง					

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
14.	ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ ในการทำงาน					
15.	ข้าพเจ้าชอบพิจารณาความคิดเห็น หลาย ๆ แนวทางเพื่อให้เข้าใจแต่ละ แนวความคิดนั้น					
16.	ข้าพเจ้าตั้งสติและไตร่ตรองเหตุการณ์ ต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ					
17.	ข้าพเจ้าชอบคิดวางแผนเป็นขั้นตอน ให้ชัดเจนก่อนลงมือปฏิบัติ					
18.	ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไป ปฏิบัติได้จริง					
19.	ข้าพเจ้าชอบคิดหาแนวทางหลาย ๆ ทางที่ จะเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา					
20.	ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่านเข้ามาใน ชีวิตของข้าพเจ้า					
21.	ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผลและความถูกต้อง มีความสำคัญ					
22.	ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถตัดสินใจ โดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ของ ข้าพเจ้า					
23.	ข้าพเจ้าชอบงานที่มีหลักเกณฑ์ในการ ตัดสินใจที่ชัดเจนแน่นอน					
24.	ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบความคิดเห็น ต่าง ๆ ที่เสนอกันในชั้นเรียน					

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
25.	ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ตรงมากกว่า รับฟังจากผู้อื่น					
26.	ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้า รู้สึกได้หรือสัมผัสได้ด้วยตนเอง					
27.	ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้จากการสังเกต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น					
28.	ข้าพเจ้าชอบทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย					
29.	ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่จะลงมือทำงาน					
30.	ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้ พิสูจน์ให้เห็นจริง					
31.	ข้าพเจ้าชอบพิจารณาสิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ แง่มุม					
32.	ข้าพเจ้าชอบแนวคิดทฤษฎีของบุคคล ทั้งหลาย					

ตอนที่ 3

แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตร
พยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ได้แก่ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่สอดคล้องกับระดับความคิดเห็นของท่าน
โดยให้นำหน้าคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	จริงมากที่สุด
4	หมายถึง	จริงมาก
3	หมายถึง	จริงปานกลาง
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่จริง
1	หมายถึง	ไม่จริง

ตัวอย่าง

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
1.	ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง					✓
2.	ข้าพเจ้าต้องการทำคะแนนให้ได้สูงสุด ตามเกณฑ์มาตรฐาน		✓			

ข้อที่ 1 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องไม่จริง แสดงว่า ไม่เป็นความจริงที่ท่านชอบทำสิ่งต่าง ๆ
ด้วยตนเอง

ข้อที่ 2 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องจริงมาก แสดงว่า ท่านเห็นว่าต้องทำคะแนนให้ได้สูงสุดตาม
เกณฑ์มาตรฐานนั้นเป็นความจริงในระดับมาก

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
1.	ข้าพเจ้ามีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำ อะไรให้ดีกว่าที่ตั้งใจไว้					
2.	เมื่อประสบความล้มเหลวในงานอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำงาน นั้นให้สำเร็จได้โดยไม่ท้อถอย					
3.	ข้าพเจ้ามีใจจดจ่ออยู่กับงานที่ได้รับ มอบหมายให้ทำงานกว่าจะทำสำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะเป็นงานที่น่าเบื่อ					
4.	เมื่อข้าพเจ้าเห็นคนอื่นได้รับการยกย่อง สรรเสริญข้าพเจ้าอยากเป็นเช่นคนนั้น					
5.	ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเสมอว่าไม่มีสิ่งอื่นใด ที่จะมีค่าเท่าเทียมกับความสำเร็จใน การทำงาน					
6.	ข้าพเจ้าชอบทำงานด้วยความคิดของ ตนเองไม่ชอบทำตามผู้อื่น					
7.	เมื่อข้าพเจ้าทำอะไรข้าพเจ้าก็จะทำให้ สำเร็จเรียบร้อยก่อนไม่ละทิ้งกลางคัน					
8.	ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำงานอะไรก็ตามข้าพเจ้า จะพยายามทำจนสุดความสามารถ					
9.	ข้าพเจ้าชอบคิดดัดแปลงสิ่งต่าง ๆ ให้มี ความแปลกใหม่					
10.	เมื่ออาจารย์มอบหมายงานข้าพเจ้า เก็บไว้ และบางครั้งลืมทำ					
11.	ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็น ความคิดริเริ่มของตนเอง					

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
12.	ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ไม่ชอบให้ผู้อื่นทำให้					
13.	แม้ข้าพเจ้าจะประสบความล้มเหลวในการ ทำงานข้าพเจ้าจะทำงานนั้นต่อไป ไม่ห่อถอย					
14.	ข้าพเจ้าอยากเรียนต่อในสถาบันที่มีการ แข่งขันเข้าสูง					
15.	ข้าพเจ้าจะพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่า มีความรู้ดีกว่าเพื่อน					
16.	งานที่ข้าพเจ้าพอใจทำอย่างยิ่งคือ งานที่ข้าพเจ้าได้ใช้ความสามารถของ ตนเองอย่างเต็มที่					
17.	ข้าพเจ้าจะพยายามทำงานนั้นมากยิ่งขึ้น เมื่องานนั้นเป็นงานที่ยาก					
18.	ในการสอบแต่ละครั้งข้าพเจ้ามี จุดมุ่งหมายที่จะทำให้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ					
19.	ทุกครั้งที่มีการสอบข้าพเจ้าพยายาม ทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม					
20.	เมื่อทำงานง่าย ๆ เสร็จแล้วข้าพเจ้าอยาก ทำงานที่ยากขึ้นไปอีก					
21.	การแก้ปัญหาด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ มีค่ามากที่สุด					
22.	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเพราะได้ ทำงานจนสำเร็จ					

แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่สอดคล้องกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยให้นำหน้าห้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	จริงมากที่สุด
4	หมายถึง	จริงมาก
3	หมายถึง	จริงปานกลาง
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่จริง
1	หมายถึง	ไม่จริง

ตัวอย่าง

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
1.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่มีสวัสดิการดี	✓				

ข้อที่ 1 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องจริงมากที่สุด แสดงว่า ท่านเห็นว่าจริงมากที่สุด
ที่วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่มีสวัสดิการดี

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
1.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี					
2.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ ความสุขส่วนตัวเพื่อสังคม					
3.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่มีฐานะต่ำต้อย ในสังคม					
4.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่มั่นคง					
5.	วิชาชีพพยาบาลมีรายได้ไม่คุ้มค่ากับ ความเหน็ดเหนื่อย					
6.	วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องมี คุณธรรมสูง					
7.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่ต้องทำงาน จำเอนาเบื้อหน่าย					
8.	ผู้คนส่วนมากอยากคบหาสมาคมกับ ผู้ประกอบการวิชาชีพพยาบาล					
9.	วิชาชีพพยาบาลเป็นอาชีพที่สามารถ ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ได้ทุกโอกาส					
10.	ถ้าสามารถเลือกอาชีพใหม่ซ้ำแล้ว จะไม่ใช่พยาบาล					
11.	วิชาชีพพยาบาลทำให้มีชีวิตไม่สดชื่น แจ่มใส					
12.	วิชาชีพพยาบาลทำให้มีโอกาสก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่ต่ำกว่าวิชาชีพอื่น					
13.	วิชาชีพพยาบาลทำให้เป็นคนมีความ เมตตา กรุณา และสุภาพอ่อนโยน					

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
14.	วิชาชีพพยาบาลทำให้เป็นคนมีความมั่นใจ ในตนเองและมีลักษณะของความเป็นผู้นำ					
15.	วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่เป็นทั้ง ศาสตร์และศิลป์ซึ่งต้องนำหลักการทาง วิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้					
16.	วิชาชีพพยาบาลทำให้ต้องปฏิบัติงาน เหน็ดเหนื่อยเกินไป					
17.	การปฏิบัติงานการพยาบาลทำให้สุขภาพ กายเสื่อมโทรมได้ง่าย					
18.	การปฏิบัติงานการพยาบาลทำให้ การพักผ่อนไม่เป็นเวลา					
19.	การปฏิบัติงานการพยาบาลไม่เป็น อุปสรรคต่อการมีชีวิตครอบครัว					
20.	การปฏิบัติงานการพยาบาลเป็นการใช้ แรงงานมากกว่าความรู้					
21.	การปฏิบัติงานการพยาบาลทำให้ ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี					
22.	การปฏิบัติงานการพยาบาลเป็น ความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์					
23.	การปฏิบัติงานพยาบาลทำให้เห็นอก เห็นใจผู้อื่น					
24.	วิชาชีพพยาบาลกำหนดให้พยาบาลมี บทบาทสำคัญต่อที่มสุขภาพ					

ลำดับ ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		จริง มากที่สุด (5)	จริง มาก (4)	จริง ปานกลาง (3)	ค่อนข้าง ไม่จริง (2)	ไม่จริง (1)
25.	วิชาชีพพยาบาลมุ่งเน้นการให้ความ เคารพในสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยโดย เสมอหน้ากัน					
26	วิชาชีพพยาบาลจะเกิดความขัดแย้งกับ ผู้ร่วมงานในวิชาชีพอื่นอยู่เสมอ					
27.	วิชาชีพพยาบาลกำหนดให้พยาบาลทำ ตามคำสั่งผู้ร่วมงานที่มีอาชีพอื่น ๆ					
28.	ทีมสุขภาพไม่เห็นความสำคัญของวิชาชีพ พยาบาล					
29.	วิชาชีพพยาบาลเน้นให้พยาบาลมีความ สัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในวิชาชีพอื่น					
30.	วิชาชีพพยาบาลมุ่งเน้นความสัมพันธ์กับ ผู้ร่วมงาน ผู้ป่วย และญาติผู้ป่วย					

ภาคผนวก ค
ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อความกับเนื้อหา

ตาราง 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบการเรียงของนิสิตพยาบาลกับเนื้อหา

ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC
1	1	9	1	17	1	25	0.8
2	1	10	1	18	1	26	0.8
3	1	11	1	19	1	27	1
4	1	12	1	20	1	28	1
5	1	13	1	21	1	29	1
6	1	14	1	22	1	30	1
7	1	15	1	23	0.8	31	1
8	1	16	0.8	24	1	32	0.8

ตาราง 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเนื้อหา

ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC
1	1	7	1	13	1	18	1
2	0.8	8	1	14	0.8	19	1
3	0.6	9	0.8	15	0.8	20	1
4	0.8	10	0.8	16	1	21	1
5	1	11	1	17	1	22	1
6	1	12	1				

ตาราง 26 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่คนคิดต่อวิชาชีพพยาบาลกับเนื้อหา

ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC	ข้อที่	ค่าดัชนี IC
1	1	9	0.8	17	1	25	1
2	1	10	1	18	1	26	1
3	1	11	1	19	1	27	0.8
4	1	12	1	20	1	28	0.8
5	1	13	1	21	1	29	0.8
6	0.8	14	1	22	0.8	30	0.6
7	1	15	1	23	1		
8	1	16	1	24	1		

ภาคผนวก ง
ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตาราง 27 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามแบบการเรียงของนิสิตพยาบาล

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	4.26	9	3.63	17	2.52	25	4.58
2	3.03	10	2.89	18	4.29	26	5.79
3	4.74	11	4.62	19	3.63	27	3.93
4	3.48	12	4.08	20	2.08	28	3.14
5	3.27	13	2.73	21	2.58	29	3.18
6	3.79	14	3.39	22	3.08	30	5.19
7	3.89	15	4.30	23	4.19	31	6.01
8	3.89	16	2.22	24	5.77	32	2.53

ตาราง 28 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตพยาบาล

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	2.41	7	3.94	13	2.91	18	2.18
2	4.55	8	6.94	14	2.10	19	2.35
3	4.46	9	3.14	15	3.29	20	3.28
4	3.99	10	2.06	16	5.36	21	3.41
5	3.56	11	4.50	17	3.96	22	3.53
6	3.39	12	4.78				

ตาราง 29 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	3.92	9	2.08	17	2.03	25	2.67
2	2.61	10	2.83	18	2.17	26	4.39
3	2.69	11	2.81	19	2.13	27	3.23
4	3.62	12	2.33	20	3.81	28	3.04
5	2.74	13	3.93	21	4.26	29	2.02
6	3.22	14	4.62	22	5.20	30	3.83
7	2.01	15	2.17	23	3.77		
8	2.91	16	2.64	24	6.74		

ภาคผนวก จ

ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้
ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง
ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาล
จำแนกตามสถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลโดยรวมและเป็นรายข้อ

ตาราง 30 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาลโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	นิสิตพยาบาล (n = 456)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า	3.59	0.84	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอนขณะอยู่ในห้องเรียน	3.56	0.79	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น	3.82	0.76	สูง
4. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้บทเรียนโดยเข้าไปทำกิจกรรมด้วยตนเอง	3.77	0.88	สูง
5. ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า	4.20	0.72	สูง
6. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถตัดสินใจโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า	3.82	0.80	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ตรงมากกว่ารับฟังผู้อื่น	3.69	0.90	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้หรือสัมผัสได้ด้วยตนเอง	4.07	0.79	สูง
รวม	3.81	0.49	สูง

ตาราง 31 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่าง
ไตร่ตรองของนิสิตพยาบาลโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	นิสิตพยาบาล (n = 456)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ อย่างพิถีพิถันเพราะ	3.34	0.65	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าชอบการวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าพบเห็น	3.54	0.79	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาความคิดเห็นหลาย ๆ แนวทางเพื่อให้เข้าใจแต่ละแนวความคิดนั้น	3.53	0.78	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าตั้งสติและไตร่ตรองเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ	3.64	0.77	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าชอบคิดหาแนวทางหลาย ๆ ทางที่จะเป็น ไปได้ในการแก้ปัญหา	3.80	0.71	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอกันในชั้นเรียน	3.53	0.84	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้จากการสังเกตเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น	3.77	0.80	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาสิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ แง่มุม	3.70	0.80	สูง
รวม	3.61	0.51	ปานกลาง

ตาราง 32 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็น
หลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาลโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม (AC)	นิสิตพยาบาล (n = 456)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยใช้หลักเหตุผล	3.72	0.75	สูง
2. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง	3.75	0.83	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบใช้ความคิดเพื่อสรุปหลักการ	3.59	0.80	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าชอบคิดวางแผนเป็นขั้นตอนให้ชัดเจน	3.59	0.86	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผลและความถูกต้องมีความสำคัญ	4.44	0.68	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบงานที่มีหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจที่ชัดเจนแน่นอน	3.94	0.79	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่จะลงมือทำงาน	3.65	0.83	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าชอบแนวคิดทฤษฎีของบุคคลทั้งหลาย	3.37	0.81	ปานกลาง
รวม	3.76	0.50	สูง

ตาราง 33 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาลโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	นิสิตพยาบาล (n = 456)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง	3.79	0.76	สูง
2. ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.70	0.81	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ	3.39	0.80	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่	3.37	0.86	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ มาใช้ในการทำงาน	3.32	0.79	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	3.38	0.76	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าชอบทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย	3.64	0.78	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้พิสูจน์ให้เห็นจริง	3.73	0.79	สูง
รวม	3.62	0.53	ปานกลาง

ตาราง 34 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามสถาบันการศึกษาโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	มหาวิทยาลัยนเรศวร (n = 128)			วิทยาลัยพยาบาลฯ (n = 328)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า	3.50	0.74	ปานกลาง	3.62	0.88	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอนขณะอยู่ในห้องเรียน	3.59	0.70	ปานกลาง	3.55	0.83	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น	3.78	0.75	สูง	3.83	0.76	สูง
4. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้บทเรียนโดยเข้าไปทำกิจกรรมด้วยตนเอง	3.74	0.90	สูง	3.78	0.87	สูง
5. ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า	4.15	0.73	สูง	4.21	0.71	สูง
6. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถตัดสินใจโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า	3.81	0.80	สูง	3.83	0.80	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ตรงมากกว่ารับฟังจากผู้อื่น	3.67	0.92	ปานกลาง	3.70	0.89	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้หรือสัมผัสได้ด้วยตนเอง	4.00	0.82	สูง	4.09	0.77	สูง
รวม	3.78	0.49	สูง	3.83	0.49	สูง

ตาราง 35 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่าง
ไตร่ตรองของนิสิตพยาบาลจำแนกตามสถาบันการศึกษาโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	มหาวิทยาลัยนเรศวร (n = 128)			วิทยาลัยพยาบาลฯ (n = 328)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์	3.27	0.57	ปานกลาง	3.37	0.68	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าชอบการวิเคราะห์ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า พบเห็น	3.49	0.80	ปานกลาง	3.56	0.79	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาความคิด เห็นหลาย ๆ แนวทาง เพื่อให้ เข้าใจแต่ละแนวความคิดนั้น	3.51	0.79	ปานกลาง	3.54	0.77	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าตั้งสติและไตร่ตรอง เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่าง รอบคอบก่อนตัดสินใจ	3.54	0.83	ปานกลาง	3.68	0.74	สูง
5. ข้าพเจ้าชอบคิดหาแนวทาง หลาย ๆ ทางที่จะเป็นไปได้ใน การแก้ปัญหา	3.77	0.74	สูง	3.81	0.70	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบความ คิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอกันใน ชั้นเรียน	3.47	0.90	ปานกลาง	3.55	0.81	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้จากการ สังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	3.70	0.78	สูง	3.80	0.81	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาสิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ แง่มุม	3.59	0.83	ปานกลาง	3.74	0.79	สูง
รวม	3.54	0.52	ปานกลาง	3.63	0.51	ปานกลาง

ตาราง 36 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็น
หลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามสถาบันการศึกษาโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสรุปเป็นหลักการ นามธรรม (AC)	มหาวิทยาลัยนเรศวร (n = 128)			วิทยาลัยพยาบาลฯ (n = 328)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ โดยใช้ หลักเหตุผล	3.68	0.71	สูง	3.74	0.76	สูง
2. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง	3.73	0.83	สูง	3.75	0.83	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบใช้ความคิดเพื่อ สรุปหลักการ	3.66	0.75	ปานกลาง	3.57	0.82	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าชอบคิดวางแผนเป็น ขั้นตอนให้ชัดเจนก่อนลงมือ ปฏิบัติ	3.51	0.80	ปานกลาง	3.62	0.84	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผลและความ ถูกต้องมีความสำคัญ	4.45	0.69	สูง	4.44	0.68	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบงานที่มีหลักเกณฑ์ ในการตัดสินใจที่ชัดเจน แน่นอน	3.94	0.82	สูง	3.94	0.79	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่จะ ลงมือทำงาน	3.63	0.93	ปานกลาง	3.66	0.79	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าชอบแนวคิดทฤษฎี ของบุคคลทั้งหลาย	3.27	0.79	ปานกลาง	3.41	0.81	ปานกลาง
รวม	3.73	0.52	สูง	3.77	0.50	สูง

ตาราง 37 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาลจำแนกตามสถาบันการศึกษาโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	มหาวิทยาลัยนเรศวร (n = 128)			วิทยาลัยพยาบาลฯ (n = 328)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง	3.72	0.78	สูง	3.82	0.74	สูง
2. ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.67	0.80	ปานกลาง	3.71	0.81	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบนำแนวคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ	3.29	0.81	ปานกลาง	3.42	0.79	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่	3.28	0.88	ปานกลาง	3.41	0.85	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงาน	3.18	0.76	ปานกลาง	3.38	0.79	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	3.89	0.74	สูง	4.02	0.76	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย	3.53	0.84	ปานกลาง	3.68	0.76	สูง
8. ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้พิสูจน์ให้เห็นจริง	3.81	0.80	สูง	3.70	0.78	สูง
รวม	3.55	0.52	ปานกลาง	3.64	0.53	ปานกลาง

ตาราง 38 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามระดับชั้นปีโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสบการณ์ เชิงรูปธรรม (CE)	ชั้นปีที่ 1 (n = 95)			ชั้นปีที่ 2 (n = 150)			ชั้นปีที่ 3 (n = 156)			ชั้นปีที่ 4 (n = 55)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า	3.31	0.73	ปานกลาง	3.55	0.86	ปานกลาง	3.82	0.84	สูง	3.51	0.81	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอนขณะอยู่ในห้องเรียน	3.25	0.73	ปานกลาง	3.29	0.76	ปานกลาง	3.76	0.81	สูง	3.75	0.75	สูง
3. ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น	3.56	0.83	ปานกลาง	3.76	0.75	สูง	3.98	0.70	สูง	3.95	0.68	สูง
4. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้บทเรียนโดยเข้าไปทำกิจกรรมด้วยตนเอง	3.38	0.84	ปานกลาง	3.51	0.79	ปานกลาง	4.07	0.80	สูง	4.29	0.81	สูง
5. ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า	3.98	0.73	สูง	4.07	0.72	สูง	4.39	0.65	สูง	4.35	0.73	สูง
6. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถตัดสินใจโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า	3.64	0.80	ปานกลาง	3.73	0.81	สูง	4.04	0.74	สูง	3.76	0.79	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ตรงมากกว่ารับฟังจากผู้อื่น	3.61	0.99	ปานกลาง	3.57	0.92	ปานกลาง	3.79	0.83	สูง	3.84	0.81	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้หรือสัมผัสได้ด้วยตนเอง	3.92	0.72	สูง	3.95	0.80	สูง	4.24	0.75	สูง	4.16	0.86	สูง
รวม	3.58	0.45	ปานกลาง	3.71	0.46	สูง	4.01	0.46	สูง	3.95	0.45	สูง

ตาราง 39 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่าง
ไต่ร่องของนิสิตพยาบาลจำแนกตามระดับชั้นปีโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการสังเกต อย่างไต่ร่อง (RO)	ชั้นปีที่ 1 (n = 95)			ชั้นปีที่ 2 (n = 150)			ชั้นปีที่ 3 (n = 156)			ชั้นปีที่ 4 (n = 55)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบสังเกต สิ่งต่าง ๆ อย่าง พินิจพิเคราะห์	3.23	0.63	ปาน กลาง	3.27	0.56	ปาน กลาง	3.49	0.74	ปาน กลาง	3.31	0.60	ปาน กลาง
2. ข้าพเจ้าชอบ วิเคราะห์เรื่องราว ต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า พบเห็น	3.25	0.85	ปาน กลาง	3.48	0.76	ปาน กลาง	3.69	0.77	สูง	3.78	0.67	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบพิจารณา ความคิดเห็นหลาย ๆ แนวทางเพื่อให้เข้าใจ แต่ละแนวความคิดนั้น	3.26	0.77	ปาน กลาง	3.52	0.77	ปาน กลาง	3.67	0.77	ปาน กลาง	3.64	0.73	ปาน กลาง
4. ข้าพเจ้าตั้งใจและ ไต่ร่องเหตุการณ์ ต่าง ๆ อย่าง รอบคอบก่อน ตัดสินใจ	3.43	0.86	ปาน กลาง	3.63	0.72	ปาน กลาง	3.76	0.76	สูง	3.67	0.70	ปาน กลาง
5. ข้าพเจ้าชอบคิดหา แนวทางหลาย ๆ ทาง ที่จะเป็นไปได้ใน การแก้ปัญหา	3.63	0.76	ปาน กลาง	3.71	0.68	สูง	3.94	0.69	สูง	3.91	0.65	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบ เปรียบเทียบความ คิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอ กันในชั้นเรียน	3.26	0.80	ปาน กลาง	3.27	0.76	ปาน กลาง	3.79	0.76	สูง	3.93	0.92	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ จากการสังเกต เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	3.53	0.71	ปาน กลาง	3.69	0.80	สูง	3.95	0.82	สูง	3.91	0.75	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบพิจารณา สิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ แง่มุม	3.56	0.80	ปาน กลาง	3.49	0.80	ปาน กลาง	3.94	0.74	สูง	3.84	0.81	สูง
รวม	3.39	0.49	ปาน กลาง	3.51	0.46	ปาน กลาง	3.78	0.52	สูง	3.75	0.49	สูง

ตาราง 40 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการ สรุปรูปเป็น
 หลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามระดับชั้นปีโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการสรุปรูปเป็น หลักการนามธรรม (AC)	ชั้นปีที่ 1 (n = 95)			ชั้นปีที่ 2 (n = 150)			ชั้นปีที่ 3 (n = 156)			ชั้นปีที่ 4 (n = 55)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจ ต่าง ๆ โดยใช้ หลักเหตุผล	3.57	0.72	ปาน กลาง	3.70	0.66	สูง	3.81	0.81	สูง	3.78	0.79	สูง
2. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ที่ ถูกต้อง	3.57	0.86	ปาน กลาง	3.74	0.81	สูง	3.87	0.83	สูง	3.75	0.75	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบใช้ความ คิดเพื่อสรุปลักษณะ	3.44	0.87	ปาน กลาง	3.60	0.78	ปาน กลาง	3.71	0.81	สูง	3.30	0.66	ปาน กลาง
4. ข้าพเจ้าชอบคิด วางแผนเป็นขั้น เป็นตอนให้ชัดเจน ก่อนลงมือปฏิบัติ	3.36	0.92	ปาน กลาง	3.60	0.80	ปาน กลาง	3.68	0.87	สูง	3.69	0.84	สูง
5. ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผล และความถูกต้องมี ความสำคัญ	4.33	0.75	สูง	4.32	0.72	สูง	4.58	0.58	สูง	4.58	0.63	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบงานที่มี หลักเกณฑ์ในการ ตัดสินใจที่ชัดเจน แน่นอน	3.80	0.88	สูง ปาน	3.84	0.75	สูง ปาน	4.11	0.74	สูง	3.98	0.83	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบวางแผน ก่อนที่จะลงมือทำงาน	3.48	0.90	ปาน กลาง	3.64	0.76	ปาน กลาง	3.69	0.83	สูง	3.85	0.83	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบแนวคิด ทฤษฎีของบุคคล ทั้งหลาย	3.16	0.78	ปาน กลาง	3.15	0.73	ปาน กลาง	3.65	0.80	ปาน กลาง	3.55	0.81	ปาน กลาง
รวม	3.59	0.51	ปาน กลาง	3.70	0.46	สูง	3.89	0.51	สูง	3.84	0.48	สูง

ตาราง 41 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลอง
ปฏิบัติของนิสิตพยาบาลจำแนกตามระดับชั้นปีโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการทดลอง ปฏิบัติ (AE)	ชั้นปีที่ 1 (n = 95)			ชั้นปีที่ 2 (n = 150)			ชั้นปีที่ 3 (n = 156)			ชั้นปีที่ 4 (n = 55)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าขอรับการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง	3.51	0.76	ปานกลาง	3.67	0.71	ปานกลาง	4.03	0.67	สูง	3.93	0.88	สูง
2. ข้าพเจ้าขอพบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.51	0.78	ปานกลาง	3.65	0.76	ปานกลาง	3.87	0.85	สูง	3.67	0.79	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ	3.14	0.81	ปานกลาง	3.29	0.74	ปานกลาง	3.58	0.80	ปานกลาง	3.53	0.77	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่	3.05	0.80	ปานกลาง	3.19	0.83	ปานกลาง	3.67	0.82	ปานกลาง	3.60	0.81	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงาน	3.06	0.76	ปานกลาง	3.23	0.74	ปานกลาง	3.52	0.82	ปานกลาง	3.52	0.82	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	3.81	0.72	สูง	3.81	0.81	สูง	4.22	0.68	สูง	4.11	0.71	สูง
7. ข้าพเจ้าทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย	3.49	0.76	ปานกลาง	3.57	0.78	ปานกลาง	3.79	0.77	สูง	3.64	0.82	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้พิสูจน์ให้เห็นจริง	3.61	0.84	ปานกลาง	3.61	0.75	ปานกลาง	3.83	0.75	สูง	4.04	0.82	สูง
รวม	3.40	0.47	ปานกลาง	3.50	0.56	ปานกลาง	3.81	0.52	สูง	3.75	0.55	สูง

ตาราง 42 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง (n = 40)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง (n = 331)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ (n = 85)		
	X	S.D	ระดับ	X	S.D	ระดับ	X	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า	3.58	0.84	ปานกลาง	3.60	0.83	ปานกลาง	3.54	0.88	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอนขณะอยู่ในห้องเรียน	3.93	0.80	สูง	3.56	0.77	ปานกลาง	3.41	0.82	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น	3.85	0.66	สูง	3.84	0.73	สูง	3.71	0.90	สูง
4. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้บทเรียนโดยเข้าไปทำกิจกรรมด้วยตนเอง	4.08	0.73	สูง	3.76	0.87	สูง	3.66	0.93	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า	4.25	0.71	สูง	4.20	0.73	สูง	4.14	0.69	สูง
6. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถตัดสินใจโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า	3.88	0.72	สูง	3.81	0.81	สูง	3.85	0.76	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ตรงมากกว่ารับฟังจากผู้อื่น	3.90	0.84	สูง	3.68	0.87	สูง	3.61	1.02	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้หรือสัมผัสได้ด้วยตนเอง	4.18	0.81	สูง	4.06	0.76	สูง	4.04	0.87	สูง
รวม	3.95	0.41	สูง	3.81	0.47	สูง	3.74	0.58	สูง

ตาราง 43 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านสิ่งเกิดอย่าง
ไต่ร่องของนิสิตพยาบาลจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสังเกตอย่างไต่ร่อง (RO)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง (n = 40)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง (n = 331)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ (n = 85)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์	3.38	0.68	ปานกลาง	3.32	0.65	ปานกลาง	3.42	0.68	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าชอบการวิเคราะห์ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า พบเห็น	3.78	0.58	สูง	3.51	0.80	ปานกลาง	3.53	0.85	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาความ คิดเห็นหลาย ๆ แนวทาง เพื่อให้เข้าใจแต่ละแนว ความคิดนั้น	3.73	0.60	สูง	3.49	0.80	ปานกลาง	3.60	0.76	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าตั้งสติและไต่ร่อง เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่าง รอบคอบก่อนตัดสินใจ	3.98	0.70	สูง	3.62	0.77	ปานกลาง	3.56	0.76	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าชอบคิดหาแนวทาง หลาย ๆ ทางที่จะเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหา	3.93	0.69	สูง	3.78	0.70	สูง	3.80	0.75	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอ กันในชั้นเรียน	3.78	0.86	สูง	3.53	0.82	ปานกลาง	3.39	0.87	ปานกลาง
7. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้จาก การสังเกตเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น	3.95	0.71	สูง	3.74	0.80	สูง	3.80	0.83	สูง
8. ข้าพเจ้าชอบพิจารณา สิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ แง่มุม	3.63	0.77	ปานกลาง	3.68	0.79	สูง	3.80	0.88	สูง
รวม	3.77	0.44	สูง	3.58	0.51	ปานกลาง	3.61	0.55	ปานกลาง

ตาราง 44 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็น
หลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการสรุปเป็นหลักการ นามธรรม (AC)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง (n = 40)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง (n = 331)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ (n = 85)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ โดยใช้หลักเหตุผล	3.83	0.84	สูง	3.72	0.72	สูง	3.69	0.79	สูง
2. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง	3.75	0.78	สูง	3.74	0.82	สูง	3.76	0.88	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบใช้ความคิดเพื่อ สรุปหลักการ	3.60	0.71	ปานกลาง	3.59	0.80	ปานกลาง	3.61	0.82	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าคิดวางแผนเป็นขั้น เป็นตอนให้ชัดเจนก่อน ลงมือปฏิบัติ	3.70	0.79	สูง	3.59	0.86	ปานกลาง	3.52	0.88	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผลและ ความถูกต้องมีความสำคัญ	4.48	0.60	สูง	4.46	0.67	สูง	4.38	0.76	สูง
6. ข้าพเจ้าชอบงานที่มีหลัก เกณฑ์ในการตัดสินใจที่ ชัดเจนแน่นอน	4.00	0.72	สูง	3.95	0.82	สูง	3.88	0.75	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่ จะลงมือทำงาน	3.75	0.84	สูง	3.66	0.84	ปานกลาง	3.55	0.76	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าชอบแนวคิดทฤษฎี ของบุคคลทั้งหลาย	3.55	0.78	ปานกลาง	3.30	0.77	ปานกลาง	3.54	0.92	ปานกลาง
รวม	3.83	0.45	สูง	3.75	0.49	สูง	3.74	0.57	สูง

ตาราง 45 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาลจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง (n = 40)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง (n = 331)			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ (n = 85)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง	3.90	0.74	สูง	3.81	0.76	สูง	3.66	0.72	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.90	0.84	สูง	3.65	0.79	ปานกลาง	3.78	0.85	สูง
3. ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ	3.48	0.78	ปานกลาง	3.37	0.78	ปานกลาง	3.41	0.89	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่	3.73	0.88	สูง	3.35	0.83	ปานกลาง	3.31	0.91	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงาน	3.33	0.66	ปานกลาง	3.31	0.76	ปานกลาง	3.36	0.94	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	4.18	0.75	สูง	3.99	0.76	สูง	3.87	0.75	สูง
7. ข้าพเจ้าชอบทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย	3.75	0.67	สูง	3.63	0.81	ปานกลาง	3.62	0.72	ปานกลาง
8. ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้พิสูจน์ให้เห็นจริง	4.03	0.83	สูง	3.70	0.75	สูง	3.73	0.88	สูง
รวม	3.78	0.50	สูง	3.60	0.52	ปานกลาง	3.59	0.60	ปานกลาง

ตาราง 46 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (n = 296)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปานกลาง (n = 159)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่ำ (n = 1)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจาก ประสบการณ์ตรงของ ข้าพเจ้า	3.70	0.89	สูง	3.39	0.71	ปานกลาง	3.00	0.00	ต่ำ
2. ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอน ขณะอยู่ในห้องเรียน	3.75	0.75	สูง	3.24	0.67	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
3. ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ปัญหา เฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น	3.98	0.78	สูง	3.52	0.61	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
4. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้ บทเรียนโดยเข้าไปทำ กิจกรรมด้วยตนเอง	3.92	0.84	สูง	3.50	0.87	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
5. ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่าน เข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า	4.36	0.66	สูง	3.91	0.71	สูง	2.00	0.00	ต่ำ
6. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถ ตัดสินใจโดยใช้ความรู้จาก ประสบการณ์ของข้าพเจ้า	3.97	0.79	สูง	3.57	0.73	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
7. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ ตรงมากกว่ารับฟังจากผู้อื่น	3.82	0.90	สูง	3.45	0.82	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ ข้าพเจ้ารู้สึกได้หรือสัมผัส ได้ด้วยตนเอง	4.25	0.74	สูง	3.74	0.72	สูง	1.00	0.00	ต่ำ
รวม	3.97	0.45	สูง	3.54	0.39	ปานกลาง	1.75	0.00	ต่ำ

ตาราง 47 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่าง
ไตร่ตรองของนิสิตพยาบาลจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (n = 296)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปานกลาง (n = 159)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่ำ (n = 1)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์	3.43	0.69	ปานกลาง	3.18	0.55	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
2. ข้าพเจ้าชอบการวิเคราะห์ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า พบเห็น	3.70	0.78	สูง	3.25	0.71	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
3. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาความ คิดเห็นหลาย ๆ แนวทาง เพื่อให้เข้าใจแต่ละแนว ความคิดนั้น	3.73	0.75	สูง	3.18	0.67	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
4. ข้าพเจ้าตั้งสติและไตร่ตรอง เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่าง รอบคอบก่อนตัดสินใจ	3.80	0.73	สูง	3.35	0.71	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
5. ข้าพเจ้าชอบคิดหาแนวทาง หลาย ๆ ทางที่จะเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหา	4.00	0.67	สูง	3.43	0.61	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
6. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอ กันในชั้นเรียน	3.70	0.81	สูง	3.22	0.78	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
7. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้จาก การสังเกตเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น	3.94	0.76	สูง	3.48	0.75	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
8. ข้าพเจ้าชอบพิจารณา สิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ แง่มุม	3.86	0.77	สูง	3.41	0.77	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
รวม	3.77	0.48	สูง	3.31	0.41	ปานกลาง	150.	0.00	ต่ำ

ตาราง 48 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็น
หลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการสรุปเป็นหลักการ นามธรรม (AC)	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (n = 296)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปานกลาง (n = 159)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่ำ (n = 1)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ โดยใช้หลักเหตุผล	3.90	0.70	สูง	3.41	0.70	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
2. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง	3.93	0.81	สูง	3.43	0.72	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
3. ข้าพเจ้าชอบใช้ความคิดเพื่อ สรุปหลักการ	3.77	0.79	สูง	3.27	0.69	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
4. ข้าพเจ้าคิดวางแผนเป็นขั้น เป็นตอนให้ชัดเจนก่อน ลงมือปฏิบัติ	3.79	0.83	สูง	3.23	0.77	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
5. ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผลและ ความถูกต้องมีความสำคัญ	4.62	0.57	สูง	4.13	0.70	สูง	1.00	0.00	ต่ำ
6. ข้าพเจ้าชอบงานที่มีหลัก เกณฑ์ในการตัดสินใจที่ ชัดเจนแน่นอน	4.13	0.76	สูง	3.60	0.74	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
7. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่ จะลงมือทำงาน	3.86	0.80	สูง	3.26	0.74	ปานกลาง	3.00	0.00	ต่ำ
8. ข้าพเจ้าชอบแนวคิดทฤษฎี ของบุคคลทั้งหลาย	3.55	0.83	ปานกลาง	3.04	0.65	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
รวม	3.94	0.44	สูง	3.42	0.39	ปานกลาง	1.63	0.00	ต่ำ

ตาราง 49 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลองปฏิบัติของนิสิตพยาบาลจำแนกตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (n = 296)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปานกลาง (n = 159)			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ต่ำ (n = 1)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง	3.96	0.72	สูง	3.48	0.70	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
2. ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.85	0.80	สูง	3.42	0.76	ปานกลาง	3.00	0.00	ต่ำ
3. ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ	3.56	0.79	ปานกลาง	3.07	0.69	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
4. ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่	3.56	0.84	ปานกลาง	3.04	0.77	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
5. ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงาน	3.47	0.79	ปานกลาง	3.05	0.69	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
6. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	4.18	0.72	สูง	3.64	0.69	ปานกลาง	2.00	0.00	ต่ำ
7. ข้าพเจ้าชอบทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย	3.84	0.72	สูง	3.25	0.75	ปานกลาง	3.00	0.00	ต่ำ
8. ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้พิสูจน์ให้เห็นจริง	3.92	0.74	สูง	3.41	0.75	ปานกลาง	1.00	0.00	ต่ำ
รวม	3.79	0.49	สูง	3.29	0.42	ปานกลาง	1.75	0.00	ต่ำ

ตาราง 50 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลโดยรวมและเป็นรายข้อ

ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)	ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี (n = 282)			ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลปานกลาง (n = 174)			ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลไม่ดี (n = 0)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ ตามความเชื่อที่เกิดจากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้า	3.51	0.85	ปานกลาง	3.71	0.82	สูง	-	-	-
2. ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่อาจารย์สอนขณะอยู่ในห้องเรียน	3.56	0.79	ปานกลาง	3.56	0.79	ปานกลาง	-	-	-
3. ข้าพเจ้าตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามข้อมูลที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในขณะนั้น	3.83	0.75	สูง	3.79	0.77	สูง	-	-	-
4. ข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้บทเรียนโดยเข้าไปทำกิจกรรมด้วยตนเอง	3.81	0.89	สูง	3.71	0.86	สูง	-	-	-
5. ข้าพเจ้าสนใจต่อสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า	4.27	0.71	สูง	4.08	0.72	สูง	-	-	-
6. ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่สามารถตัดสินใจโดยใช้ความรู้จากประสบการณ์ของข้าพเจ้า	3.80	0.81	สูง	3.86	0.77	สูง	-	-	-
7. ข้าพเจ้าชอบมีประสบการณ์ตรงมากกว่ารับฟังจากผู้อื่น	3.71	0.90	สูง	3.66	0.90	ปานกลาง	-	-	-
8. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้หรือสัมผัสได้ด้วยตนเอง	4.10	0.75	สูง	4.01	0.85	สูง	-	-	-
รวม	3.82	0.45	สูง	3.80	0.54	สูง	-	-	-

ตาราง 51 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสังเกตอย่าง
ไตร่ตรองของนิสิตพยาบาลจำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสังเกตอย่างไตร่ตรอง (RO)	ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี (n = 282)			ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ปานกลาง (n = 174)			ทัศนคติต่อวิชาชีพ พยาบาลไม่ดี (n = 0)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบสังเกตสิ่งต่าง ๆ อย่างพินิจพิเคราะห์	3.35	0.67	ปานกลาง	3.33	0.62	ปานกลาง	-	-	-
2. ข้าพเจ้าชอบการวิเคราะห์ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้า พบเห็น	3.55	0.79	ปานกลาง	3.53	0.80	ปานกลาง	-	-	-
3. ข้าพเจ้าชอบพิจารณาความ คิดเห็นหลาย ๆ แนวทาง เพื่อให้เข้าใจแต่ละแนว ความคิดนั้น	3.58	0.78	ปานกลาง	3.46	0.76	ปานกลาง	-	-	-
4. ข้าพเจ้าตั้งสติและไตร่ตรอง เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่าง รอบคอบก่อนตัดสินใจ	3.70	0.75	สูง	3.53	0.79	ปานกลาง	-	-	-
5. ข้าพเจ้าชอบคิดหาแนวทาง หลาย ๆ ทางที่จะเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหา	3.86	0.69	สูง	3.69	0.72	สูง	-	-	-
6. ข้าพเจ้าชอบเปรียบเทียบ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เสนอ กันในชั้นเรียน	3.54	0.84	ปานกลาง	3.51	0.83	ปานกลาง	-	-	-
7. ข้าพเจ้าชอบเรียนรู้จาก การสังเกตเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้น	3.81	0.78	สูง	3.70	0.83	สูง	-	-	-
8. ข้าพเจ้าชอบพิจารณา สิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ มุม	3.72	0.76	สูง	3.66	0.87	ปานกลาง	-	-	-
รวม	3.63	0.48	ปานกลาง	3.55	0.57	ปานกลาง	-	-	-

ตาราง 52 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการสรุปเป็น
หลักการนามธรรมของนิสิตพยาบาลจำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการสรุปเป็นหลักการ นามธรรม (AC)	ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ดี (n = 296)			ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ปานกลาง (n = 159)			ทัศนคติต่อวิชาชีพ พยาบาลไม่ดี (n = 0)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าตัดสินใจต่าง ๆ โดยใช้หลักเหตุผล	3.75	0.74	สูง	3.67	0.76	ปานกลาง	-	-	-
2. ข้าพเจ้าชอบปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ถูกต้อง	3.81	0.79	สูง	3.66	0.87	ปานกลาง	-	-	-
3. ข้าพเจ้าชอบใช้ความคิดเพื่อ สรุปหลักการ	3.57	0.80	ปานกลาง	3.63	0.79	ปานกลาง	-	-	-
4. ข้าพเจ้าคิดวางแผนเป็นขั้น เป็นตอนให้ชัดเจนก่อน ลงมือปฏิบัติ	3.61	0.85	ปานกลาง	3.55	0.88	ปานกลาง	-	-	-
5. ข้าพเจ้าถือว่าเหตุผลและ ความถูกต้องมีความสำคัญ	4.56	0.61	สูง	4.25	0.74	สูง	-	-	-
6. ข้าพเจ้าชอบงานที่มีหลัก เกณฑ์ในการตัดสินใจที่ ชัดเจนแน่นอน	4.00	0.80	สูง	3.84	0.79	สูง	-	-	-
7. ข้าพเจ้าชอบวางแผนก่อนที่ จะลงมือทำงาน	3.70	0.82	สูง	3.58	0.83	ปานกลาง	-	-	-
8. ข้าพเจ้าชอบแนวคิดทฤษฎี ของบุคคลทั้งหลาย	3.34	0.82	ปานกลาง	3.41	0.79	ปานกลาง	-	-	-
รวม	3.80	0.47	สูง	3.70	0.55	สูง	-	-	-

ตาราง 53 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของขั้นตอนการเรียนรู้ด้านการทดลอง
ปฏิบัติของนิสิตพยาบาลจำแนกตามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลโดยรวมและเป็นรายชื่อ

ด้านการทดลองปฏิบัติ (AE)	ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลดี (n = 296)			ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ปานกลาง (n = 159)			ทัศนคติต่อวิชาชีพ พยาบาลไม่ดี (n = 0)		
	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ข้าพเจ้าชอบการลงมือปฏิบัติให้เห็นจริงด้วยตนเอง	3.79	0.78	สูง	3.78	0.73	สูง	-	-	-
2. ข้าพเจ้าชอบพิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง	3.65	0.82	ปานกลาง	3.78	0.78	สูง	-	-	-
3. ข้าพเจ้าชอบนำแนวความคิดไปทดลองใช้ในทางปฏิบัติ	3.39	0.76	ปานกลาง	3.37	0.86	ปานกลาง	-	-	-
4. ข้าพเจ้าชอบลงมือปฏิบัติเพื่อให้รู้ผลชัดเจนว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่	3.78	0.86	สูง	3.37	0.86	ปานกลาง	-	-	-
5. ข้าพเจ้าทดลองนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ในการทำงาน	3.32	0.76	ปานกลาง	3.33	0.83	ปานกลาง	-	-	-
6. ข้าพเจ้าชอบการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้	4.07	0.75	สูง	3.84	0.76	สูง	-	-	-
7. ข้าพเจ้าชอบทดลองในสิ่งที่ข้าพเจ้าสงสัย	3.66	0.72	ปานกลาง	3.60	0.87	ปานกลาง	-	-	-
8. ข้าพเจ้าไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะได้พิสูจน์ให้เห็นจริง	3.73	0.78	สูง	3.74	0.80	สูง	-	-	-
รวม	3.62	0.50	ปานกลาง	3.60	0.59	ปานกลาง	-	-	-

ภาคผนวก จ
การหาจุดโคออร์ดิเนตเพื่อศึกษาแบบการเรียน
ของนิสิตพยาบาล

การหาจุดโคออร์ดิเนตเพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาล

การหาจุดโคออร์ดิเนตเพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร มีขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวแกน X (แกน AE - RO) และแกน y (แกน AC - CE) โดยใช้สูตร

$$\bar{X}_X = \frac{\sum_{i=1}^K \bar{X}_{AE-RO}}{K}$$

$$\text{และ } \bar{X}_y = \frac{\sum_{i=1}^K \bar{y}_{AC-CE}}{K}$$

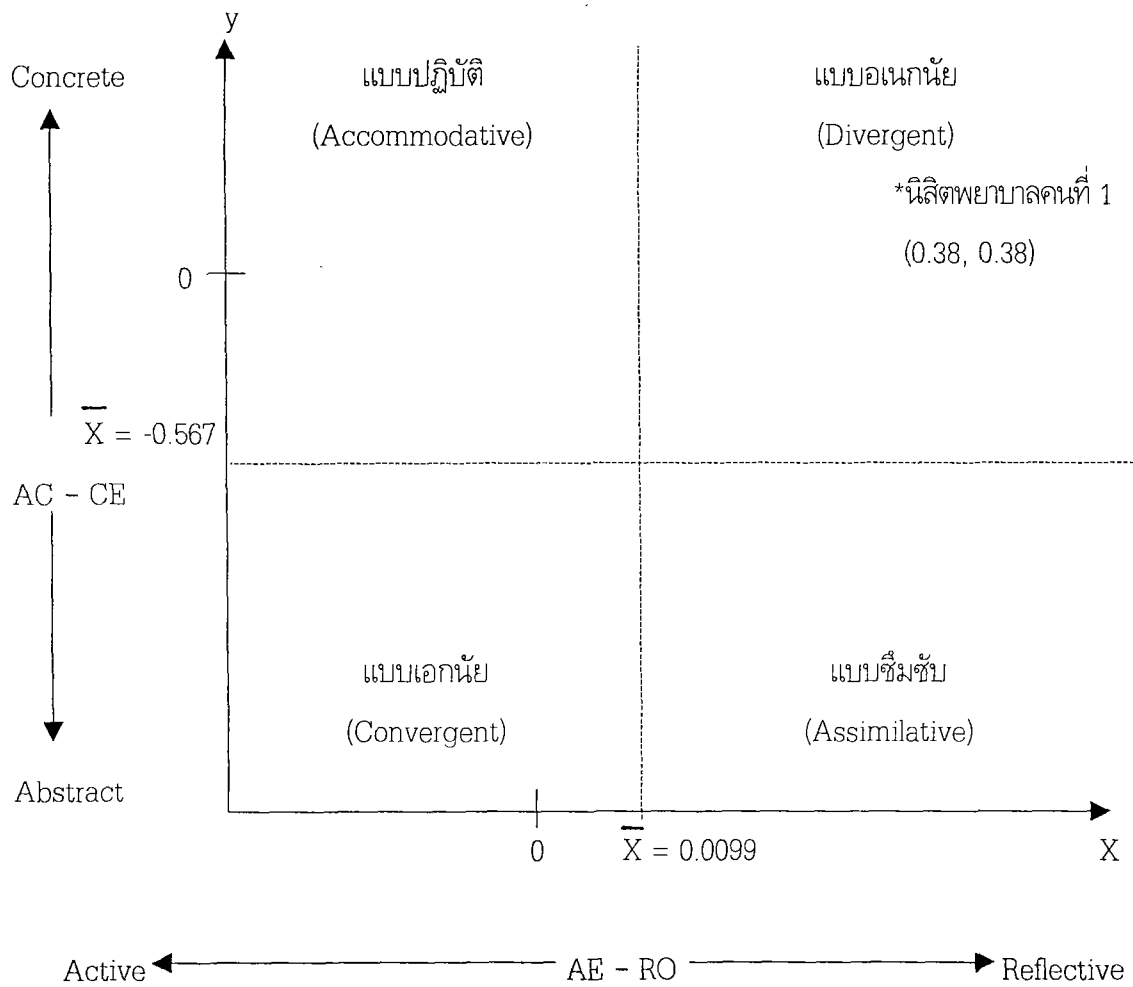
เมื่อ	\bar{X}_X และ \bar{X}_y	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตามแนวแกน X และ Y ตามลำดับ
	$\sum \bar{X}_{AE-RO}$	แทน	ผลรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยในมาตร AE - RO
	$\sum \bar{y}_{AC-CE}$	แทน	ผลรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยในมาตร AC - CE
	K	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. นำ \bar{X}_X และ \bar{X}_y มากำหนดจุด (plot) ลงบนแกน X และแกน y ตามลำดับ
3. จากจุด \bar{X}_X ลากเส้นตรงขนานกับแกน y และจากจุด \bar{X}_y ลากเส้นตรงขนานกับแกน X ซึ่งจะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ควอดแรนนี้ได้เป็นแผนภาพของแบบการเรียนรู้ 4 แบบตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ของ Kolb et al. (1984)

4. กำหนดจุดโคออร์ดิเนตของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิต หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร จากคะแนนเฉลี่ยในมาตร AC - CE และ AE - RO ของนิสิตพยาบาลแต่ละคน ลงบนแผนภาพของแบบการเรียนโดยใช้แกน y แทนด้วยมิติ AC - CE และแกน x แทนด้วยมิติ AE - RO เช่น นิสิตพยาบาลคนที่ 1 ได้รับคะแนนเฉลี่ยจากมาตร AC - CE = 0.38 และคะแนนเฉลี่ยจากมาตร AE - CE = 0.38 ดังนั้นจุดโคออร์ดิเนตของแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลคนที่ 1 คือ (0.38, 0.38) ซึ่งนำมากำหนดลงบนแผนภาพของแบบการเรียน (ดูภาพประกอบ 4) จะได้แบบการเรียนแบบอเนกนัย (Divergent type) สำหรับค่า \bar{X}_x และ \bar{X}_y จากภาพประกอบ 4 นั้น ได้มาจากการคำนวณจากสูตร

$$\begin{aligned}\bar{X}_y &= \frac{\sum_{i=1}^K \bar{y}_{AC-CE}}{K} \\ &= \frac{(0.38)_1 + (0.25)_2 + (-0.50)_3 + \dots (0.00)_{456}}{456} \\ &= -0.0567\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\bar{X}_x &= \frac{\sum_{i=1}^K \bar{x}_{AE-RO}}{K} \\ &= \frac{(0.38)_1 + (0.13)_2 + (0.25)_3 + \dots (0.00)_{456}}{456} \\ &= 0.0099\end{aligned}$$

ภาพประกอบ 4 แบบการเรียนรู้ของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
ระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ช
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.มนัส บุญประกอบ	สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี อ่อนสวัสดิ์	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. รองศาสตราจารย์ กิติมา ศศะนาวิณ	คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. อาจารย์พจนา ปิยะปภรณ์ชัย	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
พุทธชินราช

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวเกศกาญจน์ บัวผัน
เกิดวันที่	23 มีนาคม 2513
สถานที่เกิด	ตาก
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 90/6 ถ.ศรีธรรมไตรปิฎก อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ 4 (ด้านการสอน)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช เลขที่ 90/6 ถ.ศรีธรรมไตรปิฎก อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2536 ประกาศนียบัติพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช พ.ศ. 2542 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิต
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
เขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ
ของ
เกศกาญจน์ บัวผัน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
มีนาคม 2543

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถาบันการศึกษา ระดับชั้นปี กับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล และศึกษาความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่าง กับมหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 456 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยแบบสอบถามสถานภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามแบบการเรียนของนิสิตพยาบาล แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าไคสแควร์ และการวิเคราะห์ค่าดิสคริมิแนนท์

ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. นิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวรมีแบบการเรียนเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แบบปฏิบัติ แบบเอกนัย แบบชิมชั๊บ และแบบอเนกนัย
2. แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร ไม่มีความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษาและระดับชั้นปี เมื่อเปรียบเทียบขั้นตอนการเรียนรู้ด้านประสบการณ์เชิงรูปธรรม ด้านการสังเกตอย่างไต่ตรอง ด้านการสรุปเป็นหลักการนามธรรม และด้านการทดลองปฏิบัติ จำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบ จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล ไม่สามารถพยากรณ์แบบการเรียนของนิสิตพยาบาลโครงการร่วมผลิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตระหว่างวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเขตภาคเหนือตอนล่างกับมหาวิทยาลัยนเรศวร

A STUDY OF VARIABLES RELATED TO LEARNING STYLES OF NURSING
STUDENTS IN COOPERATIONAL PROJECT BACHELOR OF NURSING
SCIENCE PROGRAM BETWEEN LOWER NORTHERN REGION
BOROMARAJONANE NURSING COLLEGES
AND NARESAUN UNIVERSTTY

AN ABSTRACT
BY
KESKAN BUAPHUN

Prsented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
March 2000

The purposes of this study were to investigate the nursing students' learning styles in cooperational project bachelor of nursing science program between lower northern region Boromarajonani nursing colleges and Naresaun university, to determine the relationship of variables classified on education institution and year-of-study level to nursing students' learning styles and to determine the predicted relationship of learning achievement, achievement motivation and attitude toward nursing profession to nursing students' learning styles. The sample consisted of 456 1st year to 4th year nursing students, studying in the second semester of the academic year 1999. The instrument used to collect data was a questionnaire, consisted of the section of students status and grade points average, learning styles of Kolb model, achievement motivation and attitude toward nursing profession. Data were analysed by percentage, chi square and discriminant analysis.

The results of the study were :

1. The learning styles of nursing students in cooperational project bachelor of nursing science program between lower northern region Boromarajonani nursing colleges and Naresaun university were Accomodative Type, Convergent Type Assimilative Type, and Divergent Type, ranking from high to low.

2. The nursing students' learning styles in cooperational project bachelor of nursing science program between lower northern region Boromarajonani nursing colleges and Naresaun university were not related to their education institutions and year-of-study levels. When the stages of the learning process : concrete experience (CE), reflective observation (RO) abstract conceptualization (AC), and active experimentation (AE) were compared, it was found that the stages of the learning process of nursing students with different education institutions were not significantly different ; but there was a significant difference, among the year-of-study levels.

3. Learning achievement, achievement motivation and attitude toward nursing profession could not predict the learning styles of nursing students.